349

விவேக போதினி

"எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு."—திருவள்ளுவர்

தொகுதி V } பரீதாபி௵ மாசிமீ : 1913-௵ மார்ச்சுமீ { பகுதி 9

தேசகாலநிமித்தம் III

SPACE, TIME & CAUSATION

தேசகால நிமித்த ஸ்வரூபத்தைப்பற்றி இதுவரையில் கூறிவந்தவைகளிலிருந்து அவைகள் மனதின் பரிணாமங்கள் என்றும், அவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டுள்ள வஸ்து அவைகளில் நிமித்தத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்டதுபோல ஏற்பட்டுக் காண்பான் காட்சிப்பொருளாகப் பின் இந்தத்தோற்றத்திலிருந்துமுறையே காலமும், தேசமுமாக ப்ரபஞ்சம் விரிந்ததென்றும்: இவைகளின் உண்மையை உணர நமது ஜாக்ரத்ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தியாகி மூன்று அவஸ்தைகளைப்பற்றி யோசித்தால் முடியும் என்பதும் தெரியவரும். ஞானிகளாக இருந்தவர்களிற் சிலர் இந்த தேசகால நிமித்தாதீதநிலையிலிருந்து வெளிப்பட்டே உபநிஷதாதிகளை அமைத்துள்ளனர். அவர்கள் அனுபவங்கள் நிறைந்த இவைகளிலிருந்துதான் நாம் இந்தப் பரமநிலையைப் பற்றி ஒருவாறு உணர்ந்து நம்பி அதை நாமும் அடைய, அவர்கள் வெளிநடை முதலியவைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

தேசகால நிமித்தாதீதமான நிலையிலிருந்து நோக்குங்கால் அவர்களுக்கு இந்த உலகவாழ்க்கை தீர்க்க ஸ்வப்நம் என்றும், மரணம் தீர்க்க ஸுஷுப்தி என்றும் தோற்றும். தமது நிலை ஸத்யஜாக்ரத் நிலையாகவே தோன்றும். நமக்கோ அவர்கள் நிலையைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாது. நமது ஜாக்ரத்நிலை ஸத்யமென்றும் மரணம் இன்னது என்றும் அறியமுடியாததால் அதில் ஒரு பயமும் தோன்றும். இதுபற்றியே கீதையில் 'எல்லோருக்கும் இரவாகி இருக்கும் (ஒன்றும் விளங்காது இருக்கும்) நிலை (தேசகால நிமித்தாதீத நிலை) மனம் ஒடுங்கிய ஞானிக்குப் பட்டப்பகல் போல விழிப்பாக (நன்றாக விளங்குவதாக) இருக்கும். எல்லோருக்கும் வெட்டவெளிச்சமாக (நன்றாய் அறியக் கூடியதாக உள்ள) நிலை (உலகவாழ்க்கை) ஞானிக்கு நடுநிசியாக (ஒன்றுமில்லாததாக)த் தோற்றும்" இந்த மாதிரியான விஷயத்தில் ஞானியாகிய பெரியவனது அனுபவத்தைப் பின்பற்றி அதை அடையவே பயப்படாது முயலவேண்டும். ஆதலால் இந்தத் தேசகால நிமித்த விசாரத்தால் இவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலை ஒன்று உண்டு: அது இப்பொழுதும் எங்கும் உள்ளதே. அது புதிதாக உண்டாக்கப்படுவதல்ல. அதன் இருப்பை உள்ளபடி உணர்ந்து ஒவ்வொருவரும் அதன்படி நிலைக்கவேண்டும். அவ்வளவுதான் என்று உணரவேண்டும்.

இப்படியானால் நாம் செய்யவேண்டியது ஒன்றுமில்லையா? இந்த விஷயத்தை உணர்ந்துவிட்டால் மாத்திரம் போதுமா? என்ற எண்ணம் வரலாம். அப்படியல்ல. இவ்வாறு தெரிந்துவிட்டால் மரணம் மூர்ச்சை இவைகள் புதுமையாகத் தோன்றி நமக்குப் பயத்தை உண்டாக்கா என்று சாஸ்திரங்கள் கூறும். இவ்வாறு உணர்ந்ததும், நமக்கு மரணபயம் போய் விடுமா? போகாததால் நாம் செய்ய வேண்டியது ஒன்று உண்டு என்பது வெளியாகும். பெரியவர்கள் சொல்லுகிறபடி தேசகால நிமித்தாதீதமாக நிற்கப் பழகவேண்டும். அவ்வாறு செய்யவொட்டாது நம்மைக் கலக்கும் மனம் இந்திரியம் முதலியவைகள் குழப்பத்தை அடக்கி இந்த விஷய நம்பிக்கையில் செலவிட்டு உள் முகப்பட்டு இடைவிடாது பழகவேண்டும். இந்தப் பழக்க விசேஷத்தால் உள்ளபடி தேசகால நிமித்தாதீதமாகும் திறன் பகுத்தறிவு நிறைந்த மனித ஜன்மத்திற்குத்தான் உண்டு. இந்த ஜன்மம் வந்ததும் இந்த வழியில் இதன் இருப்பை உணராது உலக விஷயங்களிலேயே ஈடுபட்டுப் பொழுது போக்கிவிட்டால் மரணத்திற்குப்பின் நமக்குமானிடஜன்மம்வரும்என்பது என்ன நிச்சயம்? மரணத்தின் உண்மை ரஹஸ்யமாகிய 'நீண்ட ஸுஷுப்தி அதிலும் காண்பான் மாளுவதில்லை' என்பதை உயிருடனிருக்கும்பொழுதே அனுபவித்து உணர்ந்து நிலைத்தால் அல்லது உள்ளபடி தேசகால நிமித்தாதீதப்பட்டு நிற்க முடியாது.

விவேக போதினி

தொ. 5.] பரீதாபி௵ மாசி௴ [பகுதி 9

ஸ்ருஷ்டி விஷயம்

4. யுகங்கள் முதலிய நெடுங்கால அளவைகள்

COSMIC AGES

ஸகல ஜாதியார்களும், தம்தம் வேதமெனக் கொண்டாடும் புஸ்தகங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் பிரபஞ்ச சிருஷ்டி ஆரம்பித்து இப்பொழுது இவ்வளவு காலம் இருக்கலாம் என்பது ஒருவாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லும் நூல்களுள் மற்ற நூல்களைப் பார்க்கிலும் ஸநாதன தர்மத்தின் ஆதி நூல்களாகிய வேதம் முதலியவைகளே சிருஷ்டிக்கிரமத்தின் காலங்களையும், பிரளய காலத்தின் அளவைகளையும் உள்ளபடி எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இவற்றுள் காட்டப்பட்டிருக்கும் கால அளவைகள், தோற்ற மாத்திரத்தில் விபரீத வர்ணனையாகக் காணப்படும். இத்தோற்றத்தால் மோசம்போன சில வித்வான்கள், இவைகள் உண்மையாய் உள்ளனவல்லவென்று எண்ணுகிறார்கள். இக்கால அளவைகள் உண்மையா அல்லவா என்று ஸந்தேகிப்பவர்களுக்கு உண்மைதான் என்பது, இவைகளை இப்பொழுது விருத்தியாய் முன்னுக்கு வரும் பிரகிருதி சாஸ்திரத்தின் உண்மைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்குங்கால், நன்றாய் வெளிவரும். வானசாஸ்திரம் பூதத்துவ சாஸ்திரம் ஆகிய இவைகளின் பிரபஞ்ச சிருஷ்டிக்கிரமம், பூமியின் விருத்தியைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஒழுங்கு, இவைகளோடு நமது சாஸ்திரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் சிருஷ்டிக் கிரமத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்க்துங்கால், அவைகளுள் உள்ள ஒற்றுமையைக் காணலாம். நமது சாஸ்திரங்களிற் காணப்படும் அளவிடமுடியாத யுகாதிகள் எல்லாம் விபரீத வர்ணனைகள் அல்லவென்பதும், அவைகள் உண்மையல்ல என்றுஞ் சொல்லுபவர்களுக்கு யுக்திக்கும் பிரகிருதி சாஸ்திரங்களுக்கும் பொருந்தும்படியான தகுந்த ஆதாரம் ஒன்றும் இல்லை என்பதும், நமது மனதில் நன்றாய்ப் படும். ஆகையால் முதலில் புதிய பிரகிருதி சாஸ்திரங்கள் பிரபஞ்ச உற்பத்தியைப் பற்றிச் சொல்லும் விஷயங்களைச் சுருக்கிச் சொல்லுவோம்.

வானசாஸ்திரப்படி ஸகல அண்டங்களும் ஆதியில் பிரகாசத்தோடு கூடிய வாயுபதார்த்தமாய் ஒரே கட்டியாய் இருந்தனவே ஒழிய, இப்பொழுதிருப்பவை போலக் கடின பதார்த்தமாயும் பலவாயும் இருக்கவில்லை. இம்மாதிரியாய்க் கடின பதார்த்தமாகாமல் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருக்கும் வாயு பதார்த்தங்களை, இருளாய் இருக்கும் இரவில் நிர்மலமான ஆகாயத்தில் அதிசக்தி வாய்ந்த தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடிகள் மூலமாய், ஆங்காங்கே காணலாம். இக்கண்ணாடிகளின் ஸகாயமில்லாமலும் இரவில் மிருகசீர்ஷ நக்ஷத்திரத்தின் அருகில் உள்ள மூன்று நக்ஷத்திரத்தில் நடுநக்ஷத்திரம் புகையால் சூழப்பட்டதுபோலத் தோன்றுவதைக் காணலாம். இதற்குக் காரணம் அதன் அருகில் இம்மாதிரியான வாயுபதார்த்தம் இருப்பதே. இவ்வாறு ஒரே கட்டியாய்ப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருந்த வாயு பதார்த்தத்துள்ளேயே சூரியனும் அதைச் சுற்றிவரும் கிரகங்களும் அடங்கிக் கிடந்தன. இக்கட்டி இப்பொழுது அந்தரத்தில் காணப்படும் கோளங்களாகப் பிரியும் முன்னர், தன்னிடமிருந்த உஷ்ணத்தை வெளியிட்டுக் குளிர்ச்சி அடைந்துகொண்டு வந்தது. இவ்வாறு குளிர்ச்சி யடையும்பொழுது இக்கட்டி

சுருங்கிவர அதனுள் ஏற்பட்ட பிரிக்கும் சக்தியால், அது தன்னைத்தானே சுற்ற ஆரம்பித்தது. சுற்றும் வேகம் வரவர அதிகரிக்க, அதிலிருந்து பிரிந்து, சிறு கட்டிகள் வேறாய் ஓடிப்போயின. இப்படிப் பிரிந்தவைகள், முன்னமே சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் பெரிய கட்டியில் அடங்கியிருந்தமையால், இவைகளுக்கும் பெரிய கட்டிக்கும் ஒருவிதமான ஆகர்ஷண சக்தியுண்டாக அதனால் இவைகள் பெரிய கட்டியைச் சுற்றத் தொடங்கினவே ஒழிய அதைவிட்டு ஒரே அடியாய்ப் பிரிந்துபோய் விடவில்லை. இதுவே சூரியன் முதலிய நக்ஷத்திரங்கள் உண்டான விதம். பிரிந்து வந்தவைகளும் பெரிய கட்டி தன்னைத்தானே சுற்றுவதுபோலத் தம்மைத் தாமே சுற்ற அவைகளிலிருந்து கிரகங்கள் உண்டாயின. இப்படி உஷ்ணங் குறைந்து பிரிந்துவந்த கட்டிகளுள் நமது பூமியும் ஒரு கட்டி. இது 8000-மைல் குறுக்களவுள்ளது. இதில் சுற்றிலும் 50-மைல் வரையுள்ள பாகம் மாத்திரம் கடினபதார்த்தமாக மாறி இருக்கிறது. இது இவ்வாறாக, அநேக கல்பகாலங்கள் அவசியம் வேண்டியது. இப்பாகத்திற்கே பூமியின் ஏடு என்று பெயர். இதன் உள்ளே, இன்னும் உருகிய நிலையில் திரவபதார்த்தம் இருக்கிறது. இஃது எரிமலைகளின் செயலை உற்று நோக்கினால் வெளிவரும். ஆகாயத்திற் காணப்படும் கோளங்களில் அநேகம், இன்னும் அதிக உஷ்ணநிலையில் இருக்கின்றன என்று வானசாஸ்திரிகள் தமது தூரதிருஷ்டிக்கண்ணாடிகள் முதலிய அரிய சூட்சும யந்திரங்களால் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு செய்யுங்கால், முன்னால் ஒரே கட்டியாய் இருந்த பிரகாசமான வாயுபதார்த்தம் இப்பொழுது இருக்கும் நிலைக்கு வரவேண்டியதற்கு, அவசியம் இத்தனை காலமாயிருக்குமென்பதை அளவிட முயன்று, கணக்கிட முடியாத கோடானுகோடி நூற்றாண்டுகள் முடிந்த பின்புதான் இவ்வாறு ஆயிருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்திருக்கிறார்கள். இதுவே வானசாஸ்திரத்திற் கண்ட சிருஷ்டிக்கிரமம் முதலியவைகள்.

இனி, பூதத்துவசாஸ்திர சிருஷ்டி ஒழுங்கை உற்று நோக்குவோம். வானசாஸ்திரம் சிருஷ்டிக்கிரமத்தை எவ்விடத்தில் நிறுத்திவிடுகின்றதோ, அவ்விடத்தில் இருந்து பூதத்துவ சாஸ்திரம் காலநிர்ணயம் செய்யத் தொடங்குகிறது. பூமி உஷ்ணம் குறைந்து குளிர்ந்துகொண்டு வருங்கால், பூமியின் கடின பாகங்கள் படை படையாய் அமைந்திருக்கும் ஒழுங்கைப் பரிசோதித்து நோக்கி, ஒவ்வொரு படை உண்டாக ஆயிருக்க வேண்டிய காலத்தை முதலில் நிர்ணயம் செய்து, பின்பு இப்பொழுது இருக்கும் நிலைக்குப் பூமி வருவதற்கு இவ்வளவு காலம் ஆயிருக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கிறது. படை என்றால் இன்னது என்பதையும், அது இவ்வாறு பூமியின் கடின பாகத்தில் அமைந்திருக்கிறது என்பதையும் சற்று விளக்குவோம். மலை நாடுகளில் வாஸம் செய்திராத மனிதர்கள் பூமியின் கடினபாகம் முழுவதும் இறுகலான மண்ணாலேயே ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று எண்ணக்கூடும். இதற்கும் உண்மைக்கும் வெகு தூரமன்றோ? அந்த விதமான மண் அதிக ஆழம் காணப்படும் இடங்களிற்கூட, அது சற்றேறக்குறைய 100 அடி ஆழந்தான் இருக்கும். அதன் கீழ் கற்பாறையே காணப்படும். இதை நாம் குடைந்துகொண்டு கீழே போகுங்கால், இதில் படைகள் ஒன்றன்பேரில் ஒன்றாய் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது எம்மாதிரியான பாறைகளிலும் இப்படைகளை நன்றாய்க் காணலாம். அடியிற் காணப்படும் படையின் நிலையே, உலகம் கடினமாகுங்கால் முதலில் இவ்வாறிருந்தது என்பதையும், முறையே மேல்மேலும் காணப்படும் படைகள், வரவர உலகம் இவ்வாறு மாறியதென்பதையும், குறிப்பாகத்தெரிவிக்கும். ஆகவே பூமியின் ஏட்டில் எவ்விடங்களிலும் காணப்படும் ஐந்துபடைகளுக்கேற்ப ஐந்து நெடுங்கால அளவைகள் இருந்திருக்கவேண்டுமென்று பூதத்துவ சாஸ்திரிகள் ஸ்தாபிக்கிறார்கள். இந்நெடுங் காலங்களுக்கு, இக்காலம் முதல் பின்னே கணக்

கிடுங்கால் முறையே நான்காவது, மூன்றாவது, இரண்டாவது, முதலாவது நெடுங்காலங்கள் என்றும், உயிர்ப்பிராணிகள் ஒருவாறு வஸிக்கத் தொடங்கிய நெடுங்காலம் என்றும் பெயர். இந்நெடுங்காலங்கள் ஒவ்வொன்றும் அநேக உட்பிரிவுகளை உடையதாய் இருக்கின்றன. இவைகளை விவரிக்கப் புகுந்தால் மிக விரியுமாதலால், அவைகளின் விஷயத்தை ஒருவாறு சுருக்கிச்சொல்லுவோம். இப்பொழுது காணப்படும் நான்காம் நெடுங்காலமானது இரண்டு உட்பிரிவுகளை உடையது. அவைகளுக்கு முறையே பனிக்கட்டிகள் திரண்டிருந்த காலம் என்றும், அதற்குப் பிந்தியகாலம் என்றும் பெயர். இதில் பின் உட்பிரிவிலேதான் நாம் இப்பொழுது இருக்கிறோம். முந்திய பனிக்கட்டிகள் திரண்டிருந்த காலத்தில் ஐரோப்பா ஆசியா அமெரிக்கா முதலிய கண்டங்களின் வடபாகமானது, பெரும்பாலும் அநேக ஆயிரம் அடிவரையில் பனிக்கட்டிகளால் மூடப்பட்டிருந்ததென்றும், அப்பொழுது பூமியில் வடக்குத் துருவபாகமானது ஸுகரமான சீதோஷ்ண ஸ்திதியை உடையதாய் இருந்ததென்றும், அவ்விடத்தையே நமது முன்னோரான ஆரியர்கள் முதலில் வாஸஸ்தானமாகக் கொண்டிருந்தனர் என்றும், சில பூதத்துவ சாஸ்திரிகள் அபிப்பிராயப்படுகிறார்கள். பின் வந்த இரண்டாம் பாகத்தின் முதலில் இப்பொழுதிருப்பதுபோல வடக்குத் துருவம் அதிகக் குளிர்ச்சியுடையதாயும், பூமியின் மத்திய பாகம் அதிக உஷ்ணமுடையதாயும் மாறிவிட்டன. இனி நான்கு மூன்று ஆகிய நெடுங்காலங்களில் மனிதர்கள் வஸித்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்பது அந்தந்தக் காலங்களுக்குரிய பூமியேட்டின் படைகளில் காணப்படும் குறிகளால் நன்றாய்த் தெரியவரும். இரண்டாவது முதலாவது நெடுங்காலங்களில், மீன்கள், ஊர்வன, வாலில்லாக் குரங்குகள் முதலிய ஜீவஜந்துக்கள் வஸித்திருந்தனவென்பது அந்தந்தக் காலங்களில் உண்டான படைகளிற் காணப்படும் குறிகளால் வெளிவருகிறது. இவற்றால் பிராணிகள் முதலாவது நெடுங்காலத்தில் ஏராளமாய்த் தோன்றி வரவர மற்றைய நெடுங்காலங்களில் விருத்தி யடைந்துகொண்டு வந்திருக்கவேண்டுமென்பது நன்றாய் விளங்கும். ஆதி நெடுங்காலத்தில் உயிர்ப்பிராணிகள் அதிகமாய் வஸித்திருந்ததாக அக்காலத்திற்குரிய படையிலிருந்து தெரியவரவில்லை. இவ்வைந்தாம் படைக்குக்கீழ் அலைமோதிக்கொண்டு அதிக உஷ்ணமான திரவபதார்த்த ரூபமாகப் பூமி காணப்படுகிறது. பூதத்துவ சாஸ்திரிகளுக்கு இத்திரவபதார்த்த பாகத்தால் அதிகப் பிரயோஜனமில்லை; அதன்மேற் காணப்படும் ஐந்து படைகளே அவர்களுக்கு மிக முக்கியமானவைகள். இவ்வைந்தும் சேர்ந்து சற்றேறக்குறைய 140,000-அடி ஆழமுள்ளது. பூதத்துவசாஸ்திரிகள் அபிப்பிராயம் 600-அடி உண்டாவதற்கு ஏறக்குறைய 100,000 வருஷங்களாகும் என்பதே. இந்தக் கணக்கின்படி இவ்வைந்து படைகள் உண்டாவதற்கு ஏறக்குறைய 23,400,000 வருஷங்களாயிருக்கவேண்டுமென்றும், ஆதி நெடுங்காலம் முதல் இப்பொழுதிருக்கும் நிலை வருவதற்கு ஏறக்குறைய 4,000,000-வருஷமாயிருக்கவேண்டுமென்றும் தெரிகின்றன. இப்பொழுது நாம் பூதத்துவ சாஸ்திரிகள் தீர்மானித்த விஷயத்திற்கும் நமது சாஸ்திரங்களில் காணப்படும் கால அளவைகளுக்கும் உள்ள பொருத்தத்தை எடுத்துக்காட்டுவோம்.

நமது சாஸ்திரப்படி உள்ள கால அளவைகளின் விவரத்தையும் விஸ்தாரத்தையும் **ஸ்ரீமத் பாகவத வினா விடை, முதல்பாகம் 3-வது ஸ்கந்தம் வினாக்கள் 9, 10-இல்** காண்க.

இங்கு முக்கியம் கவனிக்க வேண்டியவை

1. மஹாயுகம்=4,320,000 ... மனுஷ்ய வருஷங்கள்
1. மன்வந்தரம்=306,720,000 ,,
1. கல்பம்=4,320,000,000... ,,

பிரம்மாவின் ஆயுஸ்=8,640,000,000 × 360 × 100

நண்பர்களே! இக்கால அளவின் விஸ்தீரணத்தைப் பாருங்கள்! எவ்வளவு அஸாத்தியமாயிருக்கிறது! இதை ஆழ்ந்து யோசிக்குங்கால் நமது ஆயுஸ் எந்த மூலை? நம்முள் அநேகர் சீக்கிரத்தில் இறக்கவில்லையா? இந்தப் பிரம்மாவினது ஆயுஸ்தான் பெரிதென்று எண்ணித் திகைத்து நின்றுவிட வேண்டாம். இதை கடவுளோடு இருக்கும் அவரது உருவாகிய காலதத்துவத்தில் ஒரு நிமிஷம் என்று நமது சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

இவை எவ்வளவு நம்பக்கூடாதனவாய் இருந்தபோதிலும், இவைகளை வானசாஸ்திரி, பூதத்துவ சாஸ்திரி ஆகிய இவர்களது அபிப்பிராயங்களோடு ஒப்பிடுவோம். உடனே இவைகளின்

ஒற்றுமை எளிதில் விளங்கும். நமது மன்வந்தரம், கல்பம், மஹாகல்பம், பிரம்மாக்களின் ஆயுஸ் இவைகள் அனுதிகால தத்துவத்திற்கு நம்மை எவ்வாறு கொண்டுபோய் விடுகின்றனவோ, அவ்வாறே வானசாஸ்திர சிருஷ்டி ஒழுங்குகளும் நம்மைக் கொண்டுபோய் விடுகின்றன. பூதத்துவ சாஸ்திரப்படி, பூமியேட்டின் படைகள் உண்டாவதற்கு வேண்டிய 23400,000 வருஷங்கள் அநேகமாய் மஹாயுகங்கள், யுகங்கள் முதலியவைகளை அடக்கியுள்ளன. முதல் நெடுங் காலத்தில் உயிர்ப்பிராணிகளுண்டாகி மீன், ஊர்வன, வாலில்லாக் குரங்குகள் முதலிய பிராணி பேதங்களின் வழியாய் விருத்தியடைந்து நான்காம் நெடுங்காலத்தில் உயர்ந்த நாகரீகத்தோடு கூடி மனிதனைப் வெளிவருவதற்கு வேண்டிய 4,000,000-வருஷங்களுக்கும், நமது சாஸ்திரத்தில் இம்மன்வந்திரத்தில் 4,320,000 வருஷங்களுக்கு முன்பாக, முதல் யுகாரம்பத்தில் பிராணிகளுண்டாகி மத்ஸ்ய, கூர்ம, வராஹ, நரஸிம்ஹ, வாமன முதலிய உருவங்கள் மூலமாய் விருத்தியடைந்து இப்பொழுது அடைந்திருக்கும் நிலைக்கு வந்திருப்பதற்கும் உள்ள ஒற்றுமையைப் பாருங்கள்!—நண்பர்களே இப்பொழுதாவது நீங்கள் நமது சாஸ்திர விஷயங்களின் மேன்மையை அங்கீகரிக்க வேண்டியது அவ்சியமல்லவா?

நாம் முதலில் இவ்வத்தியாயத்தைத் தொடங்குங்கால், வெகு காலங்களுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட நமது சாஸ்திரங்களுக்கும் புதிய பிரகிருதி சாஸ்திர உண்மைகளுக்கும் இவ்வளவு பொருத்தமிருக்குமென்று கனவிலுங்கூட யாராவது எண்ணியிருப்பார்களா? முற்காலத்து மஹான்களான ரிஷிகள் உண்மையான விஷயங்களையே எடுத்துரைத்தனர். அவைகளைப் புதிய சாஸ்திர மூலமாய் ஆராயுங்கால், அவைகளின் உண்மை திடப்படுகின்றனவே யொழிய வேறில்லை. இதனால் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால் நமது சாஸ்திர புராண கதைகள் எவ்வளவுதான் வீண் வர்ணனைகளாகத் தோற்றியபோதிலும், அவைகளை அவ்வாறு எண்ணித் தள்ளாது ஆய்ந்தோய்ந்து நோக்கின், அவைகளின் உட்பொருளை அறிந்து மனம் சுத்தியாகிக் கடைசியில் மேலான பதவியை அடையலாம் என்பதே.

திருத்தணிகேசன் தசாங்கம்

THE TEN INSIGNIA OF GOD MURUGA

தசாங்கம் என்பது தச + அங்கம் எனப் பிரிந்து அரசருக்குரிய பத்து உறுப்புக்களைக் குறிக்கும்; அவையாவன பேர், நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, ஊர்தி, படை, முரசு, மாலை, கொடி என்பன ராஜ ராஜேசுரனாய பரமசிவனது தசாங்கங்களை ஸ்ரீ மணிவாசகப் பெருமானார் "ஏா ரிளங் கிளியே" எனத் துவக்குந் திப்பிய பாசுரத்திற் கூறியுள்ளதை யாவரும் அறிவர். அப்பதிகத்தைப் படித்து அகமகிழ்ந்த யான் எனது குலதெய்வமாகிய தணிகாசலப் பெருமானுடைய தசாங்கங்களைக் கூற அவாவுற்று "ஆசை வெட்கமறியாது" என்னும் பழமொழிக் கிலக்காகிப் பின்வரும் பாக்களைத் துணிவுகொண்டு வெளிப்படுத்தலாயினேன்.

செய்யவாய்ப் பைங்கிளியே
சேயோன் திருத்தணிகைத்
துய்யன் திருநாமஞ்
சொல்லுதியால்—(a) மெய்யன்
அமரர்சிறை மீட்ட
அறுமுகவன் வேலன்
குமாணிறை யோன் மூவர் கோ. (1)

காதன் மொழிக்கிளியே கந்தன் திருத்தணிகை
நாதன் மகிழ்ந்துறைபு நாடுரையாய்—ஏதுங்
குறையிலா அன்பிற் (b) குகனென்பார் நெஞ்சே
உறையிலா நாடென் றுணர். (2)

குறிப்பு:—

(a) பால சொரூபமாய் ஆறு திருமுகங்களைக்கொண்டு வேற்படையை யேந்தி அருட்டிறமையிற் றவரூத தேவர் சிறையை மீட்ட இறையோன் திருநாமம் "மூவர்கோ" என்க.

"சிலைமகள் நாயன் கலைமகள் நாயன்
திருமகள் நாயன் தொழும்வேலா"—திருப்புகழ்(245)

(b) குக ஸ்மரணை செய்பவர் நெஞ்சகமே குடியாகக் கொண்டுள்ளார் குமாரக்கடவுள்—மேற்கொள்,—

"பிரம புரந்தனி லுங்குக னென்பவர்
மனதினி லும்பரி வொன்றி யமர்ந்தருள்
பெருமாளே"-திருப்புகழ் (722)

தித்திக்குஞ் சொற்கிளியே
தேவன் திருத்தணிகை
அத்த னுறையும் அரும்
பதியென்-(c) முத்தித்
திருப்புகழ்செய் தார்க்குச்
சிவஞானங் கூடும்
இருப்பிடமாஞ்
செய்ப்பதிய தே. (3)

வண்ணக் கிளியே வரதன் திருத்தணிகை
அண்ணற் குகந்ததாம் ஆறுரையாய்-(d)மண்ணிற்
புகுந்தவர்தம் உண்மாசு போக்கிப் புலன்சேர்
அகந்தவிர்க்கு மெய்ந்நந்தி யாறு. (4)

கிள்ளைக் கணிகலமே கேடில் திருத்தணிகை
வள்ளற் குகந்த மலைபகராய்—(e) உள்ளிற்
பிணிகி யருள்பெம்மான் பேணுமலை வேண்டில்
வினவுள் விடையுளதே மேல். (5)

அமுதமொழிக் கிள்ளாய் அமலன் தணிகை
உமைதனய னூர்தி யுரையாய்—திமிதிமெனக்
கார்கண்டு கூத்தாடு காமர் பசுந்தோகை
சீர்கொண்ட சேந்தனூர் தி. (6)

கோஞ்சுமொழிக் கிள்ளாய்குமரன் திருத்தணிகை
மஞ்சனவன் என்றும் மகிழ்படையென்—நஞ்செ
வாரிதியும் பூதரமும் மாமரமும் வீழஎறி [ழுந்த
கூரிதழ்வேல் ஏந்துங் குகன். (7)

நண்பூடு கொள்கிளியே நாதன் திருத்தணிகைப்
பண்பூடு கொண்டான் பறையியம்பாய்-(f) எண்பூ
இடுதொண்டர் மெய்குளிர இன்னார் நடுங்கப்
படுதொண்ட கங்காண் பறை. (8)

தேமிக்க செஞ்சொற்
செழுங்கிளியே நந்தணிகைச்
சாமிக் குகந்ததாந்
தாருரையாய்-பூமிக்குள்
வெங்கலரே (g) னுந்தணிகை
வேட்டோர்க் கருள்செய்க்குக்
கொங்கலர்தார்
தண்கடம்பா கும். (9)

கற்றவின்சொற் பைங்கிளியே
காதலனூர் நந்தணிகைக்
கொற்றவன்கைக் கொண்ட
கோடிகூறாய்—உற்றவிண்ணில்
ஊழியாம் போது முலவா (h)
வுடுக் கொறித்த
கோழியாங் கொண்ட கொடி. (10)

—வ. சு. செங்கல்வராயன், எம். ஏ.

(c) செய்ப்பதி என்பது மேலை வயலூர். இத்தலம் திரிசிராப்பள்ளிக்கு 6-மைல் தூரத்தில் உள்ளது. இத்தலத்தில் திருப்புகழ் ஆசிரியராகிய ஸ்ரீ அருணகிரிநாதர் முருகக்கடவுளின் அநுக்கிரகம்பெற்றார்,—

"பாதபங்கய முற்றிட வுட் கொண்
டோதுகின்ற திருப்புகழ் நித்தம்
பாடுமென்பது செய்ப்பதி யிற்றந் தவனீயே."

—திருப்புகழ் (611)

(d) நந்தியாறு—திருத்தணிகைத் தலத்தில் உள்ளது; இத்தீர்த்தத்துக்குச் சிவதத்துவ அமிர்தம் என்றும் பெயர்.

"இந்நதிப் புனல் படிந்தோர் கேவல சகலங் கடந்த
வைந்தவத்தைக் கிளம்ராளி முத்தியை யுறுக"
"பொருவி லிந்நதியிற் படியினு மவரும்
புகர் மலப் பிறவியை யொழிக."

—திருத்தணிகைப் புராணம்.

(e) தணிகையெம் பெருமானுக்கு உகந்த மலை மேலே கேட்ட வினவில் சொல்லபபட்ட தணிகை மலையே என்க.

"விரையி டங்கொளும் போதினுள்
மிக்கபங் கயம்போற்
திரையி டங்கொளு நதிகளிற்
சிறந்தகங் கையைப்போற்
றரையி டங்கொளும் பதிகளிற்
காஞ்சியந் தலம்போல்
வரையி டங்களிற் சிறந்ததித்
தணிகைமால் வரையே.

மந்த ரத்தினு மேருமால் வரையினு மணிதோய்
கந்த ரத்தவன் கயிலையே காதலித் ததுபோற்
சுந்த ரக்கிரி தொல்புவி தனிற்பல வெனினும்
இந்த வெற்பினில் ஆற்றவு மகிழ்ச்சியுண் டெமக்கே."

—கந்தபுராணம்.

(f) அட்டபுட்ப மாவன:—புன்னை, வெள்ளெருக்கு, சண்பகம், நந்தியாவர்த்தம், நீலோற்பலம், பாதிரி, அலரி, செந்தாமரை; ஞானபூசை செய்வார்க்குக் கொல்லாமை, ஐம்பொறியடக்கல், பொறை, அருள், அறிவு, வாய்மை, தவம், அன்பு என்பன அட்டபுட்பமாமென்ப.

(g) வெங்கலர்=கொடிய கீழ்மக்கள்.

(h) "தாரகை நெல் லாக் கொறித்துச்
சமுத்திரநீ ரறக்குடித்துச் சமரில் வந்து
சோரவுணர் படவிடிநோர்
குரல் காட்டுஞ் சேவல்."

—சேவற்பத்து

இயற்கைப் பாடங்கள்

NATURE STUDY

பூச்சிகளை உண்ணும் மிருகங்கள்.

தேவையானவை :—மீஞ்சூறு ஒன்று. எலி ஒன்று. அகழெலி ஒன்று. வேலிப்பன்றி ஒன்று. இவைகளே.

1. மீஞ்சூறு.

இந்த இரண்டு பிராணிகளைப் பாருங்கள். எவ்விரண்டில் நாம் முன்பார்த்த பிராணி இது? இதுதானே? ஆம் இதை முன் பார்த்திருக்கிறோம். இதுதான் எலி. ஆனால் இது என்ன? இது ஒரு குஞ்சு எலி என்கிறீர்கள். இதுவும் எலிதானா வென்று தெரிந்துகொள்ள இவை இரண்டையும் கிட்டக்கிட்ட வைக்கின்றேன். கவனித்துப் பாருங்கள். இவற்றுள் ஏதேனும் வித்தியாச மிருக்கிறதா? ஆம் வித்யாசம் இருக்கிறது. இது எலியை விடச் சற்றுச் சிறியது. இதன் மூக்கு வாயின் முன்னே நீண்டு ஒரு சிறு துதிக்கைபோலிருக்கின்றது. இதன் ரோமம் எலியின் ரோமம் போல் குச்சி குச்சியாயில்லை. தடவிப் பார்த்தால் கைக்கு வெல்வெட்டைப் (Velvet) போல் வழவழப்பாயிருக்கிறது. இதன் வால் எலியின் வாலைவிடக் குட்டையாயிருக்கின்றது. எலி வாலிலிருக்கும் சிறு செதில்கள் இதற்கில்லை. இதன் வாலில் வெல்வெட்டைப்போன்ற ரோமங்களே இருக்கின்றன. இதன் கண்கள் மிகவும் சிறியதாயிருக்கின்றன. இந்த வித்தியாசங்களிருப்பதால் இது எலியல்ல; எலியினத்தைச் சேர்ந்ததுமல்ல. இதையும் நமது வீடுகளில் நாம் பார்க்கிறோம். அஸ்தமனமானதும் வீட்டில் வெளிவந்து கிச்சு மூச்சென்று கத்திக்கொண்டு அங்குமிங்கும் உலாவி, பல பூச்சிகளையும் பிடித்துண்பதை நாம் பார்க்கலாம். அப்பொழுது நாம் யாரேனும் அதைப் பயப்படுத்தினால் கீச்சென்று கத்திக்கொண்டு ஓடிப்போவதுண்டு. அச்சமயத்தில் ஒரு துர்நாற்றம் உண்டாகும். அந்த நாற்றம் இதிலிருந்தே உண்டாகிறது. அது செத்த மீனின் நாற்றம்போலிருப்பதால், இந்தப் பிராணிக்கு நாம் மீஞ்சூறு என்று சொல்வது வழக்கம். இவ்விதம் இது இரவில் வந்து சஞ்சரித்துப் பூச்சிகளைப் பிடித்துண்ண இதன் தேகம் எவ்விதம் அமைந்திருக்கிறதென்றும், இதனிடமிருந்து வீசும் நாற்ற மென்னவென்றும், அந்த நாற்றத்தை எதற்காக உண்டாக்குகிற தென்றும், மற்றமுள்ள விசேஷங்களையுங் கவனிப்போம்.

தேகம்.—மீஞ்சூறானது நமது வீடுகளைத் தவிர வேறெங்கும் வசிக்காது. வீடுகளிலும் தோட்டங்களிலுமுள்ள பொந்துகளில் பகல் முழுவதும் ஒளிந்திருக்கும். அஸ்தமித்ததும் வெளிவரும். அதனால் இது ஒரு இராச்சஞ்சாரி யாகும். இரவில் சஞ்சரிக்க அமைந்த இதன் நிறத்தைக் கவனியுங்கள். இதற்குத் துதிக்கை போன்ற மூக்கிருக்கின்றது, சதைபோல் சற்று சிவப்பாயிருக்குட் வாலு மிருக்கின்றது. ஆனால் தேகம் முழுவதும் சிலேட்டுப்பலகைபோல நீலக் கறுப்பாயிருக்கிறது. இருட்டில் சஞ்சரிக்கும் பொழுது ஒருவர் கண்ணுக்கும் புலப்படாமலிருப்பதற்கே இதற்கு இந்நிறம் அமைந்திருக்கிறதென்று சொல்லலாம். மீஞ்சூறானது கொட்டும் பனியிலும் மழையிலும் நிர்விசாரமாய் உலாவுவதுண்டு. பனியினால் இதற்கு குளிருண்டாகாது. மழையினால் இதன் தேகம் நனையாது. அப்படியிருப்பது எதனாலென்றுகவனிப்போம். அடர்த்தியாயுள்ள குட்டைரோமங்கள் வெல்வெட்டைப் போல் இதன் தேகமுழுது மிருப்பதினாலேயாம். ஒரு வெல்வெட்டை நாம் ஜலத்தில் போட்டால் அது நனையுமா? சிறிதும் நனையாது. அது போலவே மீஞ்சூறின் தேகமும் மழையில் நனைவதில்லை.

உணவு.—மீஞ்சூறு ஒரு இராச்சஞ்சாரி யென்றோம். இதன் கண்கள் புலி பூனைகளின் கண்களைப்போல் பெரிதாக விருந்தாலல்லவா இரவில் இதற்கு நன்றாகத் தெரியும். கடுகுபோல் சிறிதாக வல்லவா இருக்கின்றன. இப்படிக்கேன்? புலி பூனைகளுக்குப் பெரிய கண்களிருப்பானேன்?

புலி பூனைகளின் உணவென்ன? புலிக்கு ஆடு மாடு மான்களும் பூனைக்கு எலிகளுந்தானே? புலி பூனைகள் தங்களுக்கு உணவாகும் பிராணிகளைக் கண்டு அவற்றை நோக்கிச் சென்று அவை ஓடினால் அவற்றைத் தொடர்ந்தோடிப் பிடிப்பதால் அவற்றிற்கு பெரிய கண்களிருக்கின்றன. மீஞ்சூறின் உணவோ நமது தோட்டங்களில் கிடைக்கும் புழுக்களும், நத்தைகளும், நமது வீடுகளில் மெதுவாக ஊர்ந்துசெல்லும் கரப்புகளும் வண்டுகளுமேயாம். இவை எளிதில் அகப்படுமானதால் அதற்கேற்றபடி கண்கள் சிறியதாயிருக்கின்றன. ஆனால் தன் உணவு இருக்குமிடத்தை மிகவும் எளிதில் மோர்ந்து அறிந்துகொள்ளும் சக்தி மீஞ்சூறுக்கு உண்டு. இதன் மூக்கு சிறு துதிக்கைபோல் நீண்டும் சதைபோல் சிவந்துமிருப்பது இதற்காகவே. போகும்பொழுது மூக்கை அடிக்கடி ஆட்டி மோர்ந்து பார்த்துக்கொண்டே போய் புழுபூச்சிகளைப்பிடித்துக்கொள்ளும். புலி பூனைகளைப்போல உணவின் சதையைக் கிழித்து இது உண்பதில்லை. அதனால் இதற்கு கோரப் பற்களில்லை. பிடித்துக்கொண்ட புழு பூச்சிகளை நழுவவிடாமல் வைத்துக்கொள்ள இதன் முன்பற்கள் பின்பக்கமாக வளைந்த சிறு கொக்கிகள்போலவும் இரையின் சதையைத்துண்டு துண்டாக்க இதன்கடைவாய்ப் பற்கள்பூனையின் கடைவாய்ப்பற்கள்போலக் கத்தரிக்கோல்போலவுமிருக்கின்றன, இதோ பாருங்கள். பூச்சிகளைத்தவிர தேளையும் பூரானையும் இது உண்ணும். நம்மைத் தொந்தரவு செய்யும் பிராணிகளை இப்படி இது உண்டு ஒழிப்பதால் இது நமது சிநேகிதனாகும். இதனாலும் இதற்குச் சிறு துதிக்கை யிருப்பதாலும் இது மிகவும் சாதுவானதாலும் ஹிந்துக்கள் இதைக் கணேசருடைய வாகனமென்று கொண்டு இதைப் பூஜித்து வருகிறார்கள்.

எலி

மீஞ்சூறு

துர்கந்தம்.—கந்தம் வெளிப்படுத்தும் மிருகங்கள் அநேகம் உங்களுக்குத் தெரியுமல்லவா? புனுகுபூனை, நரி, முயல், எலி, மான், முதலியவை யல்லவா? அவைகளுக்கு இருப்பதுபோலவே மீஞ்சூறின் துடையிலும் ஒவ்வொரு தைலப்பை உண்டு. ஆனால் அது பெரியதாயிருக்கும். தைலம் வெளிப்படும்பொழுதுதான் இந்நாற்றம் உண்டாகும். இணைபிரியுங் காலத்திலேதான் இத்தைலத்தை அதிகமாகப் பீச்சும். இந்தவினத்திற்கு மோர்ந்தறியும் சக்தி அதிகமானதால், வழி தப்பிப்போன இதன் ஸம்ஸாரமும் குஞ்சுகளும் தந்தையிருக்குமிடத்தைக் காற்று வாடையால் மோர்ந்தறிந்துகொண்டு அதனண்டையில் வந்துவிடும். இன்னொன்று; மீஞ்சூறு நமது வீடுகளில் சாதாரணமாய் உலாவும்பொழுது நமது உடுப்பு வஸ்திரங்களின்மேல் நடப்பதுண்டு. அதுபோனதும் நாம் உடுப்பு வஸ்திரங்களை மோர்ந்து பார்த்தால் நாற்றம் இருப்பதாகத் தெரியாது. ஏனென்

3567

ரூல் மீஞ்சூறு நாற்றத் தைலத்தை எப்பொழுதும் போகுமிடமெல்லாம் பீச்சிக்கொண் டிருக்காது. எலியென்று எண்ணி அதை நாம் விரட்டி அடிக்கப் போவதுண்டு. பூனையும் பாம்பும் அம்மாதிரியே எலியென்று எண்ணி அதை உண்ண விரட்டிக் கௌவுவதுண்டு. இவ்விதம் அதைப் பயப்படுத்தி ஹிம்சிக்கும் காலத்தில்தான் அது அதன் தைலத்தை வெளிப்படுத்தும். அப்பொழுது அந்தக்கெட்டநாற்றம் அதனைத்தொடர்ந்து போவோருடைய மூக்கில் பாய்ந்து அவரைச் சிறிதுகாலம்சுவாசிக்க முடியாமல் மூச்சுத்திணற அடித்துவிடும். அந்தச் சமயத்தில் மீஞ்சூறு தப்பி ஓடிப்போய்விடும். இதற்காகவுந்தான் அது நாற்றம் வெளிப்படுத்துகிறது. இது தொடும் பதார்த்தங்களெல்லாம் நாற்ற மெடுக்கும் என்றும், தேன் சர்பத்து, ஒயின் இவைகளிருக்கும் புட்டிகளினருகில் வருவதாலேயே அவை நாற்றமடைகின்றன வென்றும் மூடத்தனமாய் நம்மில் அநேகர் சொல்வதுண்டு. மீஞ்சூறு கடித்தால் விஷமுண்டென்றும், அதனால் இழுப்பு வாதம் முதலிய ரோகங்கள் வருகின்றனவென்றும் சிலர் சொல்வதுண்டு. அது தப்பு. மீஞ்சூறுக்கு விஷம் கிடையாது. இந்த வியாதிகள் எலி கடித்தால்தான் வரும்.

குட்டிகள்.—மீஞ்சூறு தடவைக்கு நாலைந்து குட்டிகளிடும். அவை சில நாள் கண் திறவாமலிருக்கும். தேகம் சற்றுத் தவிட்டு நிறமாயிருக்கும். மூக்கும் வாலும் சிவந்திருக்கும். மிகவும் பயந்தனவாதலால் வெகு நாளைக்கு வெளிவரா. அப்பொழுது தாயின் முலைப்பாலை உண்டு வளரும். சற்றுப் பெரிதானதும் குட்டிகளைத் தாய் தன்னோடு அழைத்துக்கொண்டுபோய் பூச்சிகளைப்பிடிக்கக் கற்றுக்கொடுக்கும். அப்பொழுது தாயின் வாலை ஒருகுஞ்சும், அதன்வாலை இன்னொரு குஞ்சும் அதன் வாலை இன்னொரு குஞ்சுமாகக் கௌவிக்கொண்டு ஒரு ரயில்வண்டித் தொடர்போலப் போகும்.

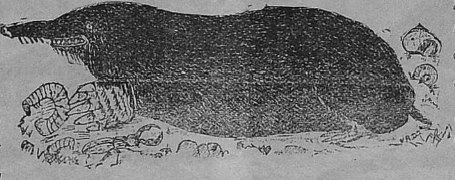

அகழெலி

2. அகழெலி

இதைப் பாருங்கள். இதுவும் மீஞ்சூறு போலவே இருக்கிறது. இதற்கு அகழெலி யென்று பெயர். இது நமது வீட்டில் வசிப்பதில்லை. வீட்டண்டையிலுமிருப்பதில்லை. இந்தியாவில் வடக்கு ப்ரதேசங்களில்தான் அகப்படும். அங்கே குன்றுகளில் ஈரம் பாய்ந்த தரையில் பொந்து தோண்டி அதனுள் வசிக்கும். பகல் முழுதும் அதில் ஒளிந்திருந்து அஸ்தமித்ததும் வெளியில் வந்து புழுப்பூச்சிகளை உண்ணும். அதனால் இதுவும்ஒரு இராச்சஞ்சாரியாகும். இப்படி குழி தோண்டவும் இரவில் சஞ்சரித்து புழுப்பூச்சிகளை உண்ணவும் இதன் தேகம் எவ்விதம் அமைந்திருக்கிறதென்று கவனிப்போம்.

தேகம்.—இதன்தேகம் மீஞ்சூறின் தேகத்தைவிடக் கறுப்பாயிருக்கிறது. இதன் ரோமமும் வெல்வெட்டைப் போலிருப்பதால் இதன் மேல் மழைஜலமாவது, பனியாவது, தூசிதுரும்புகளாவது யாதொன்றும் படா. தேகம் குழவிபோல் உருண்டையாயிருக்கிறது. தேகம் சதுரமாயிருந்தால் பொந்தில் சுளுவாய்ப் போய்வாவும் பொந்தில் தன் தேகத்தை சுழற்றவும் முடியுமா? முடியாது. இதுபற்றியே பாம்புகளின் தேகமும் ரூல்தடிபோலிருக்கிறது. இதற்கும் ரோமமுள்ள ஒரு குட்டை வாலுண்டு. இதன் கண்களைப்பாருங்கள். மீஞ்சூறின் கண்களைவிடச் சிறிதாய் ஊசிநுனிபோல் இருக்கிறது. இருட்டான அதன் குழியில் மற்ற பிராணிக ளெதுவும் நுழைந்து அதை உண்பதில்லை. அதனாலேயே பிர

யோஜனமற்ற சிறுகண்களிருக்கின்றன. வெளிக்காதும் காதுத்துவாரமும் இதற்கில்லைபாருங்கள். வெளிக்காது நீண்டிருந்தால் அதெப்படி தடை நேரிடாமல் சுளுவாய்ப் பொந்தில் நுழையும். காதுத்துவாரமிருந்தால் மண்ணும் மணலும் காதிற்குள் புகுந்து அதைத் தொந்தரவு செய்யுமல்லவா? அதனாலேயே அவை இல்லை. ஆனால் இதற்கு உட்காதுண்டு. நாம் தரையில் தலையை வைத்து வண்டியேதேனும் வருவதை எப்படி அறிகிறோமோ அதுபோலவே அகழெலியும் சத்துருக்கள் வரும் சத்தத்தைத் தரையிலிருந்தே கேட்டுப் பொந்தினுள் மறைந்துவிடும். இதன் மூக்கும் ஒரு சிறு துதிக்கைபோலிருக்கிறது. அதனால் மோர்ந்து உணரும் சக்தி இதற்கு அதிக முண்டு. மூக்கால் இன்னொரு உபகாரமு மிதற்குண்டு. ஈரமான தரையில் பொந்து தோண்டும்பொழுது கூர்மையான தலை நுனியால் முதலில் துளைக்கும். பிறகு ஆப்புப்போல் பின் பக்கம் அகன்ற தலையால் அழுத்தும். அப்பொழுது பொந்து அகலும். துளைக்கும்பொழுது தலையை உறுதியாய் அழுத்துவதன்பொருட்டே அகழெலிக்குக் கழுத்தில்லாமலிருக்கிறது. கழுத்திருந்தால் அழுத்தும்பொழுது தலையாடுமல்லவா? அப்படித் துளைக்கவும் குழியிலிருக்கும் மண்களை வாரி யெறியவும் இதன் மூக்கு உதவுகிறது. மூக்கின் நுனி சற்றுத் தட்டையாயிருக்கிறது. அதை வலுப்படுத்த பன்றிக்கிருப்பதுபோல் இதன் மூக்கினுள் ஒரு தட்டையான எலும்பு உண்டு.

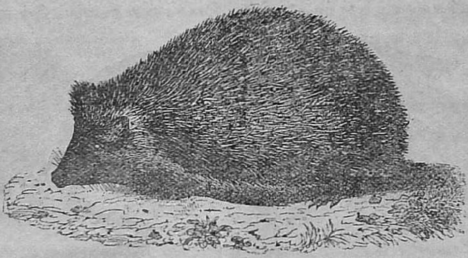

வேலிப்பன்றி

கால்.—அகழெலியானது கெட்டித் தரைகளிலும் பொந்து துளைப்பதுண்டு. அப்பொழுது அதன் முன் கால்களாலேயே குழி தோண்டும். கால்களைப் பாருங்கள். பின்கால்கள் சிறுத்துப் பிரயோஜனமற்றும் முன்கால்கள் பெருத்து அகன்றும் இருக்கின்றன. கை குட்டையாயிருந்த போதிலும் உள்ளங்கை மிகவும் அகன்று மண்வெட்டிபோலிருக்கிறது. மணிக்கட்டும் வலுவாயிருக்கிறது. கையில் ஐந்து நகங்களிருக்கின்றன. நகங்கள் பெருத்தும் அகன்றும் தட்டையாயும் இருக்கின்றன. இவற்றால்தான் அது குழி பறிக்கிறது. பறித்த மண்ணைப் பின் எறிவதற்காகவே இதன் கையினுட்பக்கம் பின்நோக்கியவண்ணமாயிருக்கிறது. கை குட்டையாயிருப்பதற்குக் காரணம் முதலாவது, பொந்தில் தேகத்தைச் சுளுவாய் நுழைப்பதற்காம். இரண்டாவது நீண்டபிடியுள்ள ஒரு மண் வெட்டியினாலாவது அகப்பையினாலாவது நமக்கு எப்படி நன்றாகச் சுரண்ட முடியாதோ அதுபோலவே நீண்ட கையிருந்தால் அதற்கு மண்ணைச் சுரண்ட முடியாது.

உணவு.—அகழெலியும் ஒரு பூச்சி பக்ஷணியாகும். தன் கூட்டினண்டையிலிருக்கும் பல மண்புழுக்களையும், வண்டுகளையும், பூச்சிகளையும், நத்தைகளையும் பிடித்துண்ணும். சில சமயம் தவளையையும், தேரையையும், சுண்டெலியையும் உண்பதுண்டு. மழைகாலங்களில் உணவுக்காக அநேகம் மண்புழுக்களைக் கொண்டுவந்து தன் கூட்டில் சேர்த்துவைக்கும். புழுக்கள் ஓடிப்போகாமலிருப்பதற்கு அவற்றின் தலைகளை மட்டும் கடித்துவிடும். புழுபூச்சிகளை நழுவ விடாமல் வைத்துகொள்வதற்கும் அவற்றைக் கடிப்பதற்கும் இதன் பற்கள் மீஞ்சூறின் பற்கள்போலிருக்கும். அகழெலியும் மனிதர்களுக்கு

உதவிசெய்யும் ஒரு பூச்சியாகும். ஐரோப்பாவில் அநேகர் தங்கள் தோட்டங்களைப் பாழாக்கும் புழு பூச்சி நத்தைகளை ஒழிப்பதற்காக அகழெலியை வளர்ப்பதுண்டு. அகழெலியும் தடவைக்கு நாலைந்து குட்டிகள் போடும். அவற்றினருகே யாரும் வராமல் பாதுகாத்துக்கொள்ளும்.

3. வேலிப்பன்றி

இதைப் பாருங்கள். ஒரு பலாக்காய்போலிருக்கிறது. இதென்ன? கண், வாய், கை கால்கள் இருப்பதால் இது ஒரு மிருகந்தானே. இதன்மேலெங்கும் முட்களிருப்பதால் இது ஒரு முட்பன்றியின் குட்டியென்கிறீர்கள்.

முட்களிருந்தபோதிலும் இது முட்பன்றியல்ல. பன்றியினத்தைச் சேர்ந்ததுமல்ல. பூச்சியுண்ணும் மீஞ்சூறினத்தைச் சேர்ந்ததாகும். இதற்கு வேலிப்பன்றி யென்று பெயர். இது தென் இந்தியாவில் எங்கும் அகப்படும். மணல் பிரதேசங்களிலும் புதர்களின் அடியிலும் ஒரு சிறுபள்ளம் பரித்து அதில் படுத்துத் தன்தேகத்தைச்சில இலைகளால் மூடிக்கொண்டு பகல்முழுவதும் உறங்கும். அஸ்தமித்ததும் வெளிவந்து தன் ஆகாரத்தைத் தேடித்திரியும்.

தேகம்.—இதைக் கவனியுங்கள். இது ஓரடி நீளமிருக்கிறது. தேகம் பலாக்காய்போல் உருண்டிருக்கிறது. முன் நீண்ட தலையும் பின்லேசம் கூட வால் இல்லாமலு மிருக்கிறது. தலையில் சிறு துதிக்கைபோன்ற மூக்கும் பெரும் கண்களும் காதும் இருக்கின்றன. குட்டையான நான்கு கால்களும் உண்டு. இதன் தேகம் எதால் மூடப்பட்டிருக்கிறது. நெற்றியிலும் தேகத்தினடியிலும் சிறு ரோமங்களிருக்கின்றன. ஆனால் தேகத்தின்மேலெங்கும் அனேகம் முட்க ளிருக்கின்றன. முட்களைத் தொட்டுப் பாருங்கள். கெட்டியாயும் வலுவுள்ளனவாயும் நுனி ஊசிபோலும் இருக்கின்றன. முட்பன்றியின்முட்கள்போல் அவ்வளவு நீண்டதாயில்லை. இதோபாருங்கள் முட்பன்றிகளுக்குத்தங்கள் முட்களை தேகத்தோடுதேகமாய் மடக்கிக்கொள்ளவும் வேண்டும்பொழுது அவற்றை நேர்செங்குத்தாய் நிமிர்த்திக்கொள்ளவும் கூடுமல்லவா? ஆனால் வேலிப்பன்றியின் முட்கள்ச் செங்குத்தாய் தேகத்திலிருந்து நிற்கிறவண்ணமாகவே இருக்கின்றன. இந்த முட்களின் உபயோகமென்ன? வேலிப்பன்றி பயப்படும் சுபாவமுள்ள ஒரு சிறு மிருகமானதால், அதை யுண்ணவரும் நாய் நரி முதலியவற்றோடு முட்பன்றியைப்போல் அது எதிர்த்துச் சண்டைபோட முடிவதில்லை. கால்கள் சிறியனவா யிருப்பதால் ஓடிப்போய்த் தப்பவும் முடிவதில்லை. அதனால் தன் சத்துருவைக் கண்டதும் ஓடிப்போகாமல் தன் தேகத்தைக்

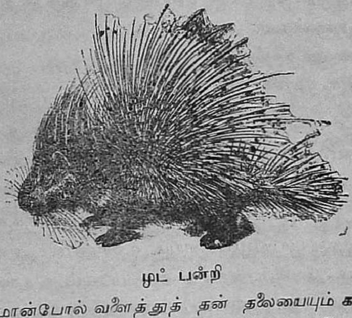

முட் பன்றி

கமான்போல் வளைத்துத் தன் தலையையும் கால்களையும் வயற்றினடியில் மடக்கிக்கொண்டு ஒரு பந்தைப்போல் சுருண்டுகொள்ளும். அப்பொழுது அதன் தேகமெங்கும் முட்களால் மூடப்பட்டிருக்கும். இப்படி சுருண்டு கொண்டு வெகு நேரம் கிடக்கும். முட்களுள்ளவற்றை உண்ண முடியாததலால் நாய் நரி சற்றுக் காத்திருந்து பிறகு போய்விடும். அவை போனதும் அது தன் தேகத்தை நிமிர்த்திக்கொண்டு தப்பி ஓடிப்போய் ஒளிந்துகொள்ளும். சுருண்டு கொண்ட வேலிப்பன்றியைச் சில நரிகள் வெகு தந்திரமாகக் கொல்லப் பார்க்கும். அவற்றை உருட்டிக்கொண்டே போய் அதிக உயரமான இடத்திலிருந்து கீழே கற்களின் மேல் தொப்பென்று தள்ளிவிடும். அப்பொழுது அவற்றிற்கு •யாதொரு கெடுதியும் நேரிடுவதில்லை

கிழே விழும்போது இவற்றின் தேகத்திலடிபடாமல் இவற்றின் முட்களே மெத்தைபோல் அவற்றைக் காப்பாற்றுகின்றன. சிலவேளை நரியானது வேலிப்பன்றியைக் குளம் குட்டைகளுக்கு உருட்டிக்கொண்டே போய் நீரில் தள்ளிவிடுவதுண்டு. வேலிப்பன்றி கொஞ்சநேரத்தில் சுவாசிப்பதன்பொருட்டு நீண்டு கரையினருகே வரும். அப்பொழுது நரி அதன் முட்களில்லாத அடிப்பக்கத்தைக் கடித்துக் கிழித்து அதைப் புசித்துவிடும். தரையில் நடமாடும்பொழுது சத்துருக்கள் தன்னருகில் வருவதை முன்னதாகவே அறிவதற்கே இதன் கண்ணும் காதும் பெரிதாயிருக்கின்றன.

உணவு.—வேலிப்பன்றி முக்கியமாய் பூச்சிகளைத்தான் புசிக்கும். பூச்சிகளைத்தவிர மண்புழு நத்தை சிறு பறவை இவற்றையும் உண்ணும். நமது வீடுகளில் வந்து கோழிக்குஞ்சுகளையும் முட்டைகளையும் தின்று போவதுண்டு. நமது வீடுகளிலும் தோட்டங்களிலுமிருக்கும் எலிகளையும் பாம்புகளையும் உண்ணும். ஆகையால் வேலிப்பன்றி நமக்கு மிகவும் உதவியாயிருக்கிறது. உணவுப் பிராணிகளைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக்கொள்ளவும் அவற்றைக் கடித்துண்ணவும் அதன் பற்கள் மீஞ்சூறின் பற்கள் போலவே இருக்கின்றன. எலிகளும் புழு பூச்சிகளும் ஒளிந்திருக்கும் வளைகளைப் பேர்த்தெடுப்பதற்காகவே அதன் சிறுகால்களில் தடித்த நகங்களிருக்கின்றன பாருங்கள். இரைக்காகப் பிராணிகள் அகப்படாத காலங்களில் அது காய் கனி கிழங்குகளை உண்டு வளரும். நமது தோட்டங்களில் வந்து மரங்களிலேறிக் காய் கனிகளைப்பறித்துத் தன் முட்களில் கோர்த்துக் கொண்டு போவதுண்டென்று சிலர் நம்புவதுண்டு. அது தப்பு. இதற்கு மரமேற முடியாது. காய் கனிகளைப் பறிப்பதுமில்லை. ஆனால் தரையில் உருண்டு பிரண்டு அங்கே கிடக்கும் வாடின இலைகளை முட்களில் கோர்த்துக்கொள்வதுண்டு. அப்பொழுது வேலிப்பன்றியைப் பார்த்தால் இலைபோலிருக்கும்; அதனால் அதன் சத்துருக்கள் கண்களுக்குப் படாமலிருக்கும். இந்த இலைகளைக் கொண்டுபோய், தான் தோண்டிய பள்ளத்தில் மெத்தையாக விரித்துக்கொள்வதுண்டு. இரவில் நமது வீட்டில் வேலிப்பன்றி வந்து நமது ஆடுமாடுகளின் பாலை உறுஞ்சிவிடுகிறதென்றும் சிலர் நம்புவதுண்டு. விஷப் பாம்பு கடித்தால் வேலிப்பன்றி சாவதில்லை. அதில் இதொரு விசேஷம். அனேக ஈன ஜாதியார் அதை உரியுடன் உண்பதுண்டு.

குட்டிகள். — வேலிப்பன்றி தடவைக்கு நாலைந்து குட்டிகள் போடும். குட்டிகள் கண் திறவாமல் சிலநாளிருக்கும். அவற்றின் தேகம் வெளுப்பாயும் முட்கள் சிறியதாயும் வளைக்கக் கூடியனவாயுமிருக்கும். குட்டிகளுக்குத் தாய் பாலூட்டி வளர்க்கும்.

மீஞ்சூறு அகழெலி வேலிப்பன்றி இம்மூன்றிற்கும் தேகத்தில் ரோமங்களிருப்பதாலும் அவை குட்டிகள் போடுவதாலும் குட்டிகளுக்குப் பாலூட்டுவதாலும் அவை மிருகங்களாகும். அவற்றிற்கு மூக்கு சிறு துதிக்கைபோலிருப்பதாலும், பற்கள் பூச்சிகளைப் பிடித்துண்ண அமைந்திருப்பதாலும் அவை பூச்சி பக்ஷணியைச் சேர்ந்ததாகும்.

வீ. ஆர். துரைசாமி சாஸ்திரி, எம்.ஏ., எல்.டி.

கடவுளைக்கண்டவர்கள்.—கடவுளைக் கண்டவனே உண்மையான ஞானியாவான். அவன் நிலை குழந்தையின் நிலையைப் போன்றது. குழந்தைக்கும் ஒருவித அஹங்காரம் இருப்பதாகத் தோற்றினும், அது வெறுந் தோற்றமேயன்றி தேற்றமான அகந்தையன்று. வளர்ந்த மனிதனது அஹங்காரத்தை நோக்கப் பால்மணம் மாறாப் பசிய குழந்தையின் அஹங்காரம் சூனியமேயாகும்.

—உபதேசரத்நமாலை.

உபநிஷத் ரத்தினமாலை

THE SUMMARY OF THE MINOR UPANISHADS

36. நாரத பரிவ்ராஜகோபநிஷத் (43)

ஸந்யாஸிகளுக்குள் மிகச் சிறந்தவரும் ஸஞ்சரிக்குமிடமெல்லாம் ஹரிநாம ஸங்கீர்த்தனம் செய்து கொண்டு ஆனந்தமாக உலாவி வருபவருமான நாரதர் நைமிசாரண்யம் வந்து சேர்ந்தார். அங்கு ஸத்திரம் என்றபன்னிரண்டு வருஷத்தில் நடந்தேறும்யாகத்தில் முனைந்திருந்த சௌனகாதி மஹரிஷிகள் அவருக்குத் தகுந்த வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து தங்களுக்கு முக்தி மார்க்க ரஹஸ்யத்தை எடுத்து விளக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள்.

அதற்கு நாரதர் 'நல்லகுலத்திற் பிறந்தவன் உபநயனம் முதலிய 40 ஸம்ஸ்காரங்களுடையவனாகி தனக்கு ஏற்ற குருவை யடைந்து தன் வேதத்தை அத்யயனம் செய்து 12 வருஷங்கள் போக்கி, கல்வியும் கற்று, ப்ரஹ்மசரிய விருதமாகிய குருசொல் தவறாமை முதலியவற்றை நன்றாக நடத்திப் பின் 25 வருஷம் கிருஹஸ்தனாகியும், 25 வருஷம் வானப்ரஸ்தனாகியும் கழித்து, நான்கு மோக்ஷஸாதனங்கள் பெற்று, ஆசையை முற்றும் துறந்து சாந்தனாகி தன் உண்மை ஸ்வரூபத்திலேயே ஈடுபட்டு தேஹத்தை நழுவவிடுவதே முக்தி மார்க்கம்' என்று சுருக்கிக் கூறினார்.

இதன் பின்னர் சௌனகாதிகள் நாரதரை நோக்கி ஸந்யாஸ விஷயத்தை நன்றாக விளக்கவேண்டும் என்று கேட்க அதற்கு நாரதர் 'இதைப் பிரம்மாவிடமிருந்து கேட்டறிவதே மேல். ஆதலால் இந்த யாக முடிந்ததும் என்னுடன் வாருங்கள். ப்ரஹ்மாவிடம் போவோம்' என்றார். அதன்படி ஸத்திரம் முடிந்ததும் நாரதர் இவர்களை அழைத்துப்போய் ப்ரஹ்மா விடம்விட்டு ப்ரஹ்மாவை ஸந்யாஸவிஷயமான கேள்விகள் கேட்க அவர் ஸந்யாஸ ரஹஸ்யத்தையும் நியமங்களையும் விஸ்தாரமாகச் சொன்னார்.

முதலில் நாரதர் முன்னர் எடுத்துக் கூறிய ஆச்ரம ஒழுங்குகளை வெளியிட்டார் ப்ரஹ்மா.

ஸந்யாஸ அதிகாரம்.—நபும்ஸகன், பதிதன் (ஜாதி கெட்டவன்) உடற்குறையுள்ளவன், பெண் பித்துப் பிடித்தவன், செவிடன், சிறுபிள்ளை, ஊமை, விபரீத ஞானமுடையவன், சக்கிரீ, லிங்கி, காட்டாள், குருக்கள், பட்டாசாரிகள், பணம் வாங்கிக்கொண்டு வேதம் சொல்லிக் கொடுப்பவன், சொட்டைத்தலையன், அக்னிஹோத்ரம் இல்லாதவன், ஸந்யாஸம் வாங்கி மீண்டவன் ஆகிய இவர்களுக்கு வைராக்யம் ஏற்பட்டிருந்தாலும், இவர்களுக்கு ஆச்ரம ஒழுங்கான ஸந்யாஸத்திற்கு யோக்யதையில்லை. ஆதுரஸந்யாஸம் என்ற மரண அவஸரத்தில் வாங்கும் ஸந்யாஸத்திற்குத்தான் அதிகாரம்.

ஆதுரஸந்யாஸம்.—இது மரண காலத்தில் வாங்கிக் கொள்ளவேண்டிய ஸந்யாஸம். இதில் ப்ரேஷோச்சாரணம் உண்டு. மற்றைய கர்ம மந்திரங்கள் சுருக்கம்தான். ஆதலால் ஆதுர ஸந்யாஸம் அல்லது ஆபத் ஸந்யாஸம் வாங்கிக்கொண்டவன் பிழைத்துவிட்டால் உடனே வீட்டைவிட்டு வெளியேறி ஸத்குருவை அடைந்து கிரமஸந்யாஸம் பெறவேண்டும். இவ்வாறு பெற்றாலும் முன்னர் கூறியுள்ள அனதிகாரிகளுக்கு மஹாவாக்ய உபதேசம் பெறுவதற்கு அதிகாரமே இல்லை.

க்ரம ஸந்யாஸ லக்ஷணம்.—இங்கு கூறுபவைகள் ஸந்யாஸம் வாங்குபவனிடம் அப்யாஸ பலத்தால் இருக்கும் : ஸந்யாஸத்தில் தேர்ந்தவனிடம் இயற்கையாக அமைந்ததுபோலவே இருக்கும். சாந்தி, சமம், சுத்தி, பொய் இன்மை, ஸந்தோஷம், நேர்மை, ஏழ்மைத்தனம், டம்பமின்மை, பாபமின்மை, தைர்யம், பொறுமை, உள்வெளி இந்திரிய அடக்கம், களவாமை, வெட்கம், ஞானம், கோபமின்மை, ஸத்யம், ஆத்ம விஷயப்பற்று, அபேக்ஷையின்மை, அனுக்ரஹிக்கும் ஆவலின்மை, ஸுகவிருப்பம், தேஹாத்ம புத்தி இன்மை, ஸமதிருஷ்டி, இச்சைராகத்வேஷாதியின்மை, ப்ரஹ்மசரியம், பொருள் ஸம்பாதியாமை, கர்வமின்மை, பரநிந்தையின்மை, எளிமைத்தனமின்மை, மனத் தெளிவு, உறுதி, பற்றின்மை, குரு சிச்ரூஷை, சிரத்தை, அசட்டை, திடபுத்தி, மதுரப்பேச்சு, ஸஹித்தல், பகுத்தறிவு, யோகம், மிதாஹாரம், கிடைத்ததைக்கொண்டு திருப்தியடைதல், அஹிம்ஸை, புழுவைப்போல ஸாவதானமாக ஸஞ்சரித்தல், பிக்ஷை எடுப்பது, வைராக்யம், முற்றும் நிஜவிரக்தியால் துறத்தல், நானே ப்ரஹ்மம் என்ற பாவனை, மூன்றுவிதக் கடன் இன்மை, ச்ரவணம், சென்றது கருதாது, வருவது நினையாது, நிகழ்வதில் உபேக்ஷையுடன் இருத்

தல், ஸுகதுக்க விஷயங்களில் செத்தாரைப்போலே இருத்தல், முன் ஆச்ரம விஷய சம்பந்தமின்மை, மனோ நிரோதம், தேஹ விஷயமான எந்த விரோதமும் வாராமை, வாக் மௌனம், நாராயணநாம உச்சாரணம், வாழ்வு இழவுகள் விஷயத்தில் விருப்பு வெறுப்பு இன்மை, ஊணில் ருசியைக் கவனியாமை, ஹிதம், ஸத்யம், மிதமான வார்த்தை, ஆசை இன்மை, உபநிஷத் அப்யாஸம், கூர்ம விருத்தி, ஸ்திரீ ஆசையின்மை, ஆத்மவிசாரம், உபந்யாஸம் வைத்யம் முதலிய உபகாரகர்மமும் இன்மை,லௌகிகப்பேச்சின்மை, பிறரைவேலை ஏவாமை, உலக விஷய வேஷமின்மை, உள்ளத்துறவு, ஆகிய இவைகளே ஸந்யாஸி லக்ஷணம் இந்தக் குணங்களை உள்ளபடி அப்யாஸம் பண்ணுபவன் ப்ரமகீட ந்யாயமாக, க்ரமமாக ப்ரஹ்மமேயாவான்.

இவ்வளவு குணங் கூறியிருப்பினும், முக்யமாக ஸந்யாஸம் வாங்குபவனுக்கு இருக்கவேண்டியது வைராக்யம் அல்லது ஞானம். இது வருகிறவரையில் ஸந்யாஸத்தை ஸ்மரிக்கவே கூடாது. இதைக் கவனியாது ஸந்யாஸத்தை மேற்கொண்டால் அதோகதி தான் வரும். வைராக்யம் என்பது, கர்மேந்திரியங்கள் வயிறு இவைகளின் தொழில் ஒடுங்கிவருவதே. ஞானமென்பது ஸத்தாகிய பரம்பொருளை உள்ளபடி உணரவேண்டும் என்ற தீவ்ர ஆவலே. இந்த இரண்டில் ஏதாவது ஒன்று திடமாக இருந்தால் மற்றதையும், மற்றும் முன்னர் கூறப்பட்ட லக்ஷணங்களையும் ஸந்யாஸம் வாங்கிய பின்னர் மனப்பூர்வ அப்யாஸ பலத்தால் எளிதில் அடையலாம். இதில் ஏதாவது ஒன்றில்லாதிருக்கையில் மற்றகுணங்களிருந்தபோதிலும் ஸந்யாஸம் நிலைக்காது. கர்மகாண்டாதி சாஸ்திரப் பகுத்தறிவால் வைராக்யம் பெற்று வாங்கும் ஸந்யாஸத்திற்கு விவிதிஷா ஸந்யாஸம் என்றும், ஞான பூர்வமாக வாங்கும் ஸந்யாஸத்திற்கு வித்வத் ஸந்யாஸம் என்றும்பெயர். இவ்விரு விதமான நிலையிலிருந்துதான் ஸந்யாஸம் பெறலாம். இந்நிலை ப்ரஹ்மசரியத்திலேயாவது க்ருஹஸ்தத்திலேயாவது வந்துவிட்டால் நேரே ஸந்யாஸம் வாங்கிக் கொள்ளலாம். இதுவும் கிரம ஸந்யாஸமே யாகும்.

ஸந்யாஸம் வாங்கும் முறை.—இதிலிருந்த ஸந்யாஸ ஆச்ரமம் ப்ராஹ்மண ஜாதிக்கே ஒழிய வேறு ஜாதிக்கு இல்லை என்பது நன்றாக விளங்கும். கிருச்சிர ப்ராயச்சித்தம்; தேவ, ரிஷி, த்வ்ய, மனுஷ்ய, பூத, பிதுர், மாத்ரு, ஆத்ம ஆகிய எட்டுவித சிராத்தங்கள் முதலில் செய்யவேண்டும். இவை எட்டுநாளிலாவது, ஒரு நாளிலாவது நிறைவேறலாம். ஸாயங்கால ஸமயத்தில் இது முடிந்த பின்னர்,எழுதலைமயிரை பிடுங்கி எறிந்து, எழுமயிரை க்ஷவரம் செய்துகொள்ளவேண்டும். பின்னர் க்ஷவரம் செய்துகொண்டு, ஸ்நானம், காயத்ரி, ப்ரஹ்மயஞ்ஞம் முதலியன விதிப்படி செய்து அக்னிகர்மத்தை பூர்த்தி செய்துவிடவேண்டும். பிற்பாடு அக்னிக்கு வடபுறமிருந்து இரவு மூன்று ஜாமம் முடிகிறவரையில் புராணங்கள் கேட்டுக்கொண்டிருக்க வேண்டும். நாலாம் ஜாமத்தில் புருஷஸூக்த மூலமாக 16 அன்ன ஆஹுதிகள் கொடுத்து ப்ரஹ்மாவைக் கிளப்பி அந்த கார்யத்தை முடிக்கவேண்டும். அக்னியை மந்திரமூலமாகத் தன்னுள் அடக்கிக்கொள்ள வேண்டும்.பின்னர் ஸந்த்யாவந்தனம்செய்து தொப்புள் அளவு தண்ணீரில் நின்றுகொண்டு திக்பாலகர்களுக்கு அர்க்யம் கொடுத்து காயத்ரீயை விட்டுவிடவேண்டும். பிறகு ஸந்யாஸம் கொள்ளுகிறேன் என்று பொருள்படும் பிரேஷமந்திரத்தை மனப்பூர்வமாக நிதானித்துக் கூறி,கிழக்குநோக்கிஇரண்டுதரம் ஜலத்தை விடவேண்டும்.குடுமியைப் பிடுங்கிவிடவேண்டும்,பூணூலையும் அறுத்து ஸமுத்ரம் போய்ச்சேர் என்று தண்ணீரில் விடவேண்டும். பின்னர் ஜலஹோமம் செய்து வஸ்திரத்தையும் அரைஞாணையும்தண்ணீரில் போடவேண்டும். பின்னர் சாந்தமாகக்கையைத் தலைமேல் உயர்த்திக்கொண்டு வடக்கு நோக்கிப் போய் குருவை அடைந்து ப்ரணவ உபதேசம் பெற்று ஸந்யாஸியாக ஸஞ்சரிக்கவேண்டும்.

இவ்வாறு குருவிடமிருந்து கிளம்புவதற்கு முன்னர் சிற்சில ஒழுங்குபேதங்கள் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன. கிடைத்ததைக் கொண்டு திருப்தி அடையத் தூண்டும் அபேத பாவனை வரும் வரையில் வேதாத்யயனம் செய்து தீர்க்கவேண்டும். ஒருவருஷம், குருவினிடமே இருக்கலாம். பின்னர் ஒரு வருஷம் தன் ஆச்ரம தர்மத்தை அனுஷ்டித்து அபேத பாவனை வரும்வரையில் பழகலாம். இவ்விரண்டு வருஷமானதும் ஞான இச்சை ஒருவாறு வந்துள்ள அதிகாரி, குருவால் கொடுக்கப்படும் தெண்டம், அரைஞாண், கோவணம், காஷாயவஸ்திரம், கமண்டல முதலியவைகளை மந்திரபூர்வமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். எனக்கு 'யோக பட்டாபிஷேகமாகிவிட்டது' என்று உள்ளம் பூரித்து ஸந்யாஸி தர்மத்திலேயே வழுவாதிருக்க வேண்டும்.

ஸந்யாஸதர்மம்.—ஸந்யாஸி ஸத் வஸ்துவில் ப்ரீதியுடனும் அஸத் வஸ்துவில் விரக்தியுடன் மதுகரவிருத்தியால் பிக்ஷை எடுத்துத்தான் ஜீவிக்கவேண்டும். நல்ல பிக்ஷை கிடைக்குமிடத்திற்கு ஆவலுடனும் தாண்டிவிட்டவீட்டிற்கு மறுபடியும் போகலாகாது. வீடுகளில் நெருப்பு அணைந்து சாப்பாடு ஆனதும் பிக்ஷைக்குப்

போகலாம். கதவு திறந்திருக்கும் வீட்டிற்குத்தான் போகவேண்டும். இரண்டு கௌபீனம், ஒரு கந்தல் தைத்த துணி, தண்டம் இதற்கும் அதிகம் வைத்துக்கொள்ளலாகாது. வஸ்திரமில்லாமலும் இருக்கலாம். இவன் பற்றற்று ஸாதாரணமாகத் தனியேதான் உலாவி வரவேண்டும். மரத்தடி முதலிய (ஜாபால உபநிஷத்தைப் பார்க்க) ஏகாந்த ஸ்தலங்களில்தான் இருக்கவேண்டும். ஸங்யாஸி இருவர் (மிதுனம்) மூவர் (க்ராமம்) அதிகம் (நகரம்) ஆகிய இவ்வாறு கூடியிருந்தால் வ்யவஹாரங்கள் வலுத்து ஆச்ரம தர்மம் நஷ்டமாக நரகமே வரும். காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டே கூலிக்காரன்போலிருக்கவேண்டும். கிராமத்தில் ஒரு ராத்திரியும், பட்டணத்தில் மூன்று நாளும், நகரம், க்ஷேத்ரம் இவைகளில் ஐந்து நாளும்தான் ஸங்யாஸி வஸிக்கலாம். இங்கும் கூட்டமில்லா ஓரமான பாகங்களில் இருக்கவேண்டும். காடு மலைகளில் இடைவிடாது வஸிக்கலாம். மழை காலத்தில் முற்கூறியவிடங்களில் 4 மாஸம் ஸஞ்சரிக்காது ஒரே இடத்தில் இருந்து மற்றைய நாள்களில் ஒவ்வோரிடத்திலும் குறிப்பிட்ட அளவுக்கு மிஞ்சித் தங்காமலும் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும். இராஜனில்லாத் தேசத்திற்குப் போகவே கூடாது. இவைகளை மீறி நடந்தால் வ்யவஹாரம், ஆசை முதலியன அதிகரித்து ப்ரஹ்மபாவனை திடப்படாது. ஸங்யாஸி அதோகதியடைவான். கட்டில்,வெள்ளைத்துணி, நடனம் முதலிய காட்சி, சூது, அழகிய ஸ்திரீ, பூஜார்ஹம், முதலிய போக்ய விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும், அசுத்த வஸ்துக்களை வெறுப்புடன் நீக்குவதுபோல நீக்கிப் பயந்து ஓடவேண்டும். ஸ்திரீயைச் சித்திரத்தில்கூட ஸங்யாஸி பார்க்கலாகாது. இந்தப் பழக்கத்தை முன்னிட்டு தேஹ ஸம்பந்தத்தையும் (ஆத்மா என்னும் பற்றையும்) அதன் ஸம்பந்தமாக வரக்கூடிய ந்யாய போகங்களையும் வாந்திசெய்த அன்னத்தில் உண்டாகும் வெறுப்புடன் முதலில் ஒதுக்கிவிடவேண்டும். இந்திரியங்களிருந்தும் அவை இல்லாதுபோலச் செத்தாரைப்போல ஸங்யாஸி திரியவேண்டும். ஊணில் ருசிபாராமை, ஸத்ய, ஹித, மிதவார்த்தைகளைத் தவிர மற்றவைகளைப் பேசாமையாகிய ஊமைத்தனம்; பெண் குழந்தை, பாட்டி இவர்களிடமிருப்பது போன்ற மனச்சுத்தியுடன் 16-வயது யுவதியிடமிருத்தலாகிய நபும்ஸகத்தனம்; தேஹதாரண நிமித்தம் மாத்திரம் ஸஞ்சரிப்பதைத் தவிர வேறு காரணத்தால் நடவாமையாகிய முடவத்தனம்; திருஷ்டி எப்பொழுதும் ஒரு நுகத்தடி தூரத்திற்கு அப்பாற் பாயாமையாகிய குருட்டுத்தனம்; இஷ்டானிஷ்ட வார்த்தைகளைக்கேட்டாலும் ஒரு படித்தாய் தன்லக்ஷ்யம்விட்டு மனம்பெயராமையாகியசெவிட்டுத்தனம்; விஷயமத்தியிலிருந்தும் தூங்குகிறவன்போலும், பிணம்போலும் தாக்கற்றிருப்பதாகிய ஜடத்தனம் ஆகிய இவைகளை அனுஷ்டித்து திடப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஸதா ஆத்மானுஸந்தானம், ஆத்ம நிஷ்டை இவைகளிலேயே இருக்கவேண்டும். இவன் பாலனைப்போலவும் (பற்றின்மை பரிசுத்தமுடையவனாகவும்) உன்மத்தனைப்போலவும் (தேஹமுள்பட எல்லாவற்றிலும் உபேக்ஷை உடையவனாகவும்) பிசாசம் (கண்டோர் அணுகி தன் நிலையைக் கலைக்க இடங்கொடாமலிருக்கும் பயங்கரத்தன்மையுடையவனாகவும்) உலாவி வரவேண்டும். வஸ்து ஒன்றேயாயினும், ஸங்யாஸம் முற்றும் துறந்து ஸகல தர்மங்களுக்கும் அப்பாற்பட்டு வஸ்துவாக இருத்தலாகிலும் இந்நிலையை அடைய முயலும் அதிகாரிகளுக்குத் தேஹாதி ப்ரபஞ்சம் இருப்பதால் ஸங்யாஸதர்மம் என்ற வ்யவஹாரம் ஏற்பட்டது. முடிவை நோக்கில் அதுவாகவே இருந்துவிடுவதன்றி வேறொரு தர்மமும் ஸங்யாஸிக்குக் கிடையாது.

ஸந்யாஸ பேதங்கள்.—ஸங்யாஸத்தின் முடிவு ஒன்றேயாயினும் அதிகாரிகள் நிலையின் பேதத்தால் நான்கு விதமாகும்.

1. **வைராக்ய ஸந்யாஸம்.**—(விவிதிஷா) பூர்வ புண்ய பரிபாகத்தாலும் வேதத்தின் கர்மகாண்ட அப்யாஸத்தாலும் பாப புண்ய ஸ்வரூப பலன்களை உணரும் விவேகம் வந்து கெட்ட விஷயங்களில் வெறுப்புப் பிறந்து வாங்கிக்கொள்வது இந்த ஸங்யாஸம்.

2. **ஞான ஸந்யாஸம்.**—சாஸ்திர அறிவால் பிரபஞ்ச நிலையாமையை உணர்ந்து, மனமடங்குவதால் ஆசை தளரப்பெற்று வாங்கிக்கொள்வது இது.

3. **ஞான வைராக்ய ஸந்யாஸம்.**—(வித்வத்) ஆச்ரம ஒழுங்குகள்படி கிரமமாக நடந்து வைராக்யம் உண்டாகப்பெற்று ஸாதன சதுஷ்டயம் வர ஆத்மானுஸந்தானத்தில் உள்ள விருப்பால் ஆத்ம நிஷ்டை பெற வாங்கிக்கொள்வது இது.

4. **கர்ம ஸந்யாஸம்.**—ஆச்ரம ஒழுங்குப்படி தனக்குவைராக்யாதிகள் உண்டாகாவிடினும் விதிஒழுங்கில் நம்பிக்கையுடன் வாங்கிக்கொள்வது இது. இந்த ஸங்யாஸம் இரண்டுவிதம்.

(i). **நிமித்த ஸந்யாஸம்.**—ஒரு காரணம் பற்றி சாஸ்திர ஒழுங்கில் நம்பிவாங்கும் ஆதுர ஸங்யாஸம் இதுவே. இது ஒழுங்காக வரவேண்டியதில்லை. ஏதாவது ஒருஅவஸரம் வெறுப்பு நோக்கம்முதலியவைகளை முன்னிட்டு வருவது.

(ii). அநிமித்த ஸந்யாஸம்.—கிரம ஸந்யாஸம் இதுவே. ஈச்வரன் எங்குமிருக்கிறார் என்ற பூர்ண திட நிச்சயத்துடன் உலக நிலையாமையைக் கண்டு வான ப்ரஸ்தாச்ரம முடிவில் விதிப்படி வாங்கிக்கொள்ளும் ஸந்யாஸம் இது.

ஸந்யாஸ தர்மானுஷ்டான விஷயமாக ஸந்யாஸம் ஆறு விதமாகப் பகுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

1. குடீசகன்.—குடுமி, பூணூல், திரிதண்டம், கமண்டலு, கௌபீனம், கந்தை, ஸ்தாலி, கயிற்றுப் ப ஊர்த்வபுண்ட்ரம் உடையவனாகி, தாய்தந்தை குருவழிபாடு, ஜபம், முதலிய ஸத்கார்யம் செய்து கொண்டு, ஒரேயிடத்தில் பிக்ஷைவாங்கி ஜீவிப்பவன். இவனுக்கு மூன்றுகால ஸ்நானம்,ருதுவுக்குருதுக்ஷவரம், மானஸப்ரணவ ஜபம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவனுக்கு சாஸ்திரச்ரவணத்தில்தான் அதிகாரம். உபதேசம் செய்யும் அதிகாரமேயில்லை. பூர்புவர் லோகங்களை அடைவதே இந்தத் தர்மானுஷ்டான பலன்.

2. பேஹூதகன்.—திரிபுண்டரதாரணம், எட்டு வீட்டில் பிக்ஷை எடுத்து எட்டு கவளம் புஜித்தல். இரண்டுதரம் ஸ்நானம், இரண்டு ருதுவுக்கு ஒருதரம் க்ஷவரம் ஆகிய இவை இவனுக்குச் சிறப்பான நியமங்கள். இவைதவிரகுடீசகன் தர்மங்களும்மற்றைய மேற்கூறிய ஸந்யாஸி தர்மங்களும் இவனுக்கு உண்டு. உபதேசம் கூடாது; மானஸ ப்ரணவ ஜபம் உண்டு. இந்த தர்மானுஷ்டானத்திற்கு ஸ்வர்க்க லோகம் பலன்.

3. ஹம்ஸன்.—ஜடையைத் தரித்துக்கொண்டு மான் தோல் போர்த்து, ஏதாவது ஒரு புண்டரதாரணம் அல்லது விபூதி தாரணம் செய்யவேண்டும் இவன். கவள நியமம் இல்லை. ஒரு கால ஸ்நானம், அயனக்ஷவரம் அல்லது க்ஷவரமின்மை, மனன அதிகாரம், அந்தர்ப்ரணவம், இவனுக்குச் சிறப்பு விதிகள். ஸந்யாஸ விதிகளைத் தீவிரமாகப் பின்பற்றவேண்டும். உபதேசம் செய்யக் கூடாது. தபோலோக ப்ராப்திபலன்.

4. பரமஹம்ஸன்.—குடுமி பூணூல் கிடையாது. ஐந்து வீட்டில் பிக்ஷை எடுத்து உண்ணவேண்டும். ஒரு கோவணம், காவித்துணி, தண்டம், விபூதிதாரணம் பற்றின்மை ஆகிய இவைகள் இவனிடம் முக்யமாக இருக்கவேண்டும். மற்றையவைகளில் எல்லாம் ஹம்ஸனைப்போலிருக்கவேண்டும். ஸத்யலோகம் பலன்.

5.துரியாதீதன்.—பசுவைப்போல வாயாலேயே பழங்களை உட்கொள்ளவேண்டும். அன்னம் சாப்பிடுவதானால் மூன்று வீட்டில் பிக்ஷை எடுத்து உண்ணலாம். தேகமாத்திரமாய் திகம்பரனாக செத்தாரைப்போலே திரியவேண்டும். ஒருவிடத்திலும் நிலைத்திருக்கக் கூடாது. ஒருவிதி என்ற நிபந்தனை இவனுக்கில்லை. ஒருவரையும் நமஸ்கரிக்கக்கூடாது. இவன் விபூதி ஸ்நானம், திலகதாரணம் செய்துகொள்ளலாம். க்ஷவரமே இல்லை. நானே ப்ரஹ்மம் என்ற பாவனை ஸ்தா இருக்கவேண்டும். நிதித்யாஸனம் மஹாவாக்ய உபதேசம் இதில் அதிகாரம் இவனுக்கு உண்டு. இவனுக்கு லோகாந்தர ப்ராப்தியான பலனே இல்லை; இருந்த விடத்திலே மோக்ஷம் இவனுக்கு.

6. அவதூதன்.—வியபசாரி, ஜாதிகெட்டவன், நீங்கலாக மற்றவரிடமிருந்து மலைப்பாம்புபோலக் கிட்டினதை உட்கொள்வதைத்தவிர வெளிநியமம் ஒன்றும் இவனுக்கில்லை. ஸ்வரூப நிஷ்டையிலேயே இவனிருக்கவேண்டும். புண்ட்ரமில்லை, விதியில்லை, நிஷேதம் இல்லை. க்ஷவரமே இல்லை. வாயுஸ்நானம். இருந்த விடத்திலே மோக்ஷம்.

பொதுக்குறிப்புக்கள்.—மரணகாலத்தில் உண்டாகும் எண்ணமே மறுஜன்ம ஸூசகம். ஆதலால் ஸந்யாஸி ஸ்தா ஆத்ம நாட்டத்திலேயே இருந்து மாறாது தேஹத்தை நழுவவிடவேண்டும். மூன்று அவஸ்தைகளிலும் ஸுஷுப்திபோன்ற வெளித்தாக்கின்மை இருத்தல்வேண்டும். இகபர ஆசை இருக்கவே கூடாது. கூலிக்காரன்போல நிகழ்வதில் ஒருவித விருப்பு வெறுப்பு இன்றிக் காலத்தையே எதிர்பார்த்திருத்தல் வேண்டும். உள் ஸந்யாஸமில்லாவிடில் வெளிஸந்யாஸம் வீணே. வெளிப்படையாகச் சில அடையாளங்களை நீக்கி சிலவற்றைக் கைக்கொள்வதனால் உள்ளத் துறவு இருந்தால் நீக்கி யவைகளில் உட்குறிப்புக்களிருக்கும் ஆதலால் பாபமே வரமாட்டாது. திரிதண்ட ஏகதண்டத்தை த்யாகம் செய்துவிட்டபோதிலும், அவைகள் குறிப்பாகக் காட்டிக்கொண்டிருந்த ஞானம் (மனோநிச்சயம்) என்பதும், வாக்தண்டம், மனத்தண்டம், கருமதண்டம் என்பவைகளும் இருக்கும். இதுபோல யஞ்ஞோபவீதத்தை அறுத்தெறிந்துவிட்டபோதிலும் மணிகளை மாலையாக நிற்கச் செய்யும் உட்கயிறுபோல எங்கும் பரவியுள்ளார் ஸூத்ராத்மா என்ற உணர்ச்சியாகிய ஸூத்ரத்தைஉடையவனாக இருப்பதால் பாபம் வருமா? ஞானமாகிய முடிவான குடுமியை உடையவனுக்குச் சிகை எதற்கு? ஒருவித கர்மம் பக்தி ஒன்றும் இருக்கலாகாது; இருந்தால் பிணத்திற்குச் செய்த அலங்காரம்போலத்தான். இவனுக்கு மன அடக்கமே தண்டம்; கையே பாத்திரம், திக்கே துணி ஒழிய வேறில்லை. மிகுந்த மரியாதையுடன் கிடைப்

பலவகளை ஸந்யாஸி வெறுக்கவேண்டும். நின்று அல்லது நடந்துகொண்டே இவன் புஜிக்கலாம். ஸந்யாஸி ஸூர்யனைப்போல ஒழுங்கு தவறாதிருப்பன். ஞானயஜ்ஞமே செய்வன். வேறு ஆச்ரமிகளுடன் சேரவே கூடாது. இவன் எவரையும் அண்டி ஜீவிக்கக் கூடாது: கக்ஷிகள் பேசவே கூடாது. சிஷ்யர்களைச் சேர்க்கலாகாது: கர்மங்களைத் தொடங்கவேகூடாது.

ஞானத்தை சரீரமாகவும், வைராக்யத்தை ப்ராணனாகவும், சாந்திதாந்திகளைக் கண்களாகவும், மனத்தை முகமாகவும், புத்தியை தேஜஸ்ஸாகவும் 25 தத்துவங்களை அவயவங்களாகவும், மதித்து ஸந்யாஸி இந்திரியாதிகளை எல்லாம் தன் வசப்படுத்தி தனக்கு அந்யம் ஒன்றுமில்லை என்று த்யானித்து ; நானே பிரஹ்மம் என்று உச்சரித்துத் தேறித் தெளியவேண்டும். மூன்று அவஸ்தைகளிலும் உள்ள ஜீவனுக்கும் அந்யனான ஸாக்ஷி ஒருவனே. தேஹஸம்பந்தப்பட சைதந்யம் ஜீவன், நீங்கி நின்றால் அதுவே ஸாக்ஷி. இந்த ஜீவனே உண்மையில் மாறாஸாக்ஷி என்று வெளிமூச்சு உள்மூச்சு மூலமாக ‘ ஹம்ஸ: ஸோஹம்’ என்ற ‘நானே அவன் அவனே நான்’ என்று பொருள்படும் (அஜப காயத்ரீ) மந்திர உச்சாரணம் எல்லோரிடத்தும் நடைபெற்றுவருகிறது. இதை த்யானித்து நின்றால் ப்ரமரகீடந்யாயமாக மோக்ஷநிலை ஸந்யாஸிக்குக் கைகூடிவிடும்.

ஆத்மாவுக்கு ஆச்ரமபேதமில்லை என்று உணர்ந்து விதி நிஷேதமற்று நிற்பவன்தான் அதிவர்ணாச்ரமி. மறந்துபோன வஸ்து கிடைத்தக்கால் உண்டாகும் ஸந்தோஷம்போன்ற ஆனந்தத்தை இவன் ஆத்மாவில் பெற்று நிலையாக விருப்பன். ப்ராரப்த நாசம்வரையில் இவன் தத்வம் பதலக்ஷ்ய வாச்யார்த்தங்களாகிய நான்கின் ரூபமாகவே இருப்பன்.

இதன் பின்னர் ஓம் என்ற பரப்ரஹ்மப்ரணவத்தின் ஸ்வரூபம் விஸ்தாரமாக (அ-ம் உபதேசத்தில்) விளக்கப்படுகிறது.

ஆத்மா விச்வதைஜஸப்ராஞ்ஞனுமல்ல. கிஞ்சிக்ஞனுமல்ல, பிரஞ்ஞை இல்லாதவனுமல்ல. ப்ரஞ்ஞானகனனே ! இவன் ஒருவித ப்ரமாணத்திற்கும் எட்டியவனல்ல. ஸ்வானுபவத்தில் தானே விளங்குவன். இது துரியத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதாதலால் துரீயம் என்றுகூட இதை மதிப்பதற்கு இடமில்லை.

‘ நான் வேறு பரமாத்மா வேறு’ என்று எண்ணுபவர்கள்தான் பசுக்கள். நானே பரப்ரஹ்மம் என்று தேறித் தெளிந்தவனே மரணம் நீங்குவன். மோக்ஷத்திற்கு வேறு வழியில்லை. தேஹாதி ப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணம் எல்லாவற்றையும் ஆட்டிவைப்பதாயும் திரிமூர்த்தி சக்தி மறைந்துள்ளதாயும் இருக்கும் ஆத்மசக்தியே. இந்தச் சக்தி வேறு, தான் வேறு என்ற ப்ரமம் ஜீவனுக்கிருப்பதால், இந்த சக்தியுடைய ஈசன் அனுக்ரஹத்தால் ஞானம் பெற்ற ஜீவன் ப்ரமரகீடந்யாயமாக முக்தி பெறுவன்.

பிரஹ்மத்துள் எல்லாம் அடக்கம் ; அது எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டுள்ளது. இதைபுணர்ந்து இதில் ஸமாதிபெறுபவர்கள் இதுவே யாகின்றனர். விசித்ரப்ரபஞ்சத்திற்கு ஈசன் ஆதாரம். ஜீவனேதான் தானே அனுபவிப்பவன் என்று எண்ணி பந்தத்திற்கு உள்ளாகிறான். ஈசனை உள்ளபடி உணர்ந்தால் இவன் விடுபடுவன். ஈசன், ஜீவன், சக்தி இவை பிறப்பற்றவை. இந்த ரூபமான ப்ரஹ்மத்தை ஈசன் அனுக்ரஹத்தால் உணர்ந்தால் பந்தம் நீங்கும். ஆத்மவித்தையும் தபஸூம் இந்த சோகமோகமற்ற நிலையில் கொண்டு சேர்க்கும் ஸாதனங்கள். ஸூக்ஷ்மத்தை விட அதி ஸூக்ஷ்மமாயும், பெரிதைவிடப் பெரிதாயும் உள்ள ஆத்மா எல்லா ஹ்ருதயத்திலும் இருக்கிறான். இந்திரிய நிரோதம் ஈச்வரானுக்ரஹம் இவைகளால் தான் இதை உணரலாம். இந்திரியாதிகள் ஸஹாயமன்றியிலேயே எல்லாம் செய்ய வல்லவன் ஆத்மா. இவன் அறிபவன் : இவனை ஒருவராலும் அறிய முடியாது. விபுவாயுள்ள இந்த ஆத்மாவை உணர்ந்த தீரனுக்குத் துக்கமேது. கெட்டவன், பொறியடக்காதவன். மனமடக்காதவன், காம்யகர்மம் செய்பவன், அப்யாஸமில்லாதவன் ஆகிய இவர்களால் இதை உணரமுடியாது. இது ஸ்வதஸ் ஸித்தமானது. இவ்வாறு உணர்ந்து எல்லாவற்றிற்கும் அப்பாற்பட்டு ப்ரஹ்மமே யாகி நிற்கும் பரிவ்ராட் சரீரமாத்திரமாக உலகில் மிஞ்சித் தடையின்றி எங்கும் உலாவி தான் உள்ளவிடத்திலேயே மீளாநெறியில் நடந்து கைவல்யம் பெற்றிருப்பன் என்றும்.

உலகவாஞ்சைகளிற் பற்றுள்ள பக்தன். — தன் எண்ணங்களையே அபஹரிக்கின்ற கள்வன் எதையும் ஸாதிக்கின்றானில்லை. உன் முழுமனதும் பிராணனும் பகவானை நாடி நினையாவிட்டால் அவரை நீ எவ்வாறு காண்பாய்.

—உபதேசரத்நமாலை.

பிரிட்டிஷ் துரைத்தன ரீதி

THE BRITISH CONSTITUTION

அத்தியாயம் 5

சாமான்னியர் சபை

பூஸ்திதியை யுடைய குடியானவன் ஒவ்வொருவனும் முன் காலத்திய ஜனசபைக்கு வருவதற்குப் பாத்தியதை யுள்ளவனாக விருந்ததை நாமறிவோம். மூன்றாம் ஹென்றியின் காலத்தில் சட்டநிர்மாணம் செய்வதில் ஜனங்களுக்கும் கொஞ்சம் பாத்தியமுண்டென்று ஏற்பட்டதும்; சிறிய பட்டினங்களிலிருந்து சிலர் சிலர் பார்லிமெண்டு சபைக்குவரத் தொடங்கினர். ஆயினும் பதினான்காம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்புதான் சாமான்னியர் சபை தனியாக ஏற்பட்டு வரத் தொடங்கிற்று. அவ்வளர்ச்சி எவ்வாறு மேன்மையாக விருந்ததென்பதை இப்போது அச்சபை அடைந்திருக்கும் அபரிமிதமான செல்வாக்கினாலும், வல்லமையினாலும் ஒருவாறு தெரிந்துகொள்ளலாம். கல்வி, கைத்தொழில், தன்னடக்கம், ஞானம் முதலியவற்றில் தேர்ச்சிபெற்ற ஆங்கிலேயரின் உத்தம குணங்கள் இச்சாமான்னியர் சபையின் சரித்திரத்தில்தான் விளங்குகின்றன.

தனியாகக் கூடியபோதுள்ள அதன் பாலியாவஸ்தையில், அதில் மெம்பர்களாக விருந்தோர் மாகாணங்களினின்றும் வந்த போர்வீரர்களும், நாட்டிலுள்ள மானியக்காரர்களும், நகரங்களிலுள்ளவருமே யாவர். ராஜ்ய விவகாரத்தில் இவர்கள் அதிக கவலை யெடுத்துக்கொள்வதில்லை. அரசர் கேட்கும் பணத்தைக் கொடுக்கச் சம்மதி யளிப்பதற்கே கூடுவது பதிவு.

டியூடர் வம்ச அரசாட்சியில் சாமன்னியருக்குச்செல்வாக்கு வரவர அதிகப்பட்டதென்றாலும், ஸ்டேவர்ட் அரசர் காலத்தில்தான் இப்போதுள்ள வல்லமை அவர்களுக்கு உண்டாயிற்று. முன்னவர் காலத்தில், கல்விச் சவுகரியங்கள் ஏற்பட்டதினால் சாமான்னிய ஜனங்கள் மேற்படிப்புப்படித்து, சர்வ கலாசாலைக்குப் போகத் தொடங்கினர். சர்வ கலாசாலையினின்றும் வெளிவந்த ஒருவன் தேச சஞ்சாரம் செய்து ஆங்காங்குள்ள நாட்டாரின் நடையுடை பாவனைகளையும் அரசியலையும் நன்கறிந்துகொண்டு, திரும்பிவந்து பார்லிமெண்டு சபையில் புகுவான். தேசாபிமானமும் சாமர்த்தியமும் இவனிடமிருக்குமென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ? இத்தகையோர் நிரம்பியிருந்ததனால்தான் சாமான்னிய சபையார், வரவர அதிகாரத்திலும் செல்வாக்கிலும் மேலோங்கி, முதலாம் ஜேம்ஸ், முதலாம் சார்ல்ஸ் என்பவர்களுடைய அதிக்கிரமங்களை ஆக்ஷேபித்துப் போராடித் துரைத்தன நியமத்தைக் காப்பாற்றினர்.

இப்படிப் பலங்கொண்ட சாமான்னிய சபையினுடைய முக்கியத்தையும் உபயோகத்தையும் ஹானோவரிய அரசர்கள் நன்குணர்ந்திருந்தனர். ஆகவே அவர்கள் பார்லிமெண்டு சபையில்லாது ராஜ்யாதிகாரம் செய்யப் பிரயத்தனப்படவில்லை. என்றாலும் வேறு சில கெடுதல்கள் இக்காலத்திற் கண்டன. அவைகளினால், சாமான்னியர் சபை கேவலம் மந்திரிமார்கள் சொன்னபடி யெல்லாம் ஆடவேண்டிய பிரதிமைகளின் சபையாய் விட்டது. வெளித்தோற்றத்துக்கு மட்டுமே இச்சபை ஜனங்களுடைய பிரதிநிதிகளாலானதாக விருந்தது. உண்மையை நோக்குங்கால், அதிகாரிகளின் வசத்தில்தான் இச்சபை யிருந்தது இதற்குக் காரணங்கள் பலவாயினும், முக்கிய காரணம் பூஸ்திதிமான்களுடைய அக்கிரமமே. சபைமெம்பர்களில் அனேகர் இவர்களுடைய அடிமைகளாக விருந்தன ரென்னலாம். ஆதலால் 1780-ம்௵ முதல் 1830-ம்௵வரை நீராவி யந்திரம் முதலிய சாதனங்கள் பெருகி, கைத்தொழில் வியாபாரம் ஆகிய இருவகையிலும் அனேகர் தனவான்களாகி யானைக்கு யானை கொடுத்ததுபோலப் பூஸ்திதிமான்களுடன் போராடத் தொடங்கும் வரையில் இந்தப் பிரதிமைத் துரைத்தனமே நடந்துவந்தது. என்றாலும் பார்லிமெண்டு சீர்திருத்தம் பெறவேண்டும் என்ற பேச்சுமட்டும் ஓய்ந்தபாடில்லை. கடைசியாக 1832-ம் வருஷத்தில் இச்சபைக்குச் சீர்திருத்தச் சட்டம் முதன்முதல் ஜாரிக்கு வந்தது. இதனால் மேற்குறித்த முதலாளிகளுக்குச் சௌகரியங்கள் ஏற்பட்டன. மெம்பர்களின் சங்கியை, எலெக்ஷன் முறை முதலியவெல்லாம் ஒழுங்குபட்டன. இச்சட்டம் 1867-ம் வருஷம் வரையில் அனுஷ்டானத்திலிருந்தது. இந்த 35-வருஷங்களுக்குள் இங்கிலாந்தில் பெரும் மாறுதல்கள் உண்டாகிக்கொண்டிருந்தன. 1832-ம்வருஷத்துசட்டத்தினால் முதலாளிகளுக்கு மட்டும் பிரதிநிதித்துவம் கிடைத்தது; என்றாலும் அதற்குப்பின், கூலிவேலைசெய்துபிழைக்கும் ஜனங்களுக்குள்ளும் கல்வியறிவு விருத்தியாயிற்று. ஏழைகளுக்கு ராஜாங்கத்தாரால் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தப் பட்டன. புஸ்தகங்களும் பத்திரிகைகளும் விசேஷமாகக் கிளம்பி அறிவை விருத்திசெய்தன. இவைகளன்றியும், பிரசங்கங்கள் முதலியவைகளால் கல்வியறிவு ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்தோர் கனவிலுமறியாதவாறுவிருத்தியாயிற்று. இப்படிப் பலவிதத்திலும் அறிவு முதிரப்

பெற்ற வேலையாட்கள் பார்லிமெண்டு சபையில் நடக்கும் விஷயங்களை வெகு கவலையோடும் ஜாக்கிரதையோடும் கவனித்து வந்து தங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் வேண்டுமென்று மன்றாடினார்கள். 1867-ஆல் பிறந்த சட்டத்தினால் இவர்கள் கருத்தும் நிறைவேறியது. இதற்குப் பின்னும் கூலிக்காரர்களில் அனேகர்களுக்கு வோட்டு இல்லாததினால் 1885-ம் வருஷத்தில் இதைப் பரிகரித்தும், எலெக்ஷன் டிஸ்டிரிக்டுகளைச் சரிப்படுத்தியும் ஒரு சட்டம் பிறந்தது. அதுவே நாளதுவரையில் ஜாரியிலிருந்து வருகின்றது.

இப்போது சாமான்னியர் சபையில் 670-மெம்பர்கள் உளர்; அவர்களில் 465-பெயர் இங்கிலாந்துக்கும், 30-பெயர் உவேல்ஸுக்கும் 72-பெயர் ஸ்காத்லாந்துக்கும், 103-பெயர் ஐர்லாந்துக்கும் பிரதிநிதிகளாம். பொதுவாக ஒவ்வொரு எலக்ஷன் ஸ்தானத்திலிருந்து ஒரு மெம்பரே வருவார். இரண்டு மெம்பர்களை அனுப்பும் ஸ்தானங்களும் சிலவுள. சிற்சில சர்வகலாசாலைகளிலிருந்தும் வித்தியார்த்திகளால் தேர்ந்தனுப்பப்பட்ட மெம்பர்கள் வருகின்றனர்.

. பொதுப்படக் கூறுமிடத்து, சட்டப்படி வயதுவந்த ஒவ்வொருவனும் சாமான்னியர்சபையில் மெம்பர் ஸ்தானத்தைப் பெறப் பாத்தியமுள்ளவனாவான். ஆனால் ஐர்லாந்து தேசப் பிரபுக்களொழிந்த மற்றைய பிரபுக்கள், நியாயாதிபதிகள், குருக்கள்மார், கட்டளைக்காரர்கள், வோட்டு எடுப்பதற்காக நியமனம் பெறும் உத்தியோகஸ்தர்கள், கவர்ன்மெண்டு கண்டிராக்டர்கள், குற்றவாளிகள், உன்மத்தர்கள், அந்நிய தேசத்தினர் ஆகிய இவர்கள் மெம்பர்களாவதற்கு அருகரல்லர். இதுவரையில் மெம்பர்களுக்கு யாதொரு சம்பளமும் கிடையாது. சென்ற வருஷத்தில் பிறந்த சட்டமொன்றினால் அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் வருஷமொன்றுக்கு 400-பவுன் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்வாறு சம்பளம் வேண்டுமென்று கேட்போருக்குமட்டும்தான் கொடுக்கப்படும்.

பார்லிமெண்டு மெம்பரான ஒருவர் தமது ஸ்தானத்தை ராஜிவைக்க முடியாது. பார்லிமெண்டில் உழைக்க விருப்பமில்லையானால், கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகமொன்றைப் பெற முயலவேண்டும். அவ்வுத்தியோகம் கிடைத்தால் பார்லிமெண்டு ஸ்தானம் காலியாகிவிடும். பொது எலெக்ஷனுக்கு முன்னதாகவே பார்லிமெண்டை விட்டுவிட விரும்புவோர் இப்படித்தான் செய்யவேண்டும்.

பார்லிமெண்டு மெம்பர்களுக்குச் சில அரிய சுதந்தரங்கள் உள்ளன. அவர்கள் சபையில் பேசும் விஷத்யதைப்பற்றி யாரும் எவ்விதமான கேள்விகளும் கேட்கக்கூடாது; கோர்ட்டுகளில்கூட இதைப்பற்றி வழக்குவரக்கூடாது; பார்லிமெண்டு மெம்பர்கள் கடனுக்காகச் சிறையிலடைக்கப்படக் கூடாது. சபை கூடியிருக்கும் காலத்திலும் அதற்கு நாற்பதுநாள் முன்னும் பின்னும் பார்லிமெண்டு மெம்பர்கள் குற்றங்களுக்காகக் கைது செய்யப்படக்கூடாது. மெம்பர்களை யாரும் தடைசெய்யக் கூடாது. சபையில் சாட்சிகளாக வருபவர்களைச் சத்தியம் செய்யச்சொல்ல அதிகாரம் மெம்பர்களுக்குண்டு. சபா நடவடிக்கைகளைக் கேட்கப் பிரியப்படும் மெம்பரல்லாத ஒவ்வொருவரும், யாரேனுமொரு மெம்பரை முன்னிட்டுக்கொண்டேதான் சபைக்குப் போகலாம். சபையின் ஒழுங்குமீறி நடக்கும் மெம்பர்களை, சபையைவிட்டு அப்புறப்படுத்தவும், சிறைச்சாலைக்கு அனுப்பவும் நாவலனுக்கு அதிகாரமுண்டு.

பார்லிமெண்டு மெம்பர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க யோக்கியதை யுள்ளவர்களுக்கு "வோட்டர்கள்" என்று பேர். பொதுப்படக் கூறுமிடத்து இருபத்தொரு வயதுக்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு புருஷனும் வோட்டுக் கொடுக்க லாயக்குள்ளவனாம். ஆனால் ஏழைகள், குற்றவாளிகள், அந்நியநாட்டினர், பிரபுக்கள், ஸ்திரீகள், காட்டுக்கள்ளர்கள், உன்மத்தர்கள், போலீஸ்காரர்கள் ஆகிய இவர்கள் வோட்டுக்கொடுக்க யோக்கியதையற்றவர்கள். இவர்களில் ஸ்திரீகள் தங்களுக்கு "வோட்டு" வேண்டுமென்று சென்ற சில வருஷங்களாகப் பெரும்போராடி வருகின்றனர்.

ஒரு முறை கூடிய பார்லிமெண்டு எழுவருஷங்களுக்கு மேலாக இருக்கக்கூடாது. அது அப்போது கலைந்துபோய், புதுப் பார்லிமெண்டு கூடும். ஆனால் இந்த எழுவருஷத்துக்குள்ளாகவே அடிக்கடிப் பார்லிமெண்டு கலைந்து போவதுண்டு. மந்திரிமாருடைய அபிப்பிராயத்தை அங்கீகரித்து அவர் சார்பாகஇருக்கக்கூடிய மெம்பர்கள் பலர் அவர்கள் பக்க மிராவிட்டாலும், ராஜாங்கத்தாரால் கொண்டுவரப்படும் சட்டங்கள் சபையில் நிராகரிக்கப்பட்டாலும், மந்திரிமார்மீது நிந்தைமொழி சபையாரால் கூறப்பட்டாலும், அவர்கள் வேலையை ராஜிவைத்து விடுவார்கள். அல்லது அந்தப் பார்லிமெண்டைக் கலைத்துவிட்டுப் புதுப் பார்லிமெண்டைக் கூட்டுவார்கள். அப்படிப் புதிதாக வந்த பார்லிமெண்டில் மந்திரிமாருக்கு விசேஷ உபபலம் இருக்குமானால் அவரே ராஜ்யபாரம் வகிப்பார். இல்லையானால் வேலையை ராஜிவைத்து விடுவார்கள்.

புதுப் பார்லிமெண்டு கூடவேண்டுமானால் மெம்பர்களைத் தேர்ந்தனுப்ப உத்திரவிடும்படி மகாராஜாவிடமிருந்து சான்ஸலர் பிரபுவுக்கு ஒருஆக்ஞாபத்திரம் வரும். உடனே அவர் உத்திரவுகளை எழுதி ஆங்காங்குள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அனுப்புவார். இந்த உத்த

ரவு வந்த இரண்டொரு நாளுக்கெல்லாம், எலெக்ஷன் நொட்டீசு கொடுக்கப்படும். பின்னர் நான்கு தினங்க ளானபின் மெம்பர்களை நியமிக்கும் நாள் குறிப்பிடப் படும். அப்பால் மூன்று தினத்துக்கெல்லாம் வோட் டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்பது விதி.

குறித்த காலத்தில், வோட்டுப்பெற விரும்புவோன் ஒருவன் வோட் ஸ்தலத்துக்கு வந்து, தன்பெயரும் தன் னைப் பிரேரேபிப்போன், ஆமோதிப்போன் ஆகிய இரு வர் பேரும் அடங்கிய ஒரு துண்டுக்கடிதத்தைக் கட்ட ளைக்காரனிடம்கொடுப்பான். அத்துண்டில் அவனுக்கு வோட்டு கொடுக்கப் பிரியப்படும் எட்டு வோட்டர்க ளின் பெயர்களும் எழுதப்பட்டிருக்கும். போட்டியாக மெம்பர் ஒருவனும் வராவிட்டால் இவனே பார்லி மெண்டு மெம்பராவான். இதனுடன் காரியம் முடிந்து விடும்.

அவ்வாறன்றி, வேறொருவர் இவ்விதமாக வருவ தாக வைத்துக்கொள்வோம். இவ்விருவரில் யாருக்கு அதிகமாக வோட் கிடைக்கிறதென்பதை நிச்சயிக்க ஒரு நாள் குறிப்பிடப்படும். அன்றைய தினம் வோட் டர்கள் ஒவ்வொருவரும் வோட் ஸ்தலத்துக்குப் போய், தமது நியமனத்தை ஒரு துண்டு கடிதத்தில் குறிப் பிட்டு அதை ஒரு பெட்டியில் போட்டுவிடவேண்டும். வோட்டர்கள், தங்கள் யாருக்கு வோட்டுக் கொடுக் கிறார்களென்பதை அக்காலத்தில் மற்றவர்களுடன் சொல்லக்கூடாது. ஒரு ஸ்தானத்திலிருந்து எவ் வளவு மெம்பர்கள் பார்லிமெண்டுக்கு அனுப் பப்படலாமோ, அவ்வளவு வோட்டுகள் ஒவ் வொரு எலெக்டருக்குமுண்டு. மேற்கூறிய பெட்டி யைத் திறந்து பார்த்து, துண்டுக் கடிதங்களை எண்ணி, யாருக்கு அதிகமாக வோட் கிடைத்திருக் கிறதோ, அவரையே பார்லிமெண்டு மெம்பராகத் தீர் மானிப்பார்கள். இருவருக்கும் சமமான வோட்டுக்க ளிருந்தால், இதுவரையில் வோட்டுக்கொடாமலிருந்த கட்டளைக்காரன் அவ்விருவரில் யாரேனு மொருவ ருக்கு வோட்டுக்கொடுத்து, அவரைப் பார்லிமெண்டு மெம்பரெனப் பட்டங்கட்டி விடுவது பதிவு.

முன்னாளில் எலெக்ஷன் ஸ்தலங்களில் மிகுதியான சீர்கேடுகளிருந்தன. சுமார் பதினைந்து நாள்களுக்கதிக மாகவே எலெக்ஷன் நடைபெறும். லஞ்சம் கொடுத்து வோட் பெறுவது சர்வ சாதாரணம். சத்திரங்களும் சோற்றுக்கடைகளும் வோட்டுப்பெற விரும்புவோர் களின் வசமிருக்கும். அவர்களுடைய செலவில் ஜனங் கள் கண்டபடி குடித்துத் தின்று] கலகஞ் செய்வார் கள். இப்போது இவையெல்லாம் மாறிவிட்டன. மெம்பர்கள் ஒவ்வொருவரும் இவ்வளவுதான் வோட் டுப் பெறும் விஷயமாகச் செலவு செய்யலாமென்று விதியேற்பட்டுள்ளது. முதல் 500-வோட்டர்களுக்கு 25-பவுனும் அதற்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு வோட்ட ருக்கும் 3-பென்சும்தான் செலவழிக்கலாம். இதற்கு மேற்பட்ட செலவுள்ள எலெக்ஷன் அங்கீகரிக்கப் படாது.

வாழையின் வகை

THE SEVERAL KINDS OF PLANTAIN

நமது சென்னை ராஜதானியில் விவசாயிகள் தங் கள் விவசாயங்களை முறைப்படி நடத்தாது, சொற்ப லாபத்தையோ, அல்லது நஷ்டத்தையோ பெரும்பாலு மடைந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் விவசாய கிரமத் தைத் தெரிந்துகொண்டு பயிர் செய்வாராயின், பெருத்த லாபத்தை யடைவார்கள் என்பதிற் சந்தேகமில்லை. மிகுந்த ஊதியத்தைத் தரக்கூடிய வேளாண்மைகளில் வாழை பயிரிடுதலுமொன்றே.

சென்னை ராஜதானியில் முக்கியமாய்த் தஞ்சாவூர், திரிச்சிறாப்பள்ளி, கோயமுத்தூர் முதலிய ஜில்லாக் களிலும், இன்னுஞ் சில மலைப் பிரதேசங்களிலும் வாழை பயிரிடப்படுகிறது. அப்படிப் பயிரிடப்படும் வாழைகள் வளர்ச்சியிலும் பலனிலும் பலவேறு வகைப் பட்டு, பல தினுசகளா யிருக்கின்றன. அவை யாவன:—

(1) தேன்கதலி, (2) கருவாழை, (3) செவ்வாழை, (4) கூழிவாழை, (5) பச்சைநாடன், (6) குரங்குநாடன், (7) சாம்பல் நாடன், (8) ஆனைக்கொம்பன், (9) ஆட்டுக் கொம்பன், (10) நேந்திரன், (11) மொந்தன், (12) பேயன், (13) பூவிலாச்செண்டன், (14) ரஸ்தாளி, (15) பூவன், (16) விசிறிவாழை என்பனவாம்.

1. தேன்கதலி.—இதை ராஜா வாழையென்றுஞ் சொல்லுவதுண்டு. இது 9-10மாதங்களில் குலைவாங்கும். சீப் பொன்றுக்கு 10-12 காய்வீதம் 5-6 சீப்புகளிருக் கும். காய் கறிக்கு நன்றா யிராதுபற்றிப் பெரும்பாலுஞ் சமைப்பதில்லை. பழம் கனிவின்பேரில் தேன் சொட் டத் தகுந்ததும், சாப்பிடுவதற் காரோக்கியமுள்ளதும், சூட்டைத் தணித்துக் குளிர்ச்சியைத் தரத்தக்கது மானது

"விரிதலை யரம்பை யீன்ற
மென்பழ முகுத்த தேனும்
குருதியாய் தடமும் யாறும்
குறைவறப் பெருகு மன்றே. (நைடதம்)

என்பதை இதனிடத்தில் காணலாம்.

2. கருவாழை.—இது குலைவாங்க 13-மீ செல்லும். ஒரு குலையில் 5-6-சீப்புகளுக்குமேலதிகம் காய் விடுவ தில்லை. சீப்புக்கு 9-10-க் காய்கள்தானிருக்கும். பழம் நல்ல வாசனை யுடையது. மற்றெந்தப் பழத்துக் கும் இவ்வளவு வாசனையில்லை. மரம், இலை, காய், பழம் இவைகள் கருப்பாக விருப்பதினால் விதற்கு இப் பெயர் வந்ததுபோலும்.

3. செவ்வாழை.—இதைப் பயிரிட்டால் பலனுக்கு வர $1\frac{1}{2}$ வருஷம் செல்லும். சீப்பு 4-5க்கு மேலதிகப்படுவதில்லை. மரம் பருத்து வளர்ந்தும், இலை காய் பழம் முதலியவை சிவப்பாயுமிருக்கும். பழம் புளிப்புள்ளது.

4. கூழிவாழை (கூழைவாழை).—இது $4\frac{1}{2}$-அடி உயரத்துக்குமேல் வளர்வதில்லை. இலைகள் தடிப்பாயும், அகல நீளமாயுமிருக்கும். 8-9-மீல் பருமனை தார்விடத் தகுந்ததும், தாருக்கு 9-10 சீப்புள்ளதும், 10-11 அங்குல நீளமுள்ள 250 காய்களுள்ளதுமானது. இதன் பழம் பச்சைநிறத்தோடு உண்பதற்கு ருசியாயுமிருக்கும். இது பச்சைவாழை யென்ற பெயர் பெற்று தென்னாற்காடு முதலிய ஜில்லாக்களில் பயிரிடப்பட்டு வருகிறது.

5. பச்சைநாடன்.—இது 7-8 மீல் தார் போடும். ஒரு தாரில் சீப்புக்கு 11 காய் வீதம் 6 முதல் 10 சீப்பு வரை வைக்கும். பச்சைநிறமும் ருசியுள்ளதுமான பழத்தை யுடையது.

முக்கியமாக நாடன் என்ற பெயருள்ள எல்லா வாழைப்பழங்களுமே சூட்டைநீக்கி குளிர்ச்சியுண்டாகுஞ் சுபாவத்தை யுடையன.

6. தூரங்குநாடன்.—இது பெரும்பாலும் பச்சை நாடனைப் போன்றதே. என்றாலும் பச்சை நாடனைக் காட்டிலும் காய், பழம் உருவத்தில் சிறியதாகவும், ருசி அதிகமாகவு மிருக்கும்.

7. சாம்பல்நாடன்.—இது சாம்பல் படர்ந்த காய் கனிகளை யுடையதாயிருப்பதால் இப்பெயர்பெற்றது. இதன் காய் பருமனுக்குத் தகுந்த நீளமில்லாது இருக்கும்.

8. ஆனைக்கொம்பன்.—இதன் கொன்னை பருமனாக நீண்டு தடித்திருக்கும், காய் 9, 10 அங்குல நீளமுள்ளதாயும், யானைத்தந்தம் போன்று வளைந்துமிருக்கும்.

9. ஆட்டுக்கொம்பன். — இது பெரும்பாலும் ஆனைக்கொம்பனைப் போலவே யிருக்கும், காய் அவ்வளவு பருமனும் நீளமுமில்லை. காய் வளைவாகவே யிருக்கும்.

10. நேந்திரான்.—இதன் காய் சமைப்பதற்குதவுமே யன்றிப் பழம் உண்ணத் தகுதியற்றுப் பார்வைக்குமட்டில் அழகாயிருக்கும்.

11. மொந்தன்.—இதில் பலவகை யுண்டு (மொந்தனென்றால் பெரும்பாலும் நாட்டுமொந்தனையே குறிக்கின்றது). இது 8மாதகாலத்தில் ஈனும். தாரில் 5 முதல் 8 சீப்புவரையில் 80-90 காயுடையதாயிருக்கும். இதன் காய் 8 அங்குல சுற்றளவுள்ளதும் 9-10 அங்குல நீளமுள்ளதாகவு மிருக்கும். இக்காயைப் பலவிதமாய்ச் சமைத்துண்பார்கள். பழம் தேகத்துக்குக் குளிர்ச்சி யுள்ளதும் ருசியுள்ளதுமாயிருக்கும். ஈரோட்டு மொந்தன், சாம்பல் மொந்தன், பன்றி மொந்தன், நாதாங்கி மொந்தன், சோங்கு மொந்தன், என்பன இதன் வகைகளாம்.

(1) ஈரோட்டு மொந்தன்.—மொந்தன் காயைப் போலும் காயின் நுனியில் பருமனாவிருக்கும். பழத்துக்குச் சிலாக்கியமானதல்ல.

(2) சாம்பல் மொந்தன்.—சாம்பல் படர்ந்த காய் பழங்களை யுடையது. சாம்பல் நாடனைக்காட்டிலும் காய் பருமனாக விருக்கும். இதன் பழம் ருசியிலும் குணத்திலும் மிகச் சிலாக்கியமானது.

(3) பன்றி மொந்தன்.—நாட்டு மொந்தன் காயவ்வளவு பருமனாவிருக்கினும் நீளமில்லாதது. பழத்துக்குச் சிலாக்கியமுள்ளதல்ல.

(4) நாதாங்கி மொந்தன்.—பெரும்பாலும் மொந்தனைப் போன்றதே.

(5) சோங்கு மொந்தன்.—மொந்தனைவிட தாருங் காயும் பருத்து இடையிடையே விசாலமான 9-10 சீப்புகளுள்ள 140-150 காயுள்ளதாக விருக்கும். இதன் பழம் குணமுள்ளதுதான். மொந்தன் பழம் ஈரோட்டுக் கருகிலுள்ள பெருந்துறையிலதிகம்.

12. பேயன்.—மரம் உரங்கொண்டு தாருட்டியமாய்த் தடித்தும், நீண்ட தோகைகளுடையதாயும், 20 22 அடி உயரம் வளரும். $\frac{3}{4}$ கெஜ நீளமுள்ளதாக சீப்பு எண்ணக்கூடாதபடி நெருங்கி 250 முதல் 450 வரை காயுள்ளதாக 10மீ த்தில் குலைவாங்கும். பழம் மிகுந்த ருசியும் குளிர்ச்சியுமுள்ளது. பழம் மருந்துகளுக்குபயோகமானது.

இதில் பட்டணம் பேயனென்றொரு வகையுண்டு. அதை காளிவாழை யென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இது பேயனைவிடத் தாருங்காயும் பருமனாகவும், மரம் சிவப்பாகவுமிருக்கும்.

13. பூவிலாச் செண்டன்.—இது மிக விசித்திரமுள்ளது :—இதன் மோத்தை வீணாகாமல் முழுவதுங் காயாகக் காய்க்கிறது. காய் சமைபலுக்கன்றி பழத்துக்குதவுவதில்லை. அதாவது பழம் சுண்ணாம்பு நாற்றமடித்துக்கொண்டிருக்கும்.

14. ரஸ்தாளி.—10மீ தாரீணும்.ஜூலைக்கு 5-முதல் 7-வரையில் சீப்பு விடும். சீப்பில் 13-முதல் 20-வரையில் காய் காய்க்கும். எங்குஞ் சாதாரணமாகப் பழத்துக்குக் கொண்டாடத்தக்கதும் பிரசித்தமுமானது.

15. பூவன்.—இதைப் பங்காளாவென்றும், சுகந்தனென்றுஞ் சொல்லுவார்கள். இது 8மீல் மோத்தை தள்ளத்தக்கதும், தாருக்கு 200-முதல் 275-வரையில் காயுள்ளதுமானது. இதன் பழம் சிறிது புளிப்பாகவிருக்கும். இந்த வாழையைப் பயிரிடுவதில் ரஸ்தாளிக்குச் செய்யவேண்டிய செய்நேர்த்தியளவு தேவையில்லை. பலனுமதிகமாகக் கொடுக்கக்கூடியது. ஆதலால் பலருமிதையே பயிரிடுகிறார்கள். இதன் பூவில் தேன் அதிகமாய் இருக்கும்; அதனால் தேன் சேர்க்கும் வண்டுகள் இதில் எப்போதும் மொய்த்துக்கொண்டிருப்பதைக் காணலாம்.

ரஸ்தாளி, பூவன், இந்த இரண்டும் தோட்டங்களில் தனியாகப் பயிர் செய்யப்படுகின்றன. மேற்கூறிய மற்ற வாழைகள் இவற்றோடு சொற்பமாகக் கலந்து பயிரிடப்படுகின்றன.

பழங்களுக்குச் சிலாக்கியமானவை கொல்லிமலை, சிறுமலை முதலிய மலைப்பிரதேசங்களிலிருந்து வரும் பழங்களே. இவை நிலத்துப் பழங்களைக் காட்டிலும் அதிக ருசியுள்ளன.

16. விசிறிவாழை.—இது அழகுக்காகப் பூந்தோட்டங்களில் பயிர் செய்யப்படுகின்றது. இதன் மரம் தென்னைமரத்தைப்போலவே வடுக்களுள்ளதாகவிருக்கும். மட்டை ஒரே சாரியாக மரத்தைச் சுற்றி ஒழுங்காகவிருக்கும்.

இனி, கல்வாழை யென்றொரு வகை வாழையுண்டு. அது திருச்சினாப்பள்ளி ஜில்லா திருப்பைஞ்ஞிலி என்னும் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலத்தில் கற்பாறையினிடையில் வாழையடி வாழையாக விருந்துகொண்டு வருகிறது. இதன் பழம் முதலியன மனிதருக்கு உபயோகமில்லை. ஸ்வாமிக்கு நிவேதனஞ் செய்து குளத்தில் போட்டுவிடுகிறார்கள்.

இவைகளில் நிலங்களுக்கேற்றவற்றைத் தெரிந்து பயிர் செய்து விவசாயிகள் பயனடைவாராக.

K. S. மாணிக்கம் பிள்ளை.

கடல்!

THE OCEAN

கடலே! கடலே! கண்மணி கடலே!
உடல்புள கிதமுற உவந்திடு கடலே!
துய்யவள் ஜானகி துய்ய உளங்கவர்
மெய்யன் ராகவன் மெய்நிறக் கடலே!
நித்ய புகழொளி நிலவிடு குரிசில்
ஸத்ய வானெனும் சற்குணத் தோன்பால்
ஸாவித்ரி எனும்பெயர் சார்ந்திடு காரிகை
ஆவியை அகற்றிடும் எமனை வென்றாள்
செஞ்சொற் கிள்ளையின் செவ்விதழ் நங்கையின்
நெஞ்சமும் நெடுங்கயல் நேத்திர முங்கொளும்
காதலின் ஆழங் கடுத்த ஆழமார்
தீதறு சீதளத் தெண்ணீர்க் கடலே!
அன்னைதன் மடியில் அன்பாய் அணைத்திடப்
புன்னகை பொலிவுறு பொற்பித ழுடனவள்
வலம்புரிச் சங்கின் வண்ணக் கழுத்தினை
அலங்கரித் திலங்கும் ஆபர ணத்தினை
ஆதர வாய்ச்செவ் வங்கையிற் பற்றிய
கோதறு கருவிழிக் குழந்தையை விளித்துப்
பாலா தூங்கெனப் பரிவுடன் பாடுந்
தாலாட் டுதலாந் தண்குரல் நிகர்த்தென்
அகத்தில் நிறைந்த ஆறாத் துயரையும்
அகற்றியவ் வகத்திற் கமைதியை அளித்து
ஒன்றிய கழிபே ருவகையும் உதவி
என்றும் இணையிலா எகவின் குரலில்
எண்ணிய இசைபல எய்ந்திடு யாழின்
பண்ணைப் பழித்துப் பாடுங் கடலே!
உளத்தினைக் கொள்ளைகொள் உன்னருங் காதலி
இளந்தளிர் நங்கையை இந்நிலத் தொருவரும்
உணர்ந்திலர் எனநீ உணரினும் யானவ்
வணங்கினை அறிவேன் அறிவேன் அறிவேன்.
அன்னவள் எவளெனில் அஃறுவேன் நாணேல்
தன்னிக ரில்லாத் தண்ணொளி பரப்பி
விண்ணிலே எழுமுன் விழைந்தனை அணையும்
வெண்ணிலா மதியென விளம்புறு விமலைதான்.
உன்கா தலிசீர் உரைத்திட உரைத்திட
என்பா லன்பினை எய்ந்திடு வாயெனக்
கருதியான் அவள்சீர் கழறுவேன் கனிந்து
மருவிய மங்கையை மறந்திடாக் கடலே!
அமிர்தவெண் ணகையும் அமிர்தத் தண்மையும்
அமிர்த இனிமையும் அணைந்தபே ரணங்கவள்.
உத்தம நங்கையர் ஒண்முக உவமையாய்
முத்தமிழ் வல்லோர் மொழிந்திடும் மாண்பினள்.
தசமுக ராவணன் தசசிரந் துணித்த
தசரத பாலன் தாய்முலை மறவாப்
பருவத் தவனகம் பரிந்தெழு காதலால்
மருவி விளையாட மங்கைவெண் மதியை

அன்னய் எடுத்தெனக் களித்தியென் றழுதிட
நன்னிற வானில் நாணிநில் நங்கை
விரிபூங் குழலார் வெற்பிகல் தோளராம்
பிரிவுறு காதலர் பிரியசத் தருவவள்.
நிசியில் நீல நெடும்படாம் நிகர்த்த
விசும்பிற் பதித்த விலையிலா மணிகளாங்
கணக்கறு மீன்களும் கருவ மொடுங்கி
வணங்கிக் கரந்திட வானிற் றிகழ்ந்து
வளந்தரு மதநீர் வனநடை மேவிய
இளமுகி லாகும் இளம்பிடி களுடன்
களையுறக் கண்டோர் களியுற ஒடும்
விளையாட் டதனில் விருப்புறு பேதை
என்னே கடலே! இத்துணைத் தலைவியை
மன்னிய நினது மாண்பே மாண்டு.
உரைசெயற் க்கரிய ஒப்பிலா உயர்வினள்
விரைந்தனை அணைந்தபின் விண்ணிற் செல்ல
கரையிலாக் காதலால் காதலி நோக்கியுன்
திரைகளை உயர்த்துந் திறலினைக் கண்டதால்
அன்னவள் எய்திய ஆநந்த ஒளியால்
மின்னிய நினது மேனியைக் கண்டு
என்னகம் எய்திய இன்பமே இன்பம்.
என்னென் றியம்புவல்! என்னென் றியம்புவல்!
ஆஹா! இந்த அற்புதக் காட்சியை
ஏகாந்தமெனும் என்னுயிர்த் தலைவியே!
கண்டியான் களித்தேன் களிப்பாய் நீயும்
எண்டிசை மாந்தர் எவருமே அளியா
இணையிலா இன்பம் இனிதெனக் களிக்குந்
துணைவியே! துயரொழி தாயமெல் லணங்கே!
பாராய் பாராய் பரிவோ டிக்கடல்
நோராய் எழுதலை நெஞ்சமும் நெகிழ்தலை.
அலைகளாம் புயல்கள் அலையுமோர் விதானம்
நிலத்தினை அணைந்து நிலவுதல் நோக்காய்
வியனுல கணைந்தவவ் விசும்பினில் உலவும்
புயலெனும் அலைகளைப் பொற்புறக் கிழித்த
வெண்ணுரை மின்னலின் எண்ணரும் வரிசைகள்
கண்ணுழைந் தகத்தைக் களித்தலைக் காணுய்.
கடலே கடலே காதலி வெண்மதி
யுடனீ யுற்ற உவகையைக் கண்டு
தனிமை எனுமென் தலைவி யுடன்யான்
இனிதள வளாவி இன்புற் றிருக்கவவ்
வஞ்சியைப் பிரியா வாழ்வுற்றிருக்க,
துஞ்சுதல் தோன்றுதல் துறந்திடு தூயவன்
எனக்கும் உனக்கும் எவர்க்கும் முதல்வன்
மனமும் வாக்கும் மன்னுதற் கரியவன்
அருளுக வென்றே அவனையான் போற்றினேன்
விருப்பொடவ் வணநீ விமலனைப் போற்றுவாய்
உன்பா லன்புயான் உற்றிருப் பதுபோல்
என்பால் அன்புநீ இயைந்தனை யாயின்
கடலே! கடலே! கண்மணி கடலே!
உடல்புள கிதமுற உவந்திடு கடலே!

சு. அ. சுப்பராயன்.

இவனே வீரன்

THIS THE HERO

I

தஞ்சாவூரில் தெற்கு வீதியில் தெற்குப்பார்த்த ஓர் வீட்டின் தெருத்திண்ணையில் இரண்டு ஸ்திரீகள் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். அவர்களுள் ஒருத்தி சுமார் 50 வயதுள்ள அமங்கலி, மற்றொருத்தி சுமார் 18 வயதுள்ள அழகான பெண்.

அப்பொழுது மணி பன்னிரண்டு. சித்திரை மாதத்து வெய்யில் அதி உக்கிரமாய்க் காய்ந்துகொண்டிருந்தது. தெருவில், யாருமில்லை, காலில் செருப்பணிந்து வெய்யில் பாராது பனஞ்சுளைவிற்க அங்குமிங்கும் அலையும் கிழவிகளும் கானல் பொறுக்காமல் பற்பல தெருத்திண்ணைகளில் இளைப்பாறிக்கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களில் ஒருத்தி அந்த ஸ்திரீகள் இருந்த திண்ணையைச் சேர்ந்தாள்.

அந்த 50 வயதுள்ள கிழவி நெற்றி முழுவதும் விபூதி யணிந்து தோய்த்துத் தோய்த்துக் காவியேறிய வெள்ளைப்புடவை யுடுத்திக் கையில் ருத்ராக்ஷ மாலையும் பட்டுக்கயிறுமாக ராமஸ்மரணை செய்துகொண்டு தன் மருமகளோடு பெசிக்கொண்டிருந்தாள். அவள் செல்வ மனைவி, செல்வ மருமகள். எப்பொழுதும் இருவேளையும் மாமியாரே சமையல்செய்து மாமியாரே பரிமாறுவது வழக்கம். மாமியாரெதிரில் கணவனோடு பேசுவதும் புசிப்பதும் முதலான சுதந்தரங்களுடையவள்.

மேலும் இப்பொழுது அவள் பூர்ண கர்ப்பிணி. வளைகாப்பு ஆய் 15 நாள்கூட ஆகவில்லை. உயர்ந்த காஞ்சிபுரத்துப் புடவையும் பெங்களூர் ரவிக்கையும் அவள் தினம் உடுத்துக்கொள்வாள். பலவிதமான பம்பாய் வளையல்களும் ரப்பர் வளையல்களும் அடுக்கடுக்காய் இருகைகளிலும் பூண்டிருந்தாள். கையில் கெட்டிக்காப்பும் கொலுசும் மெருகழியாமலிருந்தன. கல் விழைத்த முகப்புடைய தங்க ஒட்டியாணம் தகதகவென்று ஜொலித்துக்கொண்டிருந்தது; காதில் ஆர் ஷாப்புக்கம்மல் டால் வீசிக்கொண்டிருந்தது.

அவளுக்கு என்ன குறைவு. அவள் புருஷன் சுந்தரமையர் தஞ்சாவூர் சப்மேஜிஸ்டிரேட். வீட்டுவாசலில் எப்பொழுதும் பில்லை போட்ட சேவகன். ஆனல் அன்று அந்நேரத்திற்குக்காவலாளர் யாருமில்லை. ஆகையால் பனஞ்சுளை வாங்கும்பொருட்டு அந்த மாது கிழவியின் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு திண்ணையில் வெற்றிலை போட்டுக்கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தாள். கிழவியும் வந்தாள். பனஞ்சுளையும் வாங்கியாயிற்று.

அப்பொழுது அவ்விடத்தில் ஓர் துலுக்கன் வந்

தான். காலில் செடாவுமில்லை சோடுமில்லை. துலுக்கரணிவதுபோல் பெரிய கால்சரா யணிந்து, பால் நிறமான மஸ்லின் ஜிப்பாவைப் போட்டுக்கொண்டு, அதன்மேல் வெல்வெட் அரைச்சொக்காயும் போட்டிருந்தான். அவன் மொட்டைத்தலைக்கு சிங்ஞ வேலை செய்த பட்டுக்குல்லாய் போட்டிருந்தான். கழுத்தில் வெள்ளிக்கம்பியில் கட்டிய ஜெபமாலை அணிந்திருந்தான். ஆனல் அவன் மேல்போட்டிருந்த புதுச்சேரி ருமால் அதை மறைத்திருந்தது. குரட்டிலேறி மாமியாரைப் பார்த்து "அம்மா, கொஞ்சம் தாவத்துக்குத் தண்ணி கொடுங்க" என்று பெருமூச்செறிந்து சொன்ஞன். அதற்குள் பனஞ்சுலே விற்கும் கிழவி "எம்பா, பனஞ்சுலே வாணும்" என்ருள். "குட்டி, யாரா யிருந்தா என்ன, போயி, ராத்திரி கொண்டுவந்த செவிங்கித் * தூத்தமிருக்கே அது ஒரு பஞ்சாத்திரங் கொண்டுவந்து சாயபுக்குக் கொடு" என்று மாமியார் சொல்லவே, குட்டியம்மாள் உள்ளே போய் குளிர்ந்த நீரைப் பெரிய வெங்கல லோடாவில் கொண்டுவந்து கிழே வைத்தாள்.

"அப்பா அனிதக் குடிச்சிட்டு முத்தத்துலேமூலேலே கவுத்துவை" என்று மாமியார் சொன்னள். அவன் குடித்துக்கொண்டிருக்கும்போது "ஐயோ, ஜோடிலே, வெய்யில் கொளுத்தாது, என்ன பண்ணுவன்" என்று பல விஷயங்களைப்பற்றி மாமியார் கிழவியோடு பேசிக்கொண்டிருந்தாள். அவன் அரைலோடா குடித்ததும் மறுபாதியை "அல்லா கல்லவன்! நாளை பார்" என்று குட்டியம்மாள் முகத்தில் பளாரென்று வீசி லோடாவைத் திடீரென்று போட்டுப் பக்கத்து சந்தில் நுழைந்து மறைந்துபோய்விட்டான். ஜலம் வீசியதும் மாமியார் "அடே ஒன்னே கட்டேல வக்கே" என்றும், கிழவி "அடே ஒன்னே காளியாயி வாரிவினு போவ" என்றும், குட்டியம்மாள் சுத்தஜலம் தன்மேல் படவே, அது இரத்தம்போல் சிவந்ததைக்கண்டு நடுநடுங்கி பதறிக்கொண்டும் மூவரும் திகைத்து நின்ருர்கள். சற்று தெளிந்ததும் பக்கத்து சந்தில் பார்த்தார்கள். அங்கு ஆளுமில்லை தேளுமில்லை.

ஊர்சப்மேஜிஸ்ட்ரேட் மனைவிக்கு இவ்விதமான விபத்து நேரிட்ட விஷயம் ஊரெல்லாம் பரவ எந்நேரம், தெற்குவீதி வக்கீல்கள் பெண்சாதிகள் அனைவரும் உடனே ஆஜர். தாசில்தார் பெண்சாதி காமாபாயிதனியே வரபயந்து தன்கணவன் டலாயத்துடன் பெட்டிவண்டியில் வந்திறங்கினுர். இரண்டு வாசலுக்கப்பாலுள்ள பக்ஷணக்கடையில் இட்டலிமாவு அரைத்துக்கொண்டிருந்த குப்பச்சி மொட்டைத் தலைமேல் தலைப்புமில்லாமல் மாவுக்கை சொட்டச்சொட்ட "ஐயோ குட்டி ஒனக்கிது வாலாச்சா" என்று புலம்பிக்கொண்டு ஓடிவந்தாள். சுந்தரமையர் வீட்டிற்கு மூன்று சந்திற்கப்பால் இந்தக் கூக்குரலும் சந்தடியும் கேட்டு வீடு கூட்டும் வீராயியும் அவள் தெருக்கூட்டத்துடன் ஓடிவந்தாள். போலீஸ் புலிகள் பலர் அங்குமிங்கும் உறுமிக்கொண்டு அலைந்தார்கள். இவ்வளவும் பயனற்றுபோயிற்று. எல்லாரும் குட்டியம்மாளைச் சாந்தப்படுத்தி, குளிப்பாட்டி, குங்குமமிட்டு சாம்பராணி போட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்படியிருக்கையில் டக்டக் என்று பூட்ஸ் சத்தம் கேட்டது. பெண்டீர்களனைவரும் விலகினுர்கள்.

சுந்தரமையர் விளாங்காட்டு செடிஷன் கேஸ் விசாரணை செய்துகொண்டிருந்தார். தன் வீட்டில் நேரிட்டதைக் கேட்டவுடன், ஜட்ஜ் மனக்குழப்பமாயிருக்கிறபடியால் கோர்ட் கலைக்கப்பட்டது என்று விண்ணப்பஞ் செய்து, போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் பங்காரு நாயுடுவோடு அவர் டாக்கார்ட்டில் உட்கார்ந்து அதிவேகமாய் வீடுவந்து சேர்ந்தார். உடனே ஒரு போலீஸ்காரன் சுந்தரமையர் கொடுத்த கடிதத்தைக் கனவிரைவாக சைக்கிளில் ஏறிப்போய் டிஸ்டிரிக்ட் ஸர்ஜன் உட்ஹவுஸ் துரையிடம் கொடுத்தான். அவர் சுந்தரமையர் கேட்டுக்கொண்டபடி மோட்டார் பைசிகிலேறி சுந்தரமையர் வீட்டிற்கு இரண்டுநிமிஷத்தில் வந்துசேர்ந்தார்.

அவர் வந்ததும், குட்டியம்மாள் பயந்திருந்தபடியால் இரத்தப்பை அதிவேகமாய் அடிக்கிறது என்று அதைச் சாந்தப்படுத்த ஒரு மருந்து சீட்டு எழுதிக்கொடுத்தார். ஓர் போலீஸ்காரன் மருந்து கொண்டுவர ஆஸ்பத்திரிக்கு ஓடினுன். மணி அப்பொழுது இரண்டு, ஆனல் என்ன. கஷ்டப்படுபவள் யார்? மருந்துசீட்டு கொடுத்த டாக்டர் யார்? தூங்கிக் கொண்டிருந்த கம்பவுண்டர், விழித்துக்கொண்டு, காலந்தப்பி மருந்து கொடுக்கலாமாவென்று யோசித்துக்கொண்டிருக்கையில், உட்ஹவுஸ் துரையே அங்கு வந்துவிட்டார். இன்னும் மருந்து கொடாததைப் பார்த்து "யூ டாம்ட் நிக்கர்ட்" என்று கம்பவுண்டரை போலீஸ்காரன் எதிரில் பளாரென்று செவிட்டிலறைந்தார். போலீஸ்காரன் தனக்கும் அம்மரியாதை நேரிடுமோவென்று பயந்து நடுநடுங்கி நின்ருன். கம்பவுண்டர் அடிபட்டது, இது முதல் தரமல்ல. மற்றும் பலர் உட்ஹவுஸ் துரையது உள்ளங்கையின் பெருமையைப்

* சிவகங்கை என்பது செவிங்கி என்று மருவி வழங்கும்.

பன்முறை யறிந்தவர்களே. துரைமேல் வந்த கேஸ்கள் பல. ஆனல் சுந்தரமையரும் துரையும் நண்பர்கள். அதுபற்றியே துரை எப்பொழுதும் தப்பிவருவது. அதுபற்றியே, சுந்தரமையர்மீது துரைக்கும் மற்றும் தஞ்சையிலுள்ள ஐரோப்பியர் பலர்க்கும் விசுவாசம். ஸர்ஜன் போமுன்னர், சுந்தரமையர் அவரிடமிருந்து தன் மனையாள் ஸ்திதியைப்பற்றி ஓர் மெடிகல் ஸர்டிபிகேட் பெற்றுக்கொண்டார். குட்டியம்மாள் பூரண கர்ப்பிணியா யிருக்கும்போது குற்றவாளியின் கொடிய செய்கை அவள் உயிருக்கு மிகவும் அபாயகரமானதென்று ஸர்ஜன் உறுதிமொழி யெழுதிக்கொடுத்தார்.

பிறகு ஒரு விசாரணை ஏற்பட்டது. முதல் சாக்ஷி பனஞ்சுளை விற்கும் கிழவி. அவள் எங்கே? வந்த கூட்டத்தையும், நடந்த சந்தடியையும், டொப்பிப்போட்ட துரையையும் கண்டவுடனே தன்மேல் என்னவருமோ வென்று பயந்து பனஞ்சுளையோடு கூடையை அங்கேயே போட்டுவிட்டுப் பலசந்துகளில் நுழைந்து நெடுந்தூரமுள்ள தன் குடிசைக்கு ஓடிவிட்டாள். இரண்டாம் சாக்ஷி சுந்தரமையர் தாயார். மூன்றும் சாக்ஷி குட்டியம்மாள். முதல்சாக்ஷி தவிர மற்றைய இரண்டு சாக்ஷிகளின் வாக்குமூலங்களை உடனே பதிந்துகொண்டு போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர், ஆறு ஜவான்களை இந்தக் குற்றவாளியை ஆறுமணி நேரத்தில் பிடித்துக்கொண்டு வர வேண்டுமென்று உத்தரவு செய்தார். அவ்வாறே சாக்ஷிகள் சொன்ன அடையாளங்களை நன்ருக அறிந்துகொண்டு தங்கள் புத்தகங்களில் பதிந்துகொண்டு இவ்வறுவரும் வெவ்வேறு திசைகளிற் சென்ருர்கள்.

இரவில் 9 மணிக்கெல்லாம் ஆறு போலீஸ்காரரும் ஆறு குற்றவாளிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு சுந்தரமையரிடம் வந்தார்கள். இந்த ஆறு குற்றவாளிகள் யார்; ஜவான்கள் அவர்களை ஏன் பிடித்தார்கள்; சற்று ஆராய்வோம்.

முதல் குற்றவாளி வடக்குவீதியில் நெய் மண்டி வைத்திருக்கும் ஸாலீதான் ஆமத். அன்று கண்ணடி மாலையைத் தவிர வேறு ஜாப்தாவில் கண்ட உடுப்பெல்லாம் போட்டுக்கொண்டு ஈரோட்டிலிருந்து வந்த தரகாளியோடு அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார். கான்ஸ்டேபில் அவரைக் கையைப் பிடித்து 'அகப்பட்டாய் ராஸ்கல்' என்று இழுத்துக்கொண்டு வரவே, அவர் இரும்புப் பெட்டியைப் பூட்டிவா அவதி கேட்டார். ஜவான் கொடுக்கமாட்டேன் என்ருன். தரகாளியின் பணம் ரூ. 1000 பெட்டியிலிருந்தது. ஆகையால் ஜவான் உள்ளங்கையில் 1 ரூபாயை வைத்து அமுத்தி 'உடய்யா வருவாரு' என்ருன். பெட்டி பூட்டியாயிற்று என்பதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. அதன்பிறகு ஸாலீதானை ஐயர் வீட்டுக்கு இழுத்துச் சென்ருன். அவனுக்கோ வயது 45. பெரிய தொந்தி. சுந்தரமையருக்கும் தாசில்தாருக்கும், நெய் பக்கத்தில் ரூபாய்க்கு 3-சேராய் விற்கும்போதும் 6-சேராகக் கொடுப்பது வழக்கம். உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கு எப்பொழுதும் ஒன்றுக் கரையாக விற்ருல் எதாவது சமயத்தில் நன்மை யுண்டாகுமென்பது அவருடைய முக்கிய கொள்கை. அப்படியே சுந்தரமையருக்கு ஸாலீதான்மேல் சிறிதேனும் சந்தேகமில்லை. மேலும் அவர் மனைவி 'அந்தத் தடியன் ரொம்ப ஒல்லியாயிருந்தான்' என்ருள். பிறகு அவரை விட்டுவிட்டார்கள்.

மற்றைய ஐவர் சரித்திரங்களைச் சொல்லப்புகின் சாலவிரியும். ஆனலும் எமக்கு ஆராத வியப்பை உண்டாக்கியதொன்று. அதைச் சுருக்கிச் சொல்வோம். ஹெட் கான்ஸ்டெபில் ஒருவன், கள்ளரைச் சாதுர்யமாய்க் கண்டுபிடிக்கும் திறமுடையவனென்று பேர் பெற்றவன். கொலைகேஸ் விசாரணைகளில் பங்காரு நாயுடுவுக்கு அவன் வலதுகை. எவ்விதமாகவோ உண்மையான குற்றவாளி மதத்தில் துலுக்கனல்லன்; பிராமணனே மாறுவேடம் பூண்டு அவ்வாறு செய்திருக்க வேண்டுமென்று அவனுக்கு உதயமாயிற்று. மேலும், நீர் இரத்தமானதுபற்றி அப்பிராமணன் மந்திரத்தில் வல்ல நம்பூரியே என்று அவனுக்கு நிச்சயமாயிற்று. மலையாள தேசத்தார் தஞ்சாவூரில் யாருமில்லாததுபற்றி அவன் ஒரு கிளப்பில் வந்து இறங்கியிருக்க வேண்டுமென்று ஊகித்தான். ஆகவே பிரசித்திபெற்ற சேலம் சுப்பாசாரியார் ஓட்டல் வாசலில் உட்கார்ந்துகொண்டு இராப்போஜனத்திற்கு உள்ளே போகும் ஒவ்வொருவரையும் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். இப்படி யிருக்கும்போது திருப்பதியிலிருந்து வந்த ஒரு பிராமணன் போஜனத்திற்கு $8\frac{1}{2}$-மணிக்கு வந்தான். அவன் முடிகொடுத்து, மிகவும் சிரத்தையாய் சிதம்பரம் முதலிய ஸ்தலங்களுக்குப் போய், திருப்பதியிலிருந்து வெங்கடாசலபதியின் கிருபை பெற்ற ஊன்றுகோல் கையில்கொண்டு அங்கே வந்தான். உடனே கான்ஸ்டெபில், அவன் சித்திரவேலை செய்த ஊன்றுகோல் மந்திரக்கோல் என்று பயந்து அதை யவனிடமிருந்து பிடுங்கிக்கொண்டு அவனை சுந்தரமையரிடம் இழுத்துவந்தான். அவன் சாப்பாட்டுக்குச் சற்று அவதி வேண்டுமென்று கெஞ்சிக்கேட்டும் நேரமானபடியால் கான்ஸ்டெபில் அவன் வார்த்

ஷதையைக் காதில் போட்டுக்கொள்ளவேயில்லை. மற்றைய ஐந்து ஜவான்களும் உண்மையான குற்றவாளியைக் கொண்டுவராததுபற்றி கோபமாயிருந்த சுந்தரமையர், ஹெட் கான்ஸ்டெபில் திறமையைப்பற்றி மிகவும் புகழ்ந்து, பட்டினியான ஏழைப்பிராமணனை லாக்கப்பில் வைக்கும்படி உத்தரவ செய்துவிட்டார். முதல் சாக்ஷி கிழவியையும் பிடித்துவரும்படி உத்தரவு ஆய்விட்டது.

III

மறுநாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை ஆபீஸ் இல்லை. சுந்தரமையர் தாயாரையும் மனையாளையும் நடந்த விஷயங்களையெல்லாம் விவரமாய்ச் சொல்லுங்கள் என்று கேட்கவே 'அல்லா நல்லவன் : நாளை பார்' என்று துலுக்கன் சொன்னானென்றார்கள். சுந்தரமையர் திடுக்கிட்டார். அந்தத் தருணத்தில் குலாமாலி அங்கே வந்தான்.

குலாமாலி யார். சுந்தரமையர் தந்தைஇராணுவத்தில் குமாஸ்தா. அவர் பர்மா யுத்தங்களில் யுத்தகளத்தில் வேண்டும் போஜனாதிவிஷயங்களைப் பார்ப்பவர். அவரைச் சேர்ந்த சைனியத்தில் குலாமாலி ஒருவீரன். சமவயதுள்ளவன். சுமார் 6 அடி உயரமுள்ளவன். அவன் பாலியத்தில் நன்றாய் சிலம்பம் குஸ்தி முதலியவை பயின்றவன். குஸ்தியில் வல்லவன். அவன் சேனாதிபதி மேஜர்ஹார்டி ஐரோப்பாவில் பல குஸ்திக்காரர்களை வென்று, மெடல்கள் பெற்றவர். அவரையும் குலாமாலி தோற்கடித்தான். குலாமாலியைக் கண்டால் எவருக்கும் சைனியத்தில் நடுக்கம். அவனுடைய குழந்தைபோல் கபடில்லாத சுபாவத்தை விரும்பாதவர் யாருமில்லை. உண்மையான சிநேகபாவத்தை கல்வியில்லாவிடினும், நன்கறிந்தவன். இவனும் சுந்தரமையர் தந்தையும் ஒரே ஊரார், ஒரே சைனியத்தார், மேலும் பாலிய சிநேகர்.

சுந்தரமையர் தந்தை இறந்துபோன பிறகு யுத்தத்தில் இடக்கண் இழந்துபோனபடியால் குலாமாலிக்குப் பென்ஷன் கொடுத்துவிட்டார்கள். உடனே குலாமாலி சுந்தரமையரைத் தன் புதல்வன் போலவும், அவர் தாயைத் தன் தமக்கைபோலவும் பாவித்து சுந்தரமையர் வீட்டில் வசித்தான்.

வடவாற்றின் ஓரத்தில் அரண்மனையைச் சேர்ந்த ஒரு பாழ் மண்டபத்தில் தன் துணிமணிகளை வைத்திருந்தான். அவன் பெரும் பக்தன். நாற்பது வயதுக்குமேல் கொரானைத் தானே படிக்கவேண்டுமென்று பாரசீகம் கற்றான். மும்முறை ஸ்நானஞ்செய்து, ஐம்முறையும் தவறாது ஜெபஞ்செய்வான். அவனுக்கு உறவினர் யாருமில்லை. இருபத்தைந்து வயதுக்கெல்லாம் தன் பிரிய மனைவி மாண்டுபோனபடியால் உலகத்தை வெறுத்து பட்டாளத்தைச் சேர்ந்தான். கொரானில் புனர்விவாகம் செய்துகொள்ளலாமென்றிருந்தும் அதை இவன் வெறுப்பவன். ஆகவே தன் உண்டியைத் தானே செய்துகொண்டு சந்நியாசிபோல் பாழ் மண்டபத்தில் எக்காலும் ஜெபமும் தியானமும் செய்துகொண்டிருப்பான். இராப்போஜனமானபிறகு உடுப்பு பூண்டு கருங் கம்பளியைத் தோள்மேல் போட்டுக்கொண்டு சுந்தரமையர் வீட்டுக்குப் போவான். குட்டியம்மாள் அவனுக்கு வெற்றிலையும் பாக்கும் கொடுப்பாள். குலாம் என்னும் பதத்துக்கு அடிமை யென்று ஒரு பொருள். குலாமாலி அடிக்கடி 'இந்தக் குலாம் உங்களுக்கு அடிமை'யென்று பொருள்பட 'ஹேகுலாம் துமாரே குலாம்' என்று விழுந்து விழுந்து சிரிப்பான். பிறகு விடியும் வரையில் தெருத்திண்ணையில் படுத்துறங்கி உஷத்காலத்தில் வடவாற்றுக்குப் போய்விடுவான்.

வெள்ளிக்கிழமையன்று அவன் நாகூருக்குப் போயிருந்தான். சனிக்கிழமையும் பக்திரஸம் மிஞ்சி அங்கேயே தங்கிவிட்டான். ஞாயிற்றுக்கிழமை காலையில் 8 மணி வண்டிக்கு தஞ்சாவூர் வந்தான். உடனே சுந்தரமையர் வீட்டுக்குப் போனான்.

சுந்தரமையர் திடுக்கிட்டு நின்றதையும், குட்டியம்மாள் படுத்துக்கிடந்ததைப் பார்க்கவே அவன் மனங் கலங்கிற்று. கணவனும் மனைவியும் குலாமாலியைப் பார்த்ததும் புலம்பி யழுதார்கள்.

குலாமாலி தன் பையைத் திறந்து,ஒரு டப்பாவிலிருந்து நாகூர் மீராஸாயப் திருநீறை எடுத்து குட்டியம்மாள் நெற்றியில் ' அல்லா பிஸ்மல்லா ' என்று தடவினான். பிறகு நடந்ததையெல்லாம் விசாரித்து மனம் நொந்தான்.

' நாளை பார் ' என்னும் சொற்கள் அவர்களை மிகவும் வருத்திற்று. என்ன அபாயம் நேரிடுமோ வென்று பயந்து, குட்டியம்மாள் நகையெல்லாம் கழற்றி பங்கி செய்து காமாபாய் நகைப்பெட்டியில்குலாமாலி வைத்துவிட்டான். நீர் இரத்தமாகும்படி மந்திரம்வல்ல சண்டாளன், தவறாமல் ஏதேனும் கொடுமை விளைவிப்பான் என்று பயந்து சுந்தரமையர் பன்னிரண்டு ரிஸர்வ் கான்ஸ்டெபில்களை தனக்குக் காவலாக வரவழைத்துக் கொண்டார். மாறிமாறி எப்பொழுதும் ஆறுபேர்கள் மருந்திடித்து துப்பாக்கியும் உருவின கத்தியுமாகக் காவல் காத்து நின்றார்கள். பங்காரு நாயுடு தயவால் தெற்கு வீதிக்கு அன்று பன்னிரண்டு பீட் கான்ஸ்டெபில்கள் அதிகமாய் நியமிக்கப்பட்டார்கள்.

குலாமாலி வீரனே யாயினும் குட்டியம்மாளுக்கு ஏதோ அபாயம் நேரிடப்போகிறது என்று அஞ்சலானான். அவன் தன் பழைய மார்ட்டின் கைத்துப்பாக்கியில் 6 குண்டிடித்து நாள் முழுதும் சுந்தரமையர் வீட்டுத் தெருத்திண்ணைமேல் உட்கார்ந்திருந்தான். அவனுக்கு சுந்தரமையரே பெரிது. அவருக்கு அபாயமானால் அவனுக்கு அல்லாவும் பொய்யே. அன்று ஸ்நானமுமில்லை, ஜெபமுமில்லை, தியானமுமில்லை, நாள் முழுதும் விசேஷம் யாதொன்றும் நேரவில்லை.

(இக்கதை அடுத்த சஞ்சிகையில் முடிவுபெறும்.)

ஸங்கல்பமும் ஸம்பவமும்

EXPECTATION AND THE EVENT

ஒரு காலத்தில் ஒரு காட்டில் ஒரு சவுக்கமரமிருந்தது. அது வெகு ஸுகமாக வளர்ந்துகொண்டிருந்தது. போதுமான அளவு மழை சூர்ய வெப்பம் முதலியவையால் அது நன்றாய் செழித்து வளர்ந்திருந்தது. அதன் நிழலில் குழந்தைகள் விளையாடிக்கொண்டும் பாட்டுப்பாடி ஆடிக்கொண்டும் குதூஹலமா யிருந்தார்கள். பக்ஷிகள் அதன் கிளைகளில் கூடுகட்டி இனிமையாய்க் கூவிக்கொண்டு இருந்தன. அணில்கள் அங்குமிங்கும் கிளைகளில் தாவி விளையாடிக்கொண்டு பார்ப்பவர்களுக்கு சுறுசுறுப்பை ஊட்டிக்கொண்டிருந்தன. அந்த மரத்தைச் சார்ந்துள்ள ஒவ்வொன்றும் ஸந்தோஷத்தோடும் சுறுசுறுப்போடு மிருந்தபோதிலும் அம்மரமானது திருப்தியா யிருக்கவில்லை. இப்போதிருக்கிறதைவிட வேறு ஏதாவதொன்றாய் இருந்தால் நல்லது என்று அது விரும்பி ஏங்கிக்கொண்டிருந்தது. முக்யமாய் அது உலகத்தில் பிரஸித்தியுள்ளதாயிருக்க ஆசைப்பட்டுக்கொண்டிருந்தது. இதை அறிந்த பக்கத்திலிருந்த ஒருமரம் "நல்லது, ஒருநாள் நீ கப்பலின் பாய்மரம் ஆவாய். அதைவிட விசேஷமானது என்ன இருக்கிறது" என்று சொல்லிற்று. ஆனால் சவுக்க மரத்திற்கு அது இஷ்டமில்லை "பூ! கப்பலின் பாய்மரமா! நன்றாய்ச் சொன்னாய். அதைவிட விசேஷமானதாய் இருக்க எனக்கு விருப்பம்" என்றது. ஒவ்வொரு வருஷமும் அளவெடுக்கிறவர்கள் அக்காட்டிற்கு வந்து உயரமான மரங்களுக்கெல்லாம் குறியிட்டுவிட்டுப் போவார்கள். பிறகு வெட்டுகிறவர்கள் வந்து அவைகளை வெட்டி, கிளைகளைத் தறித்து கப்பல் செய்கிறவர்களிடம் கொண்டுபோவார்கள். இவைகளை யெல்லாம் அந்த சவுக்கமரம் இழிவாகக் கருதி பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்.

இப்படியிருக்கு நாளில் ஒருநாள் அளக்கிறவர்கள் வந்து அந்த சவுக்குமரத்தையே வெட்டுவதற்காக அதன் பட்டையின்மேல் அடையாளம் வைத்துவிட்டுப் போனார்கள். "ஹா! ஹா! உனக்குக்கூட காலம் வந்துவிட்டதா" என்று பக்கத்திலிருந்த மரம் கேட்டது. "அவர்களுக்குமேலிருக்கும் என் ஸாமர்த்தியம்" என்று கேலி செய்து சிரித்தது அந்த சவுக்கமரம். பிறகு அந்த அடையாளத்தை அணிலின் வாலினால் அழிக்கும்படி செய்துவிட்டது. அடுத்த வருஷம் தூக்கணாங்குருவிகள் திரும்பி வந்தபோது "ஓ! நீர் இன்னும் இங்கே இருக்கிறீரா!" என்றுகேட்டன. "ஆமாம், அவர்கள் என்னை வெட்டப் பார்த்தார்கள். நானா அவர்களுக்கு மசிகிறவன்" என்று கர்வமாய்ப் பதில் சொல்லிற்று.

"ஆனால் அழகான கப்பலின் பாயைக் கட்டிக்கொண்டு உலகத்திலுள்ள ஸமுத்திரங்களிலெல்லாம் ஆடம்பரமாய்ப்போய்க்கொண்டு, புதிது புதிதான துறைமுகங்களையும் ஜனங்களையும் பார்க்கவிரும்பவில்லையா?" என்றது ஒரு தூக்கணாங்குருவி. "இல்லை, எனக்கு அது விருப்பமில்லை. ஸமுத்ரம் ஒரேமாதிரியாக விருக்கிறது. எனக்கு அது பிடிக்கவில்லை. மனுஷ்யர்கள் என் மூலமாய் உலகத்திற்கு உபகாரம் செய்ய நான் பிரயோஜனப்படவேணும் என்பதே என் எண்ணம்" என்றது. "புத்தியில்லாமற் பேசுகிறீர் நீர். உம்மோடு பேச எங்களுக்கு இப்போது ஸாவகாசம் கிடையாது" என்று சொல்லி தூக்கணாங்குருவிகள் தங்கள் வேலையைச் செய்துகொண்டிருந்தன. பிறகு அந்தச் சவுக்க மரத்தின் எண்ணம் பூர்த்தியாகுங்காலம் வந்தது. ஒரு நாள் வேறு சில மரம் வெட்டுகிறவர்கள் அங்கு வந்து, உயரமாயும் நேராயும் வளருகிறவைகளைப் பார்த்துப் பொறுக்கி வெட்டுவதற்குப் பதிலாக கண்ட மரங்களையெல்லாம் வெட்டிச் சாய்க்கத் தலைப்பட்டார்கள். இதைக்கண்டு தூக்கணாங்குருவிகள் தங்கள் பழைய ஸ்நேகனான சவுக்கமரத்தைப் பார்த்துச் சொல்லிற்று. "ஜாக்ரதையாயிரும். உமக்கு இஷ்டமோ இல்லையோ? நிச்சயமாய் இன்று உம்மை வெட்டிவிடுவார்கள். "எனக்கு இஷ்டந்தான். உலகத்திற்கு உபகாரம் செய்ய நான் பிரயோஜனப்படவேணும் என்பதுதான் என் விருப்பம்" என்றது. இதைக்கேட்டு அந்த மரம் வெட்டி "நல்லது உன் விருப்பப்படியே செய்" என்று சொல்லி சோடாலியினால் மரத்தை வெட்டி வீழ்த்தினான். "கப்பலின் பாய்மரமாகச் செய்வதற்கு நீ உதவமாட்டாய். பயப்படாதே. அவ்வளவு உபயோககரமானதாய் செய்வதற்கு நீ தகுந்த மரமில்லை. உன்னைக் காகிதம் செய்ய உபயோகப்படுத்துவார்கள்" என்று சொல்லிப் போய்விட்டான். "காகிதம் என்றால் என்ன?" என்று தூக்கணாங்குருவிகள் அதன் கிளைகளிலிருந்து அங்கு மிங்கும் பறந்தோடும்போது அந்தச் சவுக்கமரம் அவைகளைக் கேட்டது. "எங்களுக்குத் தெரியாது. சிட்டுக்குருவிகளைக் கேட்கிறோம்" என்று சிட்டுக்களைக் கேட்க அவைகள் "காகிதம் என்பது ஜனங்கள் அதன்மேல் எழுதிப் படிக்கிறார்களே வெள்ளையான வஸ்து அதுதான். முன் கந்தைகளிலிருந்து காகிதம் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்பொழுது மரங்கள் மிக நயமாய் கிடைக்கிறபடியால்

மரத்திலிருந்து செய்கிறார்கள்" என்று தங்களுக்குத் தெரிந்ததைச் சொல்லின. "அப்படியானால் ஜனங்கள் என்னைப் படிப்பார்களா" என்று அம்மரம் ஆவலோடு கேட்டது. ஆமாம் என்று உத்தரஞ் சொல்லின. இதைக்கேட்டு அந்த சவுக்கமரத்திற்கு வந்த ஸந்தோஷம் அளவிட முடியவில்லை. ஸந்தோஷத்தினால் ஸ்தம்பித்து நின்றுவிட்டது இதைப் பார்த்து சிட்டுக் குருவிகள் இவ்வளவு ஸந்தோஷப்படக் காரணமில்லையென்று நினைத்து "ஐயா, ஒரு நிமிஷம் பொறும். உம்மை ஸமாசாரப்பத்திரிகைக் காகிதமாகச் செய்யப் போகிறார்கள். புஸ்தகங்களுக்கு வேண்டிய காகிதமாகச் செய்யமாட்டார்கள்" என்றன.

மரம் "எப்படியானாலும் படிக்கத்தகுந்த ரஸமுள்ள நல்ல விஷயங்களை என்மேலெழுதுவார்கள். இல்லையா?" சிட்டுகள் "இருந்தாலும் இருக்கலாம். ஆனால் நல்ல விஷயங்கள் எழுதுவது ஸாதாரணமாய் வழக்கமில்லை." அப்பொழுது சில மனிதர்கள் அந்த மரத்தை இழுத்துக்கொண்டு போக வந்தார்கள். பாவம்! அந்த மரத்திற்கு எவ்வளவு ஸங்கடங்கள் நேர்ந்தன. முதலில் துண்டு துண்டாய் வெட்டி, மற்றவைகளோடு சேர்த்து அரைக்கும் யந்திரத்தில் தள்ளி அதன் உடம்பிலுள்ள ரஸமெல்லாம் நசுங்கி ஒழுக அரைத்து, கூழாக்கி இன்னும் பலவித ஹிம்ஸை செய்து அதைக் காகிதமாகச் செய்தார்கள். ஹிம்ஸைப்படும்போது பலவித எண்ணம் எண்ணி பலன் என்ன? இப்போது முன்போலக் காட்டில் மலைச்சரிவில் ஸுகமாக வெய்யிலடிக்க, பக்ஷிகள் கிளைகளில் கொஞ்ச, குழந்தைகள் நிழலில் விளையாட தான் கம்பீரமாய் வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருந்ததைப் பற்றி நினைத்தவினால் யாது பயன்? "உலகம் இப்படி இருக்குமென்று நான் ஒருபோதும் நினைக்கவில்லை" என்று, அது சொல்ல காகித ரூபமாயிருந்த மற்ற மரங்கள் ஒரே மனதாய் "உலகத்தைப் பற்றிச் சொல்லும் சொல்லெல்லாம் மிகையாகக் கூறப்படுகின்றன" என்று ஆமோதித்தன. பிறகு அதை ஐந்துமைல் நீளமுள்ள சுருளாய்ச் சுற்றி கப்பலில் ஏற்றினார்கள். அங்கே பாவம். அது தனியாயும் கப்பலில் போவதனால் உண்டாகும் தலை சுற்றல் முதலிய வியாதியாலும் அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டு ஒருவாரம் கிடந்தது. தலைக்குமேல் பயங்கரமான காற்று அடித்துக்கொண்டிருந்தது. அந்த சப்தத்தைக் கேட்டபோது காகிதமாயிருக்கிற மரமெல்லாம் காட்டில் மனோஹரமாய்க் கழித்த காலத்தைப் பற்றியும், காற்றுக்குப் பயப்படாமல் தைரியமாய் தாங்கள் எதிர்த்து நின்றதையும் பற்றி நினைத்து நினைத்து பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டிருந்தன. நமது (காகித ரூபமாயுள்ள) சவுக்கமரம் அந்தக் கப்பலின் பாய்மரத்தின் அடிவாரத்திலிருக்கும்படி நேரிட்டது அதன் துர்ப்பாக்யமே.

அதுவுமல்லாமல் அந்தப் பாய்மரம் தனது பழைய ஸ்நேகன் என்றும் கண்டுகொண்டது. அந்தப் பாய்மரம் நமது சவுக்கமரத்தைப் பார்த்து, பாய்மரமாயிருப்பதைவிடச் சிறந்த வாழ்க்கை வேறு இல்லையென்றும் எப்போதும் வெய்யலும் இரவில் நக்ஷத்திரம் சந்திரன் முதலியவைகள் வெளிச்சங்கொடுக்கவும், புதிது புதிதான தேசங்களுக்கு வியாபார வஸ்துக்களையும் மனிதர்களையும் ஏற்றிக்கொண்டு போகவும் அநேக துறைமுகங்களைப் பார்க்கவும் கூடியதாயிருக்கிறதென்றும், உலகத்துக்கு நம்மால் பெரிய உபகாரமென்றும், தன் ஸ்தானத்தைப்பற்றி பெருமையுடனும் திருப்தியுடனும் பேசினதைக் கேட்டு அந்த சவுக்கமரம் அழ ஆரம்பித்தது. பிறகு அது தனக்கு ஆறுதலுக்காக அந்தப் பாய்மரத்தைப் பார்த்து "ஒரு பாய்மரம் ஸமாசாரப் பத்திரிகையைப்போல அவ்வளவு முக்யமானதென்று நீ சொல்லுகிறாயா?" என்று கேட்டது. இதைக் கேட்ட பாய்மரம் உடலெல்லாம் அசைய இடி இடியென்று நகைத்து "நல்லது எனக்கு அதுதான் இஷ்டமானது. ஏன்? ஒரு ஸமாசாரப் பத்திரிகைக்கு ஒரு நாள்தான் ஆயுஸ்; மறுநாள் அது ஒன்றுக்கும் உபயோகப்படுவதில்லை. ஒரு பாய்மரமோ பல ஆண்டுகள் இருந்து உதவுகிறது. மறந்துவிட்டேனே இன்னொரு விசேஷங்கூட அதற்கு உண்டு. சில சமயங்களில் கப்பலோட்டி அதன்மேல் சார்ந்துகொள்கிறான். நினைத்துப் பார் அதனாலுண்டாகும் பெருமையை" என்றது. இதையெல்லாம் கேட்டு அந்த சவுக்கமரம் அளவிடமுடியாத துக்கம் கொண்டது. துறைமுகம் போய்ச் சேர்ந்ததும் கப்பலிலிருந்து காகிதச்சுருளை யெடுத்து கரையிலெறிந்தார்கள். கடைசியாய் நகரத்திலுள்ள ஸமாசாரப் பத்திரிகை ஆபீஸு கிடங்கில் போய்ச் சேர்ந்தது. காட்டில் ஸுகமாய் நல்ல காற்றடிக்க இருந்ததற்கும் காற்றுப்படாத கிடங்குளில் அடைந்து கிடப்பதற்கும் எவ்வளவு வித்யாஸமிருக்கிறது. அங்கு கிடந்த சுருள்கள் ஒன்றோடொன்று வெகு துக்கத்துடன் பேசிக்கொண்டன. பிறகு ஒருநாள் இரவு நமது (காகிதமாயிருக்கிற) சவுக்குமரம் அச்சடிக்கிற இடத்திற்கு கொண்டுபோகப்பட்டு அங்கு அச்சினால் மூச்சிவிட முடியாமல் அமுக்கப்பட்டு பிரக்ஞையற்றுக் காலையில் பிரக்ஞை வந்து பார்க்கும்போது தன்மேல் எழுத்துக்கள் பதிந்திருந்ததைக்கண்டது அந்தோ! சிட்டுகள் சொன்னது ஸரியாய் விட்டது. ஏனென்றால் ஸமாசாரப் பத்திரிகையில் விகார உருவங்களுடன் "ஸுகந்த மூக்குத்தூள்" "சிட்டுக்குருவி லேகியம்" "மனோரஞ்சித வாஸனைப் புகையிலை" "ஒரு ரூபாய்க்குப் பதினாறு விலையுயர்ந்த உபயோகிக்கக்கூடிய ஸாமான்" "நூதன ரோமசங்காரி" "செங்கல்பட்டில் பட்டப்பகலில் கொலை" "மரமேறி விழுந்துமாண்டான்" 'ரெயில் மோதிக்கொண்டன" "காற்றைப் பக்ஷித்துக்கொண்டிருக்கும் யோகி" "ஆகாயத்தில் பறக்கும் குழந்தை" முதலியவற்றைத் தவிர விவேக ரஸம் பொருந்திய வார்த்தை ஒன்றாவது காணப்படவில்லை.

அஹோ! பரிதாபம்! அந்த மரம் தன்மேல் என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறதென்று அறிந்தபோது தான்

பாய்மறமாக ஆகாததைப்பற்றி பட்ட வருத்தத்தை ஆதிசேஷனாலும் சொல்லத் திறமில்லை. இப்போது அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற வாழ்க்கையிலிருந்து தப்பும்பக்ஷத்தில் இனி ஒருபோதும் தன் மனம்போன படி போகிறதில்லையென்று சபதம் செய்துகொண் டது. ஆனால் ஐயோ! காரியம் மிஞ்சிவிட்டது. பிறகு அதையும் அதைப்போன்ற மற்றவைகளையும் கத்த ரித்து மடித்து பனியுடன் கூடிய விடியற்காலத்தில் ரெயில் ஸ்டேஷனில் விற்பதற்காகக் கொண்டுபோனார் கள். ஒரு மனிதன் அதை அரையணாவிற்கு வாங்கி, அதை முழுவதும் படித்துவிட்டு விசேஷம் ஒன்று மில்லை என்று சொல்லி உட்காருமிடத்திற்குக் கீழே எறிந்துவிட்டான். இன்னொருவன் அதை யெடுத்துப் படித்துவிட்டு வீட்டுக்குப் போகும்போது கொஞ்சம் மீன் வாங்கும்படி நேரிட்டதனால் அதை அதில் பொ திந்துகொண்டு போனான். அங்கே அது இரவெல்லாம் மீன் நாற்றத்துடன் காட்டில் வஸித்ததைப்பற்றி நினைத்துக்கொண்டே பொழுதைப் போக்கிற்று. மறுநாள் ஒரு வேலைக்காரி அடுப்புப் பிடிக்கவில்லை யென்று சொல்லி மீன் பொதிந்திருந்த காகிதத்தை எடுத்து அடுப்பில் போட்டாள். ஒரு நிமிஷத்தில் புஸ் என்று எரிந்துபோய்விட்டது.

இதை வாசித்து முடிந்தவுடன் இது ஒரு கதைதான் என்பதை மறந்து, அந்த மரம் அனுபவித்திருக்கக் கூடிய ஸுகத்தையும் ஆனால் வாஸ்தவத்தில் பட்ட கஷ்டத்தையும்பற்றி யோசித்துக்கொண்டிருந்த சிறு வர்களை, "வாத்தியார் சாகான்" என்று மாணவர்கள் சொல்லும்படியான அவர்கள் ஜன்ம வைரியாகிய உபாத்யாயர், அயர்ந்து நித்ரைசெய்யும் குழந்தைகளை எழுப்பி விளக்கெண்ணெய் புகட்டுவதுபோல் "இந்தக் கதையின் கருத்தென்ன" என்று கேட்டாராம், "நாமொன்று நினைக்கத் தெய்வமொன்று நினைக்கும்" என்றோ அல்லது "விதியை வெல்லலாகாது" என்றோ அல்லது இவைகளுக்கு ஸமமான மஹத்தான தத்வம் ஒன்றை யெடுத்துப் பையன்கள் சொல்லவேண்டும் என்று இவர் அபிப்ராயம் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் கதை விஷயத்திலேயே புத்தி ஓடிக்கொண்டிருந்த ஒரு பையன் "தரித்திரம் பிடித்த தினசரிப்பத்திரிகை களே கூடாது என்பது கருத்து" என்று உபாத்யாயர் சற்றேனும் எதிர்பாராத பதில் சொன்னதைக்கேட்டு அவர் பிரமித்துப் பேசாமல் இன்ன செய்வதென்று தெரியாமல் இருந்துவிட்டாராம். பதில் சொன்ன பையன் சிறுவனானதால் கேலிக்காகப் பதில் சொன் னான் என்று நாம் நினைப்பதற்கு இடமில்லை. அதை யும் தவிர அவன் சொன்ன கருத்தும், தப்புந் தவறு மாய் அழுக்குப்பிடித்த காகிதத்தில் அதிக மையும் மையில்லாமலும் மாற்றிமாற்றி அச்சிடப்பட்டு நாம் படும் சிரமத்திற்குத் தக்க பலன் கொடுக்காத அநேக தினஸரிப் பத்திரிகைகளால் பீடிக்கப்பட்டப் பெரி யோர்களாகிய நாம் அங்கீகரிக்கக் கூடியதல்லவா?

அம்மணி அம்மாள்.

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

I. ஆத்திசூடி விளக்கம்

24. இயங்கித் திரியேல்

ஸம்பந்தப்பட்டு அலைந்து கெடாதே என்பது இத ன் பொருள். எதனுடன்? ஐம்புலன்களுடன் ஐம்பொறி கள் வழியாக. ஐம்பொறிகளாவன, மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி: ஐம்புலன்களாவன, ஸ்பர்ச, சப்த, ரூப, கந்த, ரஸங்கள் ஆகிய முற்கூறிய பொறிகளால் உண ரப்படும் விஷயங்களே. ஆகவே இந்த நீதிவாக்யத் திற்கு பொறிகள் வழியாக ஓயாது வெளிப்பட்டு விஷ யங்களை அனுபவிக்கவேண்டும் என்று அவைகளில் ஈடுபட்டு மானிடப் பிறவியை வீணாகக் கெடுத்துக் கொள்ளாதே: அதாவது பொறிகளை அடக்கி மானி டத்தன்மையைத் திடப்படுத்திக்கொள் என்பதாயிற்று. இதற்கேற்பவே சிதம்பர ஸ்வாமிகளும்.—

அறிஞனே நல்லோர் சொன்ன தத்துவ வழியெல்லா [வும்
பொறிவழி சென்றுபோகம் புசித்திடா திருக்கத்தானே.

என்று சாஸ்திர ஸாரத்தின் முதலான விஷயத்தை முதல் கூறினார். திருவள்ளுவரும் :—

ஒருமையுள் ஆமைபோல ஐந்தடக்கலாற்றின்
எழுமையும் மேம்பா டுடைத்து

என்று பகவத்கீதையில் ஸ்திதப்ராஞ்ஞனது கூர்ம விருத்தியைக் குறித்துக்காட்டி எழுபிறப்பு ஸபல மாகும் ஒரு பிறப்பில் இந்திரியங்களை அடக்கிவிட்டால் என்றார். அபாய காலத்தில் ஆமை, தன் தலை, நான்கு கால் முதலியவைகளை முதுகு ஓட்டுக்குள்ளடக்கி ஸுக மாக விருக்கும்: இதுபோல புத்தி ஸன்மார்க்கத்தில் நிலைக்கப்பெற்றவன் அதற்கு மாறான விஷயங்கள் எதிரே தோன்ற இடமே கொடுக்கமாட்டான். அவ்வாறு தோன்றிவிட்டால் அதனோடு ஸம்பந்தப்பட வொட் டாது இந்திரியங்களை அடக்கிச் செயலற்றிருப்பன்.

கற்றறி மூடர்களாகிய சிலர் 'இந்திரியநிரோதம் வேண்டியதில்லை: மனதை நேரே அடக்கிவிட்டால் இந்திரியம் தானே அடங்கிவிடும்: ஆதலால் கஷ்டப் பட்டுஇந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு வீண்பொழுது கழியாது மேல்வேலையில் முயன்று வேரை அறுத்து விட்டால் மரம் பட்டுப்போகும்: கிளைகளை வெட்டி வருந்துவானேன்' என்பர். இந்த அபிப்ராயத்திற்குசாஸ் திரங்களிலும் ஆதாரம்ஏற்படலாம். 'வெளிவிஷயங்களை

ஏற்கவொட்டாது தடுக்கப்பட இந்திரியங்களில் விஷயத்தாக்கு நின்றுவிடும். ஆனால் விஷய அனுபவ ஆசை நீங்காது. இது பரம்பொருளை உள்ளபடி உணர்ந்தால் தான்நீங்கும்' என்ற ஒரு கீதாவாக்யம் உள்ளது. இதைக் கொண்டு இந்திரியங்களை அடக்க முயலாது பரம்பொருளைக் காண முயற்சித்து விஷய ஆசையை ஒழித்துவிட்டால் இந்திரியங்கள் எப்படி இருந்தால் என்னஎன்று தர்க்கம்பேசுவர் முற்கூறியவர். இந்திரியங்களை வெளிச் செல்லவொட்டாது தடுக்கத்தொடங்கினால்தான் உள்ளிருக்குங்காரணமாகிய விஷய ஆசை நமக்குத் தெரிய வரும். அதை நீக்க மேல்முயற்சி உண்டாக இடமுண்டு. போனபடி எல்லாம் இந்திரியங்களை விட்டுக்கொண்டிருந்தால் ஸுக துக்கங்களில் அடிபட்டுத் திண்டாடுவோமே ஒழிய அந்த கலக்கத்தில் உள் ஆசை விளங்கவே மாட்டாது. ஆகவே முதலில் இந்திரியங்களை நியாயமான விஷயங்களில்மாத்திரம் போகவிட்டு நமக்கு ஏற்பட்ட ஸுகங்களை அனுபவிக்கும்படி செய்து, தகாத விஷயங்களில் போய் பாயவொட்டாமல் செய்யவேண்டும். பின்னர் ந்யாயவிஷயானுபவங்களிலும் இந்திரியங்களை உணர்விழந்து மூழ்கும்படி விடாது, அவைகளுடன் விஷய ஆசை நீக்கும் காரணமாகிய ஆராதனையைக் கலந்துவிடவேண்டும். அதாவது மெய்யால் நமஸ்காரம் கடவுள் பாதத்தைக் கண்ணில் ஒற்றிக்கொள்ளுதல், வாயால் ப்ரஸாதம் புஜித்தல், கடவுளைத் துதித்தல், கண்ணால் கடவுள் விஷயங்களைப்பார்த்து ஆனந்தித்தல், மூக்கால் ப்ரஸாத புஷ்பாதிகளை முகர்ந்து அந்த விஷயப்பதிவை அதிகப்படுத்தல், செவியால் கடவுள் விஷயங்களைக் கேட்டல் இவைகளைச் செய்ய வேண்டும். வைராக்யம், ஆராதனையாகிய இவ்விரண்டுமே இயங்கித்திரியாததன் லக்ஷணங்கள்.

ஆதலால் பொறியடக்கமாகிய முதல்படி இன்றி மனமடக்கமாகிய இரண்டாம்படி பலிக்காது. இதுபற்றியே கீதையிலும், 'புத்திசாலி அடக்க முயன்றுகொண்டிருக்கையிலேயே இந்திரியங்கள் மனதை வலிய இழுத்துப் போய்விடும். (அவை போனபடி விடும் குதர்க்கன் கதி என்ன!) எந்த மனம் விஷயங்களில் திரியும் பொறிகளுடன் ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கிறதோ அது, காற்றுக்கப்பலை அடித்துச் செல்வதுபோல, அறிவைக் கெடுத்துவிடும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.' ஆகவே இந்திரியங்களைப் போன வழி விட்டுக்கொண்டு வந்தால் மனதில் விஷயானுபவப் பதிவுகள் அதிகமாக மனமடக்குவது முடியாமல் போய்விடும். ஒரு குளத்தை இறைக்கப் புகும் ஒருவன் அதனுள் ஜலம் கொண்டு சேர்க்கும் வருவாயை அடைத்துக்கொண்டல்லவோ ஜலத்தை இறைக்க முயலவேண்டும்?

இந்திரிய நிரோதம் மிகுந்த அவசியமாயினும், அது முதல்படி என்ற உணர்ச்சி இருத்தல் வேண்டும். இல்லாவிடில் வீண் மனக்கொதிப்பு சஞ்சலாதிகளுக்கே இடமாகும். இந்திரிய நிரோதம் முற்றிலும் ஸாதாரணமாக ஸித்தியாவது கஷ்டம். இது ஒருவாறுதான் முதலில் ஏற்படும். இதை வைத்துக் கொண்டு மனம் தளராது அடுத்த படியாகிய மனம் அடக்குவதில் முயலவேண்டும். இதையும் ஒருவாறு பழகிக்கொண்டே புத்தியைத் திடப்படுத்த முயலவேண்டும். இவ்வாறு இந்த மூன்றுவிதப் பழக்கத்தின் விசேஷத்தால்தான் புத்தி நிலைக்க இந்திரிய மனங்கள் நன்றாக அடங்கும். மனம் அடக்கல் புத்தியைத் திடப்படுத்தல் இவைகளுக்குத் தகுந்த மார்க்கங்கள் சாஸ்திரங்களில் நன்றாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. இங்கு அவைகளை விவரிக்கவேண்டியதில்லை. நாம் இந்நீதிவாக்கிய எல்லையை இங்கு உணரவேண்டும். இந்திரியங்கள் என்ன அடக்கியும் மேல் படியில் பழக்க பலமில்லாவிட்டால் முற்றிலும் அடங்கிநிற்கா! இப்படி இருக்கிறதே என்று குதர்க்கிகள் போல இந்திரியங்களை அடக்காது விட்டுவிட்டாலோ மனதை எட்டிப் பிடிக்கவே முடியாது. ஆதலால் இந்திரியம் அடக்குவதே ஒரு முடிவல்ல அது மேலான ஒரு முடிவிற்கு ஏற்பட்டுள்ள வழியில் முதற்படி. இது பூர்ணமாகத் திடப்பட வேண்டுமானால் மேல்படி அப்யாஸம் வேண்டும். ஆதலால் இந்திரியங்களை ஒருவாறு அடக்கிக்கொண்டு பின்னர் அதில் மனம் செலுத்தாது மேல்படி அப்யாஸத்தைச் செய்யவேண்டும். அவ்வாறு செய்யமுடியாத ஸமயங்களில் இந்திரியங்களைச் சிதறிப் போகவிட்டு மனமடங்குவதற்கு விரோதமான பதிவுகள் ஏற்படும்படி செய்யாமல் காத்துக் கிடக்கவேண்டும். இவ்வாறு செய்வதே இயங்கித் திரியேல் என்பதன் கருத்து. இதுபற்றியே கீதையில் 'எவனுடைய இந்திரியங்கள் விஷயங்களில் பாய்ந்தோடுவதில்லையோ அவன் புத்தியே திடப்பட்டதென்று கூறலாம்' என்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆதலால் பரம்பொருளை உள்ளபடி கண்டு புத்தி திடப்பட்டு ஆசை நீங்கி இந்திரியங்கள் தாமே பொட்டிப்பாம்புபோல் அடங்கும்வரையில் மேல்மேலும் புதிய விஷயானுபவப் பதிவுகளை உண்டாக்காது, நமது முயற்சியால் இயங்கித் திரியாதிருந்து காத்துக் கிடக்கவேண்டும். இவ்வாறின்றி ஆசையடங்காது இந்திரியங்களை அடக்குவது பாசாங்காகும் என்றுகுதர்க்கம் செய்து அவிழ்த்துவிட்டதும் கழுதை

எடுத்துவிட்டதாம் ஒட்டம் என்றபடி இந்திரியங்களைப் போன வழி விட்டுதிரிபவருக்கு முக்தி மார்க்கத்தில் முதல்படியே கைவராததால் மேல் விஷயம் இன்னதென்றே உணர இடமில்லாது கிடந்து தத்தளிக்க வேண்டியதுதான்.

மேலும் மனிதன் இந்திரிய நிரோதம் இல்லாவிடில் அதோகதியை அடைவன் என்பதை ஸ்ரீமத் சங்கராசார்ய ஸ்வாமிகள் பின்வருமாறு எடுத்து விளக்குகிறார் தமது விவேக சூடாமணியில்.

உலவுமான் யானை விட்டில்
 ஊறுமீன் வண்டிவ் வைந்தும்
ஒலிமுதல் புலன்ஒன் ரொன்றில்
 உவந்ததா லிறக்கு மாகில்
புலனிவை யைந்தி னும்மால்
 பொருந்திய புருஷன் சேரும்
பலவிதத் துன்பம் தன்னை
 பகர்ந்திட முடியு மோசொல்.

தவ்விய புலன னைத்தும்
 தன்னுடைத் துகளி னாலே
வெவ்விய கருநா கத்தின்
 விடத்தினுங் கொடிதே யாகும்
கவ்விய வவ்வி டம்தான்
 கடித்தவுற் றவனைக் கொல்லும்
தவ்விய புலன்நி னைந்தோன்
 தன்னையும் கொல்லு மன்றே.

இந்தப் பாட்டிலடங்கியிருக்கும் கதைகளைத் தத்தாத்ரேய அவதூதாள் யது மஹாராஜாவுக்கு விளக்குவதாக ஸ்ரீமத் பாகவதம் 11-ம் ஸ்கந்தத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மான்.—வேடர்கள் ஊதும் குழல் ஓசையைக்கேட்டு அவர்கள் போகும் வழியே மான்கள் ஈடுபட்டுச்சென்று அவர்கள் விரித்திருக்கும் வலையில் அகப்பட்டு மாளும்.

யானை.—யானைக்கூட்டங்களுள் பழகிய பெண் யானைகளை விட்டுவிட, இவைகள் அவைகளைத் தொட்டு ஸுகமுண்டாக்க அதில் ஈடுபட்டு ஆண் யானைகள் இவைகள் பின்னே தொடர்ந்து பாகர்கள் கையில் அகப்பட்டுவிடும்.

விட்டில்.—விளக்கைக் கண்டதும் அதன் உருவத்தில் மயங்கி விட்டில்கள் ‘இது ஒருபழம் இதைத் தின்று ஸுகிக்கலாம்’ என்று அதில் வந்து விழுந்திறக்கும்.

மீன்.—பிடிப்பவர்கள் போடும் தூண்டி முள்ளில் உள்ள புழு அல்லது சோற்றை ருசிபார்த்து ஸுகிக்க வந்து மீன் பிடிபட்டிறக்கும்.

வண்டு.—வண்டுகள் தாமரை மலரிலுள்ள வாஸனையில் ஈடுபட்டு அதனுள் சொக்கியிருக்கும். ஸூர்யாஸ்தமன ஸமயத்தின் மலர் மூடிக்கொள்ள அவைகள் இறக்கும். வாஸனையைப் பெரிதாக எண்ணிப் போகையில் வண்டுணுமலராகிய சண்பகத்தின் அருகில் செல்ல அதன் அதிக வாஸனைபட்டு இறந்தும்விடும்.

இம்மாதிரியாக இந்திரிய விஷயங்களில் ஈடுபட்டிறக்கும் ஜந்துக்களுக்கு இவைகளைச் சேர்த்து த்யானித்து ஸுகிக்கவேண்டிய கருவியாகிய மனமும் புத்தியும் இல்லை. மனிதனுக்கு இக்கருவிகள் இருப்பதால் ஐந்து விஷயங்களையும் சேர்த்துஅனுபவித்து த்யானித்து ஸுகிக்க முயலுவான், புத்தியும் மனமும் உள்முகப்பட்டு மேலானவிஷயத்தை நாடிநிற்காவிடில். ஆகவேநினைத்த மாத்திரத்தில் மனம் புத்திகளைக் கொள்ளைகொண்டு அவைகள் உருவிழந்து ஈடுபடும்படிசெய்வதால்விஷத்தை விட மேலான விஷமாகிய விஷயம் அறிவுடையோரால் அணுகத்தக்கதல்ல. மேலும் இக்காலத்திய நாகரீகம் இயங்கித் திரிவதை அதிகமாக்கும் குணமுடையது! மனம் புத்திகளை விஷயானுபவ விஷயத்தில் நன்றாகச் செலுத்தி குறைந்த காலத்தில் எளிதாக அதிக இந்திரிய ஸுகம் கொடுக்கும் ஸாதனங்களை உண்டாக்க முயல்வதும் அவ்வாறு ஸுகித்திருப்பதுமே தத்கால நாகரீகம் என்பது நூதன நாகரீகம் குறைந்த முன் காலத்தில் இந்திரிய அடக்க விஷயத்தில் ஸ்ரீமத் சங்கராச்சாரியார் இவ்வளவு கூறியிருந்ததால் இந்தக் காலத்தில் அதற்கு ஆற்றலதிகமாகிவிட்டது!! அப்பொழுதே பயந்து இந்திரியங்களை அடக்கித் திரியவேண்டுமானால், விஷய ஸுகஸாதனம் நிறைந்த இக்காலத்தில் செத்தாரைப்போலவே திரிந்தால்தான் இந்திரிய நிரோதம் கைகூடும்போலிருக்கிறது !!!

II. மொழிபெயர்ப்பு விளக்கம்

TRANSLATION MODELS

WHAT MAKES THE COLOURS OF THE SUNSET.

When the sun is setting, its light does not come so straight down upon us as it does when the sun is high in the sky; but in order to reach our eyes, it has to pass through a long layer of air, just as if you stick a needle straight into an orange it does not have to go far through the peel before it gets inside: but if you stick it sideways in the orange, it has a long journey through the peel before it gets inside. So the light from the setting sun passes through so much air and all the dust and smoke and so on, that is in the air; and all these take something out of the white light, and throw out what they do not take. The things floating in the air are of all sizes and so we get many different colours in sunset. So it comes about that sunsets are often finer and more rich when the air is not pure but has much dust in it.

ஸூர்யன் அஸ்தமிக்குங்காலத்தில் பலவர்ணங்கள் தோற்றுவதேன்?

ஸூர்யன் உச்சியிலிருக்குங்கால் அவன் கிரணங்கள் நம்மேல் வந்து தாக்குவதுபோல, அஸ்தமன காலத்தில் அவன் கிரணங்கள் நேராக வந்து தாக்குவதில்லை. நமது கண்ணில் வந்து படுவதற்கு அந்தக் காலத்தில் அவை நீண்ட ஸாதாரணவாயுப்படைகள் வழியாக ஊடுருவி வரவேண்டியிருக்கிறது. ஒரு நார்த்தம்பழத்தில் நேராக ஊசி ஒன்றைச் சொருகினல் அது உள்ளே போவதற்குமுன் அதிக தூரம் அதன் தோலுள் போகவேண்டியிராது: அந்தஊசியை ஒருபுறம் சரிவாகச் சொருகிவிட்டால் அது உள்ளே போவதற்குமுன் அதிகதூரம் தோலுள் போகவேண்டிவரும். இதுபோல அஸ்தமிக்கும் ஸூர்யனிடமிருந்து வரும் கிரணங்கள் அதிக ஸாதாரணவாயு, அதில் உள்ள தூசி, புகை முதலியவைகள் வழியாக |வரவேண்டியிருப்பதால், அவை அந்த வெண்மையான கிரணங்களில் அடங்கிய வர்ண ஒளிகளில் சிலவற்றை உள்ளடக்கி மற்றவைகளை வெளியே செலவிடுகின்றன. ஸாதாரண வாயுவில் தொங்கித் திரியும் வஸ்துக்கள்பலவித அளவுடன் இருப்பதால் ஸூர்யாஸ்தமன காலத்தில்அநேகவித வர்ணங்கள் தோற்றுகின்றன. இதனுல்தான் ஸாதாரண வாயு சுத்தமாக இல்லாது, தூசிகளால் நிறைந்திருந்தால், அப்பொழுது ஏற்படும் ஸூர்யாஸ்தமனம், வெகு நேர்த்தியாகவும் சிறப்பாகவும் தோற்றுகிறது.

"THIS LIFE A BUBBLE".—*Drummond*

இவ்வாழ்வு ஓர்குமிழியே

This Life, which seems so fair,
Is like a bubble blown up in the air
By sporting children's breath,
Who chase it everywhere
And strive who can most motion it bequeath,
And though it sometimes seem of its own might
Like to an eye of gold to be fixed there,
And firm to hover in that empty height,
That only is because it is so light
—But in that pomp it doth not long appear;
For when 'tis most admired, in a thought,
Because it erst was nought, it turns to nought

—*Drummond.*

இனிதெனத் தியங்கும் இவ்வாழ் வோவெனில்
கனிமுகச் சிறுவர் களித்தா டுகையில்
ஆகாயத் துள்தம் ஆவியி னுயிர்ப்பால்
ஏகா நிற்க எழுப்பும் குமிழியே.
எங்கும் பின்றொடர்ந் தேகிச் சென்றே
தங்களில் எவரதைத் தக்க விசையில்
எழுப்ப வல்லார் எனவழக் கிடுவர்.
விழுப்பொன் னிழைத்த வீறுபோ லாங்குத்
தன்னியல் கதியில் தங்குவ தாகச்
சின்னேரம் அது தென்படி னும்மிக
மெல்லிய தாகையால் வெட்ட வெளியில்
வல்லே யுலாவ வலியுடைத் திடினுமென்?
இச்சிறப் பினிலே என்றும் தங்குமோ?
மெச்சிடும் போததை வெகுவாய் மனதில்
ஆதியில் ஒன்றும் அலதால் அஃது
எது மிலதாய் இறுதியில் முடியுமே.

" நீரிற குமிழி யிளமை நிறைச்செல்வம்
நீரிற் சுருட்டு நெடுந்திரைகள்—நீரில்
எழுத்தாகும் யாக்கை நமரங்கள் என்னே
வழுத்தாத தெம்பிரான் மன்று "

குமாரகுருபரஸ்வாமிகள்.

C. M ராமச்சந்திரன், பீ. ஏ., பீ. எல்,

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

நந்தன் சரித்திரம்

1. ஆதனூர்ச் சருக்கம்

அல்லது

நந்தன் பக்தி தோன்றி வளர்ந்தது

'மானிடப் பிறவி மிக அரிதாயினும் ஒருவன் தன்னைத்தான் வரவர அபிவிருத்தி செய்துகொள்ளாவிடில் இந்தப் பிறப்பை அடைந்ததாலாய பயன் என்ன? இவ்வாறு செய்துகொள்ளாதவன் புழுவினும் கடையனல்லவா ?' என்று ஒருபெரியவர் சிந்தனை செய்திருக்கின்றனர். நம்முள் மறைந்து எப்பொழுதும் மாறாதிருக்கும் தெய்வத்தன்மையை வெளிப்படுத்தி அதை நிலைத்தோங்கும்படி செய்வதுதான் இங்கு அபிவிருத்தி என்று குறிக்கப்பட்ட விஷயம். ஸாதாரணமாக மனிதன் ஸத்வராஜஸ் தமோகுணக்கலப்பால் அமைந்தவன். இவைகளுள் ஸத்வம் அபிவிருத்தியாக ஆக மற்றிரண்டு நீங்கிவிடும். இதுபற்றியே கைவல்ய நூலாசிரியரும்:

மனது ஸத்துவஸ்வரூபம்;மற்றிரண்டும் வந்துகலந்தன;
அவற்றை மாற்றினால் போம் ;
தனது ஸன்மார்க்கத்தை விடாதிருந்தபோது, தமோ
குணமும் ரஜோகுணமும் சமிக்கும்; பின்னை
கனபரிணமை சஞ்சலம் போம் : போனக்கால்
களங்கமற்று நின்ற ஆகாசம் போலும்
நினதுளமப்படியாம் பிரஹ்மத்தொன்றாய் நிர்விகல்ப
ஸமாதியிலே நிற்கும்தானே !

என்ற பாட்டில் தன்னைத்தான் அபிவிருத்தி செய்துகொள்ளும் விதத்தைக்காட்டி இதன் ரஹஸ்யத்தை வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார். இவ்வாறு தெய்வத் தன்மையை வெளிப்படுத்தி நிலைத்தோங்கும்படி செய்வதாகிய அபிவிருத்தி மார்க்கத்தில் தேர்ந்து தெளிந்தவர்களுள் மிகச் சிறந்தவர் திருநாளைப் போவார் என்ற காரணப் பெயர் பெற்ற நந்தனார் என்பவர்.

ஸுமார் 600 வருஷங்களுக்கு முன்னர் பறையர் குலத்தில் இந்த மஹான் அவதரித்தார். இப்பரத கண்டத்தில் முன்னிருந்த ஆரியர்கள் அல்லாத ஜனங்களில் மிஞ்சியிருப்பவர்களாக விருக்கலாம் இவர்கள். இவர்களுக்கு ஹீனஜாதி என்றும், தீண்டாத ஜாதி என்றும், பஞ்சமர்கள் என்றும் பெயர்கள் உண்டு. ப்ரஹ்ம க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்திரர்கள் ஆகிய நாற்பெரும் வருணத்திற்கு வெளிப்பட்டவர்கள். ஆதலால் முதல் மூன்று வருணத்தாருக்கும் இவரை அணுகினால் அசுத்தம் உண்டாகிவிடும் என்றஅபிப்பிராயம்இப்பவும் மாறாதிருக்கிறது. அவர்கள் சிற்சில விடங்களில் நிலங்களோடு அடிமைகள்போல ஸம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றனர்; வேறுசில விடங்களில் தமது குடும்பவாழ்க்கைக்குப் போதுமான அளவு தான்யங்களைப்பெற்று நிலங்களைப் பயிரிட்டுப்பிழைக்கின்றனர். அவர்கள்ஸொத்து சேர்த்துப்பணக்காரராவதற்குத் தருணமே வாய்க்காது. மேல் ஜாதியார் மதவிஷயங்கள் இவர்களை வந்து எட்டி திருத்தாதிருந்ததால் தங்களுக்கு ஏற்ற ஜாதிக் கூட்டங்களையும், கடவுட் கூட்டங்களையும் இவர்கள் ஏற்படுத்திக்கொள்ள இவர்களுள் விசித்திரமாயும் பயங்கரமாயுமுள்ள ஆசாரங்களும், பூத ப்ரேத பிசாச தெய்வங்களுமே உண்டாகிவிட்டன.

நந்தனார் அவதரித்த ஆதனூர் பறச்சேரி இக்காலத்திய பறச்சேரியைப்போலேதான் இருந்தது.

நொண்டிச்சிந்து-ராகம்-புந்நாகவராளி

பழன மருங்கணையும்—புலைப்
பாடியது கூரை வீடுதனில்
சுரையோ படர்ந்திருக்கும்—அதைச்
சுற்றிலும் நாய்கள் குலைத்திருக்கும்
பருந்தோடி வட்டமிடும்—இளம்
பச்சைப் பிசிதமே லிச்சைகொண்டு
கோழிகூவும் கூக்குரலும்—பாழுங்
கொல்லை யருகினில் வெள்ளெலும்பும்
நரம்பும் குவித்திருக்கும்—பல
நெட்டி மிதந்திடும் குட்டைகளில்
நண்டோ குடியிருக்கும்—சிறு
நத்தை கமடம் வலுத்திருக்கும்
தோலூரும் கேணிகளில்—வெகு
தொல்லைப் படும்வாடை சொல்லறியாப்
பாம்போ அடித்திருக்கும்—வயற்
பக்கங்களில் மெத்த நொக்கெலும்பும்
கிழித்தோல் நரம்புகளும்—அவர்க்
கினைமில்லை சிறு மீனுலரும்
தெருவில் விளையாடிக்கொண்டு—அவர்
தெந்தினம் பாடுவார் ஸுந்தரமாய்
இலுப்பை மணி யறையில்—கட்டி
இண்டந்தலைகளில் பூண்டிருக்கும்
சங்குதோடுகாதணியும்—அருந்
தாவடமே யவர் தாவிடமாம்
மணியோ தரித்திருப்பர்—தெரு

வாசற்புறத்தினில் வசிக்கொண்டு
கொண்டாட்டமாயிருப்பர்—கையைக்
கொட்டிக்கொண்டு தனக்கிஷ்டமுடன்
மதுவுண்டு கொக்கலிப்பர்—பறை
வாத்தியமும் வெகு நேர்த்தியுடன்

இருக்கும் புலைப்பாடி—அதில்
ஈசன்திருவடி நேசமுடன்
சாரும் ஒருபுலையர்—அவர்
ஜாதிமுறை தவறாதவராம்
நந்தனார் அவர்பெயராம்.

என்றார் கோபாலகிருஷ்ண பாரதி அவர்களும். இம்மாதிரியான விஷயங்களுக்கு இடையில் சிறந்த மஹானாகிய நந்தனார் ஈசனருளால் மானிட உடல்பெற்று தோன்றினார். நமது கர்மங்கள் எப்பொழுதும் புண்ணிய பாபகலப்பாகவே இருக்கும். கடவுளேயாக உலகத்தோர் உருகிப் பின்பற்றி கடைத்தேற ஏற்பட்டுள்ள முத்தி மார்க்கத்தை எல்லோரும் உணரும்படிக் காட்டக்கொடுத்துவைத்திருந்த நந்தனார் ஸத்கர்மத்தோடு ஸம்பந்தப்பட்டிருந்த ஏதோ ஒரு கெட்ட கர்மம் அவரைப் பரம்பொருள் விஷயமே கனவிலும் அறியா ஜாதிக்கிடையே பிறக்கும்படி செய்தது. கடவுள் கருணையை என்னவென்று கூறுவோம்! நமது கெட்ட கர்மங்கள் பலனைத் தண்டனைமூலமாக அளிக்குங் காலத்தும் அதுவும் ஒரு அநுக்கிரஹமாகவே முடிந்து நமது தெய்வத்தன்மை வெளிப்படுத்தச் சிறந்த ஸஹாயமாக ஏற்படும்படி செய்து விடுகிறாரே!! இந்த திவ்ய சரித்திரத்தில் கடவுள் கொடுமையிலும் கருணையே குடிகொண்டிருக்கிறது என்பதை நன்றாகக் காணுவோம். முத்திமார்க்கத்திற்கு விரோதமாகத்தோன்றும் பறைய ஜன்மமே நந்தனுக்கு அந்த மீளா நெறிக்கு இவ்வாறு ஸாதகமாகவிருந்து உலகிற்கும் உபகாரமாக முடிந்தது என்பது இந்தக் கதையால் நன்றாக வெளியாகும்.

'விளையும் பயிர் முளையிலே' என்பதற்கு ஏற்ப சிறுபிள்ளைப் பருவத்திலேயே பறைச்சேரியிலிருந்த மற்றையப் பிள்ளைகளைப்போல விருக்கவில்லை, நந்தன். தன் வயது பிறப்பு முதலியவற்றிற் கேற்றபடி தடியாயும் கருப்பாயும்; பெரியமீசை, ஜரிகைத்தலைக்கட்டு, பாதக்குறடு, கத்தி, கோடாலி, முதலியவைகளைத் தாங்கியும், உள்ள கடவுள் விக்ரஹங்கள்செய்து, அக்கடவுளைக் கருணாநிதி, நம்பினவர்களைக் கைவிடாதவர், தயாபரர் என்றுமதித்து, ஈடுபடுவதே அவன்பால்யவிளையாட்டாக விருந்தன. இம்மாதிரி கடவுளைச் செய்துவைத்துவிட்டு, அதைச் சுற்றி ஆடுவான்: பாடுவான்: அதற்கு உத்ஸவங் கொண்டாடுவான்: சிறுபிள்ளைகளைப் பக்தர் திருகூட்டமாகத் திரட்டுவான்: கடவுளை ஆனந்தபவனியில் எடுத்துச்செல்லுவான். இவைகளே இவன் பால்ய லீலைகள். ஆதனூர் அக்ரஹாரத்திலிருந்த சிறு கோபுரத்தில் அழகு, கம்பீரம் முதலியவைக ளிருந்தபடியாலும், தன்னால் அணுகக் கூடாதாகையால் அதனுள் வெளிப்படா ரஹஸ்யம் புதைந்து கிடந்தமையாலும்அதுஅவன் இளமனதை வசப்படுத்திக் கொள்ளைகொண்டு விட்டது. அழகு, கம்பீரம், ரஹஸ்யம், அமைந்துள்ள விஷயங்களில் ஈடுபடும் குணம் நந்தனிடம் தீவ்ரமாக இருந்ததே அவனுக்கு மோக்ஷஸாதனமாக ஏற்பட்டது. கோபுரத்தை மிகுந்த ஆவலுடன் அடிக்கடி கண்கொட்டாது பார்ப்பான். அதன் உருவம், பருமன், சிறப்பு, முதலியவைகளைக்கண்டு ஆச்சர்யபாவசனாகி, 'இதனுள் என்ன அழியாச் செல்வம் அடங்கிக் கிடக்கிறதோ! அதன் மேன்மையை யல்லவா வெளியிட ஏற்பட்டுள்ளது இது!!' என்று எண்ணமிட்டு நிலைத்திருப்பான். இப்படி யிருக்கையில் அந்த அக்ரஹாரத்தில் சில புண்ணிய தினங்களில் தீவட்டி, வாத்யம், நகரா, வேதபாராயணம் முதலியவைகளுடன் அக்கோயில் ஈசன் ஆனந்தபவனி வருவதுண்டு. அந்தக் காலங்களில் தன் பக்தத்தோழர்களுடன் நந்தன் பக்திபாவசனாகி ஓடோடியும் வந்து தூரத்திலிருந்தபடியே கூடியவரையில் கடவுளையும் உத்ஸவச் சிறப்பையும் கண்டு அதன் அத்புதரஸம் மனதில் ஊறிக்கொண்டிருக்க அதில் ஈடுபட்டே வீட்டிற்குத் திரும்புவன். கோயில், உத்ஸவம், ப்ராஹ்மணர்கள், வேதம் முதலிய பரிசுத்த விஷயங்களில் மிகுந்த மதிப்பு பிறவியிலேயே நந்தனாருக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. அவர்நீசப்பிறவி இந்த மதிப்பை பரம நிஷ்டையாக உயர்த்த மிகுந்த உதவியாக விருந்தது.

யௌவனம் வரவர, நந்தன் த்யானபக்தியும் உருக்கமும் வளர்ந்து வேரூன்றிக்கொண்டே வந்தன. எவ்வளவு அற்பமாயினும் தன்னால் இயன்றதைக் கடவுள் கைங்கர்யத்திற்குச் செலுத்தவேண்டும் என்ற ஆவல் அவனுள் கிளம்பி ஓங்கியது. நிஜபக்தி மனங்கரைந்து வெளிப்படும்வரை உள்ளூறவே பூரித்துவரும்: பூரிப்பு அதிகமாகிவிட்டால், அதை வெளிப்படாது தடுத்து நிறுத்த முடியாது. அது பகவத் கைங்கரியமாகவே வெளிப்பட்டுவிடும். 'கடவுள் களிக்க நாம் செய்வது என்ன இருக்கிறது? நாமோ ஏழை! நீசன்! என்ன செய்ய முடியும்?' என்று வெகுகாலம் யோசிப்பான்: ஒருவித தர்மவழியும் தோன்றாது விழிப்பான். இவ்வாறு ஒருநாள் யோசனையுள் ஆழ்ந்திருக்கையில் திடீரென்று கோயில் நகராக்கள் முதலிய தோற் கருவிகளுக்குத் தோல் தர்மம் செய்து கடவுளுக்கு அர்ப்பணம் செய்யலாமே என்று தோற்றியது! இந்த எண்ணம் உதித்த அத்புதம்விதம் அவரைப்பாவசமாக்கக் 'கட்டளையிட்டார் கடவுள், அவர் கோயில் பேரி முதலியவைகளுக்கு தோல்ஸமர்ப்பிக்கும்படி' என்று கூறிஆனந்தக் கூத்தாடினான். அதுமுதல் தோல்துண்டுகள் முதலியன தயார்செய்யத்தொடங்கிவிட்டான். வெகுபாபரப்புடன், கடவுள்எப்பொழுதும் எல்லோரோடும் பேசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்: நாம் மாத்திரம் அவர் வாக்கைச் செவிகொடுத்து கேட்பதில்லை, அவ்வளவுதான். அவர் எல்லாவற்றிற்கும் ஈசனாகையால் நாம் ஸமர்ப்பிப்பவைகளின்விலையுயர்வு முதலியவைகளில் ஈடுபடாது, பக்தி, உருக்கம் முதலியவைகளைக் கருதியே அவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார். தோல் தயார்செய்து, நனைந்து பதனிட்டு தகுந்த அளவாக வெட்டி தயார்செய்வதே

நந்தனுக்குக் பரிசுத்தமான பொழுது போக்காக ஏற்பட்டது. தோல் வாஸனை அடித்துவிட்டால் போதும், அவன் மனம் பக்தி பரவசமாகி சிறந்த த்யான விஷயங்களைக் கிளப்பிவிட்டுவிடும். இப்படிக் கைங்கரியத்திலிறங்கி,

கூரிலைய முக்குடுமிப் படையண்ணல் கோயில்தொறும்
பேரிகை முதலாய முக்கருவிப் பிறவினுக்கும்
போர்வைத்தோல் விசிவாரென் றினையவும் புகலுமிசை
நேர்வைத்த வீணைக்கும் யாழுக்கு நிலைவகையில்
சேர்வுற்ற தந்திரியும் தேவர்பிரான் அர்ச்சனைகட்
கார்வத்தி னுடன்கோரோ சனையு மிவையளித்தார்.
இவ்வகையால் தந்தொழிலின் இயன்றவெலாம் எவ்விடத்தும்
செய்வனவும் கோயில்களின் திருவாயில் புறநின்று
மெய்விரவு நோன்பு மிகுதியினு லாடுதலும்
அவ்வியல்பில் பாடுதலு மாய்நிகழ்வா ரந்நாளில்

என்று வர்ணித்தார் **சேக்கிழார் ஸ்வாமிகளும்.** நந்தனுருக்குப் பக்திதோன்றி வளர்ந்த விதத்தைப் பின்வரும் நொண்டிசிந்தில் நன்கு விளக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நொண்டிச்சிந்து : ராகம் புந்நாகவராளி

நந்தனர் அவர்பெயராம்—வெகு
நல்லவராம் இந்தத் தொல்லுலகில்
அவரே சிவனடியார்—அவர்க்
கா நுமில்லை இத்தாரணியில்
கோடிகோடி ஜென்மங்களே—முன்னம்
குற்றமறச் செய்த நற்றவமே
அவதார மானதுவோ—ஈசன்
அன்புபுரியும் பேரின்ப ஏகடீ
கொள்ளை கொள்ளவோ பிறந்தார்—திருக்
கோயில் வலம்சுழன் றுவவுடன்
செய்யும் பணிவிடைகள்—ஈசன்
சிந்தை மகிழ்ந்து குளிர்ந்திடவே
மத்தள பேரிகளும்—இசை
வார்கொடுத்து புறந்தோல் கொடுத்து
மறவாமலே தினமும்—நல்ல
வாசம் பெருங் கோரோசனையும்
தேவாலயங்கள் தோறும்—தந்து
சித்தமுருகிய பத்தி வெள்ளம்
புரண்டோடிக் சங்குகரை—என்று
பேதமறிய வொண்ணுது கண்டீர்
ஜாதியில் நீசரவர்.

என்று இவ்வாறு புகழ்ந்து கூறியிருக்கிருர் கோபால கிருஷ்ண பாரதிகளும்.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

சாந்தை அல்லது பொறுமையினிலை

2 ஒற்றியுரைத்த காதை

(தொடர்ச்சி)

பிரபுன்னதன்.—எப்பொழுதும் தைர்யமென்பதே அறியாத பெண் ; என்ன மெதுவு, என்ன பொறுமை, தான் எண்ணும் எண்ணங்களின் தூண்டலினுல் கூச்சமடையும் அவள் ;— இயற்கை குணம் மாறி, வயதின் நிலைமை தவறி, தேசாசாரத்தை அசட்டை செய்து, தேசம், பெருமை, புகழ் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு — தான் பார்க்க வெருண்டதின்மேல் மோஹங்கொள்ளலாமா? என்ன! நியாயவிருத்தமல்லவா அது? நிறைவு குறையு மென்பதற்கு சாட்சியமல்லவா அது? இயற்கைக்கு எதிராக நெறியுந் தவறுமென்றல்லவா ஏற்படுகிறது?—இல்லை, அந்தப் பாழும் மருந்து மாயங்களால்தான் இந்த கதி அடைந்திருக்க முடியும்! பின்னை எப்படி இருக்கமுடியும்? மறுபடியும் நான் சொல்லுகிறேன், வசீகர மருந்தேதோ இட்டு அவள் மூளையைக் கலக்கித்தான் இந்த நிலைக்கவளை அவன் ஆளாக்கிவிட்டான்.—

அரசன்.—உறுதிச்சொல்லே ருஜுவாய்விடுமோ? தீர விசாரியாமல், உண்மையை நன்ருக அறியாமல் எப்படிச் சொல்லமுடியும்? வெளித்தோற்றங்களும், வெறும் ஸந்தேஹங்களும், பொதுவாக நடந்ததாகத் தோன்றும் விஷயங்களும் ஆகிய இவைகள் அவனது குற்றத்தை ஏற்படுத்தி விடுமோ?

முதல்பிரதானிகன்.—ஆனல் உத்துல்ல! நீர் சொல்லும்! தாங்கள், நேரில்லாவழியாக வில்லங்கமாக மருந்து மாயங்களால் அப்பெண் மனமும் சுபாவமுங் கெடச் செய்தீர்களா? அல்லது மனங்கனிய இங்கித மொழிகளாலும் கேள்விகளாலும் அவள் மனதை நல் மொழிப் பெருக்கால் ஒருவர் மற்றொருவரது உள்ளங் கலக்கச் செய்வதுபோல் கொள்ளைகொண்டீரா?

உத்துல்லன்.—தங்களிடம் யான் தயவு செய்யச் செய்துகொள்ளும் விண்ணப்பம். தாங்கள் அப்பெண்ணையே இங்கு வரும்படிச்செய்து அவளையே என்னைப் பற்றிப் பேசச்செய்யும். அவளுடைய தகப்பனர் முன்பாக என்னைப்பற்றி அவளிடம் விசாரியும். அவள் சொல்லுவதில் தங்களுக் கேதேனும் தவருகப்பட்டால், யான் சொல்லுவதைக் கேளும்: என்னிடம் நீங்கள் வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை, எனக்குக் கொடுத்திருக்கும் கௌரவம், வேலை,—இவைகளை மாத்ரம் உமது நியாயம் என்னிடமிருந்து அபகரிப்பதுடன் விடாமல், இந்த என்னுடைய உயிரையும் அபகரித்துக் கொள்ளட்டும். யான் சொல்வது இது உண்மை மொழி. சத்தியம்! அதுதான்!

அரசன்.—சாந்தையை யிங்கு வரவழையும்.

உத்துல்லன். — நண்ப! தங்களுக் கவளிருக்கு

மிடம் தெரியும். இவருடன் போய் அவளை அழைத்து வாரும்.

அயோக்கியபுஞ்சன் சாந்தையை அழைத்துவா அவருடன் சென்றான்.

உத்துல்லன்.—அவள் வருவதற்குள் தேவன்முன் எம்முறையாக என் தவறை எல்லாம் எடுத்துரைப்பேனோ அதேமாதிரியாகத் தங்களிடமும் கூறுவேன். என்னென்னகுற்றம்செய்து அவ்வழகிய சாந்தையிடம் யான் விளங்கினேன்; எவ்வாறவளது அன்பிற்குப் பாத்திரனானேன்; எப்படி அவளிடமிருந்தவளை மயக்கினேன்; அவள் என்னிடம் எப்படி நடந்துக்கொண்டாள்;—என்பதை எள்ளளவும் தவறாமல் உண்மையாகத் தாங்கள் யாவருமறியச் சொல்லிவிடுகிறேன். தயவு செய்யவேண்டும்.

அரசன்.—உத்துல்ல! சொல்லும்.

உத்துல்லன்.—சாந்தையின் தகப்பனார் என்னை நேசித்திருந்தார். என்னை அடிக்கடி வீட்டிற்கழைப்பித்திருக்கிறார். எப்பொழுதும் என் வாழ்க்கையைப் பற்றிய கேள்விகளை கேட்டது கேட்டவண்ணமாக இருந்தார். வருஷந்தோறும் என்னென்ன யுத்தங்கள் யான் கண்டேன்; எந்தெந்த போரில் உழைத்தேன்; முற்றுகள் எவ்வெவைகளில் நான் தாக்கினேன்; விசித்ர விசித்ரமாக யாண் அடைந்த திருஷ்டா திருஷ்டங்கள் கஷ்டஸுகங்கள்—இவை முதலாகிய விஷயங்களையெல்லாம் கேட்பார். என் சின்னஞ்சிறுநாள் முதல் அவர் சொல்லக்கேட்ட சமயம் வரைக்கும் நான் அடைந்த ஸுகதுக்கங்களை அவரிடம் சொன்னேன். அக்காலத்தில் யுத்தகளத்தில் யான் அடைந்த துக்கஸம்பவங்கள், தாங்கமுடியா தடைந்த கஷ்டங்கள், நீர்மேலும் நிலமேலுமடைந்த வருத்தங்கள்; இவைகளைப்பற்றி எல்லாம் சொல்லினேன். முற்றுகை தாக்கிய காலங்கள் கொடுமையாக இடிக்குட்பட்டு மயிரிழை தப்பிக் குற்றுயிராய்க் கிடந்து பிழைத்து வெளிவந்த கதையையும் சொல்லினேன். இடும்புற்ற என் விரோதிகளால் கவறப்பட்டு ஊழியக்காரனாக விற்கப்பட்டதையும் சொல்லினேன். எவ்வாறதிலிருந்து மீண்டு வெளிவந்தேன்; வெளிவந்து எவ்வாறு நாடுநாடாய் அலைந்தேன்; பெருங் குகைகளிலும் அகன்ற பாலை நிலத்திலும், பரந்த கல்லுக்கிண்டிய படுகுழிகளிலும், வானமளாவிய மலையுச்சிகளிலும், கற்பாங்குகளிலும் எப்படிப் பாய்ந்து பாய்ந்தலைந்தேன்—இவைகளைப் பற்றித்தான் பேசுவேன். யான் செய்த தேசசஞ்சாரத்தில் கண்ட இவைகளைப்பற்றி பேசுவதுமுண்டு. மனிதரையே யுண்டு வாழும் ராக்ஷதர்களைப்பற்றியும் பேசுவதுண்டு. தோளின்கீழ் தலைவளரும் பெருமைவாய்ந்த சில மனிதர்களது சரித்திரங்களை சில சமயத்தில் சொல்வேன். இவைகளைக் கேட்பதென்றால் சாந்தைக்கு வெகு விருப்பம்; கடும் ஆவல். தன்வீட்டு வேலைகள் கேட்பதை சில சமயங்களில் தடுக்கும். அவற்றை யுடனேசென்று சீக்கிரம் செய்துவிட்டு, எனது கதையைக் கேட்க பாபரத்து ஓடிவருவள். (தொடரும்.)

புதுக்கோட்டை மஹாராஜா அவர்களின் வெள்ளி ஜூபிளி

SILVER JUBILEE OF HIS HIGHNESS THE MAHARAJA OF PUDUKOTTAI

ஆங்கில ராஜாங்கத்திற்கன்றுமுதல் இடைவிடாது தொண்டு செய்யும் பெருமை நீங்காத புகழடைந்த தொண்டைமான் சக்ரவர்த்திகளது வம்சத்தின் பெருமையைப்பற்றி அறியாதவர் யாருமில்லை. புதுக்கோட்டை யரசராகிய மார்த்தாண்ட பைரவ தொண்டமான் பகதூர் தாம் இதுவரையும் இருபத்திநான்குவருஷம் பிரஜைகள் சுகமடையக் காப்பாற்றி தமதரசின் இருபத்தைந்தாம் வருஷத்தை அடைந்தனர். அவரது வெள்ளி ஜூபிளி சென்ற மாதம் 22உ விமரிசையாகக்கொண்டாடப்பட்டது. அழகான தர்பார் மண்டபத்தில் காலை8-மணிக்கு ராஜா சர்வாலங்கார பூஷணராய் ராஜபடாடோபாடம்பரங்களுடன் சேனைகள் பின்தொடர, தர்பார் மண்டபத்தை அடைந்து அவரது பிரஜைகளின் பேரால், திவான் அவர்கள் அட்ரெஸ் ஒன்று வாசித்து, அதை வெள்ளிச்சிமிழியில் வைத்து அவர்க்குக் கொடுத்தார். அதற்கு ராஜா தகுந்தபடி பதில் சொல்லி, பிரஜைகளுக்குப் பல நன்கொடைகள் அளித்தார். ராஜா பதில் சொல்லுகையில், ஜனங்கள்ஸந்தோஷ ஆரவாரஞ் செய்தார்கள். ராஜா சொன்னதின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பை திவான் வாசித்தபொழுது ஜனங்கள் கரகோஷம் செய்தார்கள். அன்று மாலை, ராஜா அவர்கள் பிருதுகளுடன் யானையின்மீதேறி திருக்கோகரணத்திற்குப் பவனி சென்றார். திவான் முதலிய உத்தியோகஸ்தர்கள் பின் தொடர்ந்தார்கள். வழியில் ராஜா பூண்டிவாண்டையாருடைய வாசஸ்தானத்திற்கு எதிரில் தங்கினார். மிஸ்டர் V. A. வாண்டையார், ராவ்பகதூர் அண்ணுசாமித் தேவர், பாபாநாடு ஜெமின்தார் முதலிய அரண்மனை விருந்தினர்கள் ராஜாவை வந்து பார்த்தார்கள். அவர்களைத் திவான் கண்டுகொண்டார். அன்றுமாலை மிஸ்டர் வாண்டையார் ராஜாவுக்கு ஒரு அட்ரஸ் வாசித்தார்.

23-ந்தேதி மாலை ஆனந்த பாக்கில் ஒரு தோட்டக் கச்சேரி நடத்தப்பட்டது. அதற்குப் பலர் வந்திருந்தார்கள். கச்சேரி நடந்தது. 24-ந் தேதி காலை பொலிடிகல் எஜேண்டான மிஸ்டர் பக்ளே, நான்கு லட்சம் ரூபாய் செலவுசெய்து கட்டப்போகிற ராஜா அரண்மனையின் அஸ்திவாரக்கல்லை நாட்டினார். அச்சமயம் ராஜாவும், சில ஐரோப்பிய விருந்தினர்களும், சில பிரமுகர்களும் வந்திருந்தார்கள். அது முடிந்த பிறகு, வெள்ளிக்கிழமைதோறும் கூடும் சந்தைக்குக் பல்லாயிரம் கால்நடைகளின் தாகசாந்தியின்பொருட்டுப புதிதாய்க் கட்டி முடித்த ஜலத்தொட்டியைப் பார்ப்பதற்காக ராஜாவும் மற்றவர்களும் சென்றார்கள். தண்ணீர்த்தொட்டி அதற்குள் ஜலம் சேகரிப்பதற்காக வெட்டப்பட்ட கிணறு ஆகிய இவ்விரண்டுக்கும்

பிடித்த செலவை, மிஸ்டர் T. N. நாச்சியப்ப செட்டியார் கொடுத்திருக்கிறார்.

சென்னை மூர் மார்க்கட்டைப்போல் 8000-ரூபா செலவு செய்து புதிதாய்க் கட்டப்பட்டிருக்கும் ஸமஸ்தான காய்கறி சந்தைச்சாவடியை ராஜா திறந்துவைத்தார்.

வெள்ளி ஜூபிலி சமயத்தில் புதுக்கோட்டை ராஜா அவர்கள் அளித்த நன்கொடைகள்.—

I. **வரிகள் வஜா.**—அதாவது, (1) வருஷம் ஒன்றுக்கு 25000 ரூபாய் வீதம் வசூலாகும் கணக்கு வரி, மூன்று வருஷத்திற்கு வஜா செய்யப்பட்டது. (2) வருஷம் ஒன்றுக்கு ஐயாயிரம் ரூபாய் வீதம் வசூலாகும் மோதர்பா என்ற வீட்டுவரி மூன்று வருஷத்திற்கு வஜா செய்யப்பட்டது. (3) வளையல்காரர்களுக்கும், துணிகளை வெளுப்பதற்கு உபயோகப்பட்டு வரும் உழமண்ணுக்கும் போட்டிருக்கும் வரி நிராதரமாய் வஜா செய்யப்பட்டது.

II. **ஸ்தல சுயாட்சி ஏற்பாடு செய்தல்.**—அது எப்படியென்றால், புதிதாக அமைக்கப்படப்போகிற சமஸ்தான லெஜிஸ்லேடிவ் அட்வைஸரி கவுன்ஸிலில், தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் சேர்க்கப்படுவதனாலும், மேலே சொன்ன கவுன்ஸிலில் காலிகள் ஏற்படும்பொழுது முனிசிபல் கவுன்ஸிலர்களில் இருவரைத் தெரிந்தெடுத்து அனுப்பும் உரிமை கொடுக்கப்படுவதினாலுமே.

III. **கல்வி விஷயம்.**—ஸமஸ்தானத்தில் விவசாய ஸ்கூல் ஒன்று ஸ்தாபிக்கப்படும். கோயமுத்தூர் விவசாயக் காலேஜில் போய்படிக்கும் ஸமஸ்தான மாணவர்களுக்கு வருஷாவருஷம் இரண்டு ஸ்காலர்ஷிப்புகள் கொடுக்கப்படும். ஸமஸ்தானத்தைச் சேர்ந்த கிராமாந்தரங்களில் எலிமெண்டெரி ஸ்கூல்களைக் கட்டுதற்காக வருஷம் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் வீதம் மூன்று வருஷம் வரையில் கொடுத்து வரப்படும்.

IV. மாதம் ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் அதற்குக் குறைந்த சம்பளம் பெறும் ஸமஸ்தான ஸேவகர்களுக்கு இன்னும் நூன்கு மாதங்கள் வரையிலும் பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படும். மாதம் ஒன்றுக்கு 30 ரூபாயும் அதற்குக் குறைந்த சம்பளம் பெறும் ஸமஸ்தான உத்தியோகஸ்தர்கள், உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏறி இருக்கும் பிராந்தியங்களில் வேலையாய் இருந்தால் அவர்களுக்கு ஸ்பெஷலாக அலவன்ஸு கொடுக்கப்படும். ஸமஸ்தானத்து டவுன் ஹால் கட்டடம் பூராவாகக் கட்டி முடிப்பதற்காக டவுன் ஹால் கமிட்டிக்கு 1000 ரூபாய் கொடுக்கப்படும். வெள்ளி ஜூபிலி சம்பந்தமாய் புதிதாய் ஏற்படுத்தப்படும் விவசாய தானிய விதைகள் சேகரிப்பு பாங்குகளுக்கு 10,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படும்.

இவ்விதமாக செலவு செய்து தமது அரசாட்சியின் இருபத்தைந்தாம் வருஷாரம்பத்தை புதுக்கோட்டை ராஜா அவர்கள் கொண்டாடியது, யாவர்க்கும் ஆநந்த மூட்டும். தமது அரசாட்சியை ஜனங்கள் பேறாக எண்ண, ஜார்ஜ்மன்னர் செய்ததைப்போலவே இவரும் செய்தது அவரது மனப்போக்கின் பெருமையை மாத்திரம் காட்டியதன்று; அவர் தமது பிரஜைகளிடம் கொண்ட ஆசையின் பெருக்கையும் காட்டும். தமது ஜனங்கள் இனிது நாடி தனது தம்பியாராகிய திவானுருடைய அரிய உதவியாலும் யுக்தியாலும் நீதியுணர்ந்து நிலைத்தழைக்க, ஜனங்களது மனந்தளிர்க்கவும் தளிர்ந்து பெருமை பெற்றோங்கும் தொண்டைமான்பெருமான் என்றும் ஸுகமும் பெருமை தோள் மேல் குதித்தாட விஜயலக்ஷ்மி விலாஸமாக விளங்கி தேசநன்மைக்குழைக்கும் ஜனத்தலைவனாய் விளங்கும் எம்பெருமான் எவற்றிற்கு முதல்வனாகியவோ முதல்வன் காக்க பிரார்த்திக்கின்றனம்.

திண்டிவனத்தில் ஒரு கல்விப் பொருட்காட்சி.—சென்றமாதம் 26உ 27உகளில், திண்டிவனம், ஆர்காட் அமரிகன் மிஷன் ஹை ஸ்கூலில், பொருட்காட்சி ஒன்று செவ்வனே நடைபெற்றது. இப்பொருட் காட்சிசாலை தென்னாற்காடு ஜில்லா அஸிஸ்டண்டு இனிஸ்பெக்டர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ, T. V. சிவகுமார சாஸ்திரிகள் அவர்களால், திறந்துவைக்கப்பட்டது. அப்பொழுது சாஸ்திரிகள் அவர்கள் பொருட் காட்சிகளின் உபயோகங்களைப்பற்றி சிறந்த உபந்நியாஸஞ் செய்தார். அநேகம் மாதிரிப் பாடங்கள், தக்க அனுபவம் பெற்றவர்களால் அவ்விடம் வந்திருந்த உபாத்தியாயர்கள் தெரிந்துகொள்ளும் பொருட்டு, கொடுக்கப்பட்டன. அநேகம் ஊர்களிலிருந்து காட்சிகள் அனுப்பப்பட்டிருந்தன. அவைகளுள், சித்திர ஸம்பந்தமான காட்சிகள் ரொம்பவும் மெச்சத்தக்கதாயிருந்தன. இக்காட்சி செவ்வனே நடைபெற, திண்டிவனம் ரேஞ்சு ஸப் அஸிஸ்டெண்டு, அவர்கள் ஷையூர் ஹைஸ்கூல் ஹெட் மாஸ்டர், ஆர்காட் மிஷன் மானேஜர் ம-ா-ா-ஸ்ரீ ஸ்கட்டர் துரையவர்கள், ஷையூர் கிருஷ்ணராவ் அவர்கள், இன்னும் அநேக உபாத்தியாயர்கள், இவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட சிரத்தை மெச்சத்தக்கதே.

*
* *

ட்ரெயினிங் ஸ்கூல் மாணவர்களுக்குச் சம்பளம்.—தற்போது மாதம் ஒன்றுக்கு ஒன்பது ரூபாய் சம்பளம் பெற்று கவர்ன்மெண்ட் ட்ரெயினிங் ஸ்கூல்களில் பயின்று வரும் மாணாக்கர்களுக்கு அதிகப்படியாக ரூபா 1-8-0 பிரதிமாதமும் கொடுக்கப்பட வேண்டுமென வித்தியா இலாக்கா தலைவர் தெரிவித்துக் கொண்டதற்கிணங்கி, அத்தொகையைச் சேர்த்துக் கொடுக்க கவர்ன்மெண்டு உத்தரவு கொடுத்துவிட்டது.

விசேஷக் குறிப்புகள்

NEWS AND NOTES

ஸ்கூல்களில் தோட்டவேலை.—சென்னை ராஜதானியிலுள்ள, எலிமெண்டரி ஸெக்கெண்டரி ஸ்கூல்களில் தோட்டங்கள் ஏற்படுத்தி அவைகளில் பயிராக்கும் தொழிலைப் பிள்ளைகளுக்கு நேரில் கற்றுக்கொடுக்கும் பழக்கத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்ற வித்யா டைரெக்டருடைய பிரேரணையைக் கவர்ன்மெண்டார் அங்கீகரித்து அப்படியே செய்துவரும்படி உத்தரவு செய்துவிட்டார்கள். ஏற்கனவே சாங்க்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கும் $1\frac{1}{2}$ லட்சம் ரூபாய் கிராண்டிலிருந்து 10,000 ரூபாய் கிராண்டுத் தொகையை இந்த விஷயத்திற்காக சாங்கிஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களில் தோட்டம் வைப்பதும் அதைப்பற்றிய விஷயங்களைப் பிள்ளைகளுக்குப் பிரத்தியட்சத்தில் செய்து காட்டுவதும் இன்ஸ்பெக்டிங்கு ஆபீஸர்களின் மூலமாகத்தான் நடைபெற்றுவரவேண்டும் என்பது கவர்ன்பெண்டாரின் அபிப்பிராயம். ஸெகெண்டரி ஸ்கூல்களின் விஷயத்தில், கைதேர்ந்த உபாத்திமார்களை முதலில் நியமனஞ்செய்து அவர்களைக்கொண்டு பிள்ளைகளுக்குத் தோட்டம் வைத்தல், பயிராக்கல் முதலியவைகளைக் கற்பித்துவரும்படிச்செய்வதுதான் முதற்காரியமாகும். இந்த விஷயத்தைப் பற்றி டைரெக்டருடைய பிரேரணையைக் கவர்ன்மெண்டார் தீர்க்காலோசனை செய்து அதை ஒப்புக்கொண்டு விட்டார்கள். இங்கிலாந்திலிருந்து (400-20-500) சம்பளத்தில் ஐந்து வருஷத்திற்கு இரண்டு நிபுணர்களை வரவழைத்து நியமிப்பதற்கு உத்தரவு கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்தியா கவர்ன்ம்மெண்டாரைக் கேட்டுக்கொள்ளப்படும். அவர்களுள் ஒருவர், டிரெயினிங் காலேஜில் படிக்கும் செக்கண்டெரி ஸ்கூல்கள் காலேஜ்கள் இவைகளைச் சேர்ந்த உபாத்திமார்களுக்குப் போதனாமுறை கற்பித்து வருவதுந் தவிர, தோட்ட வேலைகளைக் கற்றுக்கொள்ளப் பிரியமுள்ளவர்களுக்கு அந்தத் தொழிலைக் கற்பித்து வரவேண்டும். மற்றொரு ஆபீசர் ஐரோப்பிய ட்ரெயினிங்கு ஸ்கூல் இன்ஸ்பெக்டரிடம் வேலைபார்த்து வருவதும் தவிர, சென்னையிலுள்ள ஐரோப்பிய ட்ரெயினிங்கு ஸ்கூல்களிலும் வெளியூர்களில் வகுப்புகளை ஏற்படுத்தி கற்பித்து வரவேண்டும். இந்த இரண்டு ஆபீஸர்களின் கீழ் மாதம் ஒன்றுக்கு 25, 20 ரூபாய் சம்பளத்தில் 2 ஓர்க்ஷாப்பு அஸிஸ்டெண்டுகளும், 20 ரூபாய் சம்பளத்தில் ஒரு தச்சனும் வேலை செய்து வருவார்கள். ஐரோப்பிய டிரெயினிங்கு ஸ்கூலைச்சேர்ந்த போதகருக்கு உதவியாக 25-ரூபாயில் மூவர் நியமனம் பெறுவார்கள். டிரெயினிங் காலேஜைச் சேர்ந்த போதகருக்கு உதவியாக 3-வித்யார்த்திகள் ஏற்கெனவே பெற்றுவரும் ஸ்டைப்பெண்டுடன் மாதம் 5-ரூபாய் அதிகச் சம்பளம் பெறுவார்கள். ஆபீஸர்களும் அவர்களுக்குச் சேர்ந்த சிப்பந்திகளும் என்றையதினம் வேலை செய்ய ஆரம்பிக்கிறார்களோ அன்றுமுதல் இந்த விதி அமுலுக்கு வரும். வேண்டிய பண்டு விஷயமாய்ப் பினான்ஷியல் இலாகாவில் பிரத்தியேகமான உத்தரவுகள் பிறப்பிக்கப்படும்.

*
* *

சென்னை ராஜதானியில் பிளேக் என்னும் வியாதியால் மரணம்.—18?8-ம் வருஷம் முதல் 1912-ம் வருஷம் அக்டோபர் மாதம்வரையிலும் சென்னை ராஜதானி முழுவதிலும் 1,22,144-பேர்களுக்குப் பிளேக் நோய் கண்டது. அதில் 95,006 பேர் இறந்து போனார்கள்.

	மரணம்
பல்லாரியில்	434,59
சேலம்	175,86
கோயமுத்தூர்	14,184
வட ஆற்காடு	6103
அனந்தபுரம்	4259
தென்கன்னடம்	3282

சுதேச ராஜ்யங்களில், சார்தூர் ராஜ்யத்தில் 138 பேருக்குக் கண்டு 116பேர் இறந்துபோனார்கள். குண்டூர், பங்கனபல்லி, புதுக்கோட்டை இவைகளில் பிளேக்கே இல்லை.

*
* *

இவ்வருஷ நெல் விளைவு.—சென்னை ராஜதானியிலே 1912-13ம் வருஷத்தில் தொண்ணூற்றொன்பது லட்சத்துத் தொண்ணூற்று மூவாயிரத்து எழுநூறு ஏக்ரா நிலத்தில் நெல் சாகுபடியாயிருக்கிறதாகக் கணக்கிடப் பட்டிருக்கிறது. சென்ற வருஷத்தைக் காட்டிலும் நூற்றுக்கு மூன்று பங்கு குறைவே, காலகதி பொதுவாகக் கிரமமாகவும், தென் ஜில்லாக்களில் சற்று நன்றாகவுமே இருந்திருக்கிறது. இவ்வருஷ விளைவால் 783 லட்சம் அந்தர் சுத்தமான அரிசி தேறும். இது சாதாரண விளைவில் 100ல் 88 பங்கே ஆகும். (ஒரு அந்தர் என்பது 1 மணங்கு 5 சேர்.)

*
* *

√ **ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தியின் உருவச்சிலை.**—ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தியின் வெண்கல உருவச்சிலை ஒன்றைச் செய்துத் தருவித்து இச்சென்னையில் நாட்டுவதாக இச்சென்னை கனவான் திவான்பகதூர் கோவிந்ததாஸ் சதுர்புஜதாஸ் வாக்களித்திருந்தார். அவ்வுருவச்சிலையைச் செய்து தரும்படி லண்டன் சிற்பி மிஸ்டர் கிராஸ்லண்ட் மக்ளூர் (Mr. Crosland Maclure) கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிறார். அவ்வுருவச்சிலையைச் செய்ய 40,000 அல்லது 50,000 ரூபாய் பிடிக்குமென்று மதிப்பிடப்படுகிறது. அது செய்து வந்ததும் அச்சிலை பச்சையப்பன் காலேஜுக்கு எதிரில் பூக்கடை போலீஸ் ஸ்டேஷனை யொட்டிவைக்கப்படும்.